

Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
felleskap og fostring.

Hvete Kornet

Nr. 1 og 2

JANUAR/FEBRUAR

1984 - 1. årg.

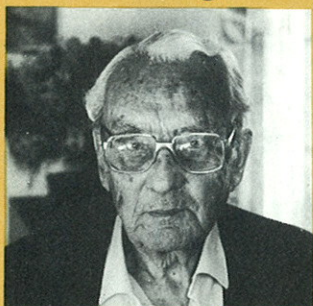
Løssalg
kr. 12,75

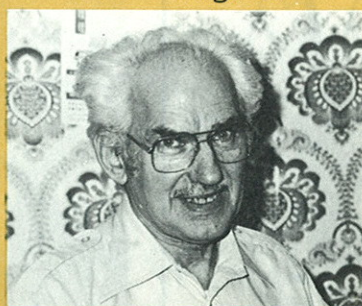
Blir 1984 BIBELÅR?

Frank Kaleb Jansen svarer

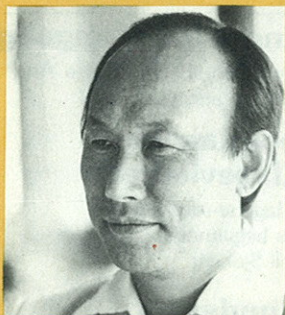
Frank Mangs:
Kunsten å bli gammel.

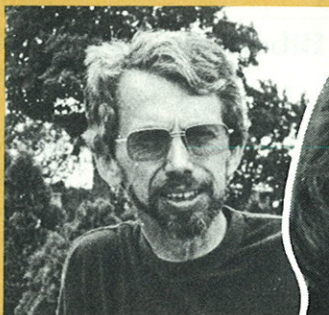
Ole Rekdal:
En media-evangelist.

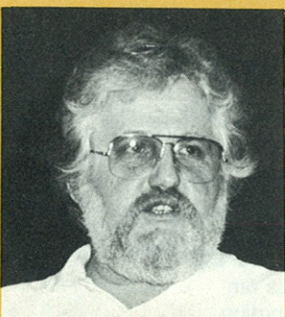
Yonggi Cho:
— om suksess.

Svend Boysen:
— om kriser.

John Wimber:
— om helbredelse.

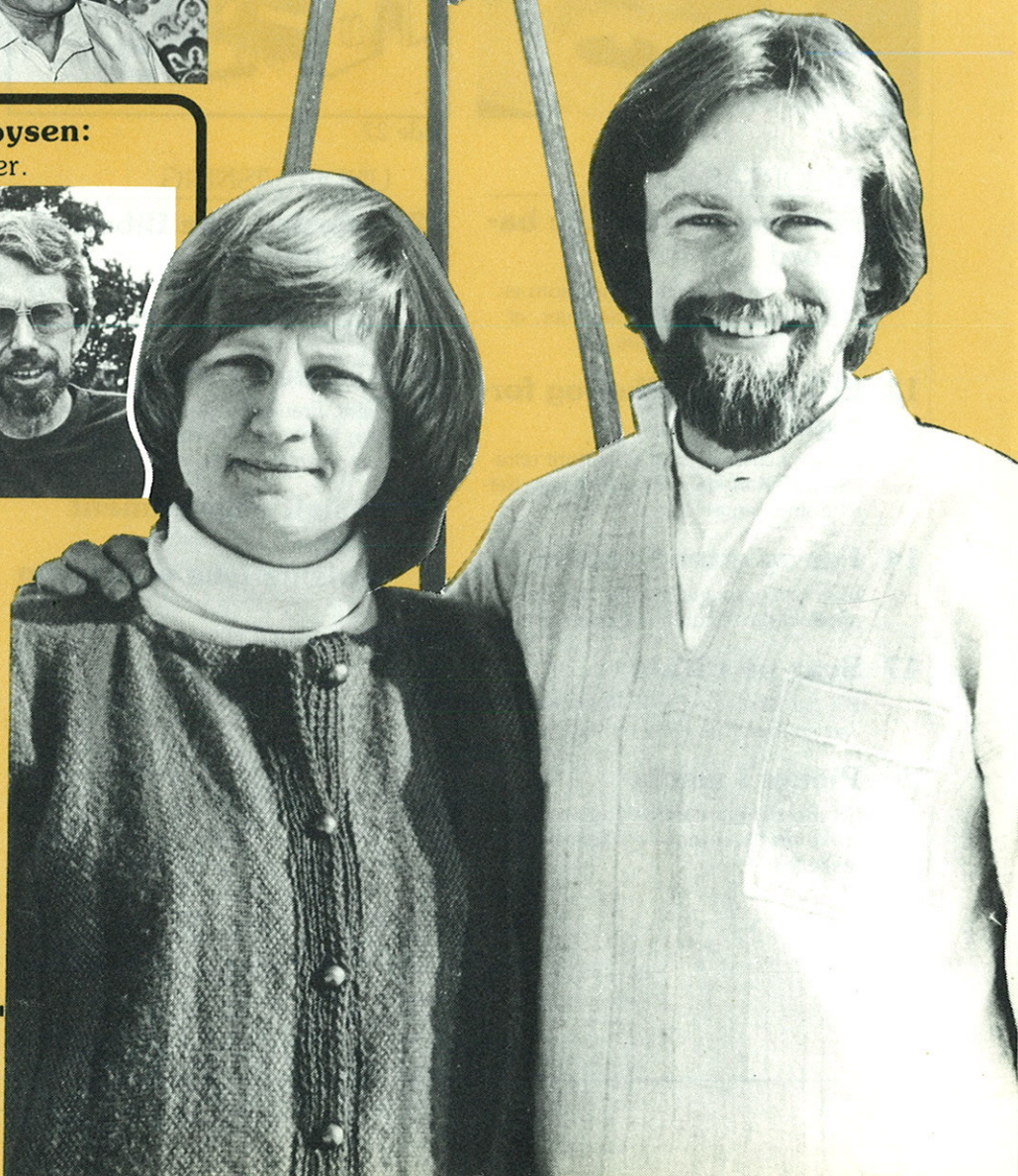

— kommer i
HVETEKORNET,
se side 40-41

**Preste-ekteparet
på Sandom:**

**FORKYNELSE ER
IKKE BARE ORD**

Rapport fra et
stillhetens og
fornyetelsens sted.

OPPLAG: 27.000

hvetekornet

— til tjeneste for Kristi legeme —

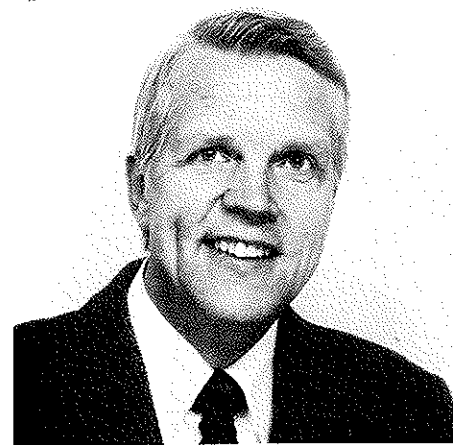
JANUAR—FEBRUAR 1984

Side 13

Side 27

Side 29

REPORTASJER:

- 8 Forkynnelse er ikke bare ord**
Et møte med preste-ekteparet som er husfolk på Sandom Retreatsenter, et sted for hvile og fornyelse.
- 12 Et kall til stillhet og fordyppelse**
Hva er hensikten med et kristent retreatsenter? Kanskje svaret på mange trettede kristnes lengsel?
- 14 Før og etter Sandom**
En foretningsmann forteller om hva et opphold på Sandom betydde for han.
- 17 Svar på tiltale**
Blir det Bibel-år i 1984? Frank Kaleb Jansen svarer på dette omstritte tema.
- 24 Pioner i media**
Ole Rekdal har vært først ute med å bruke media i evangeliets tjeneste på en rekke felt.

UNDERVISNING

- 22 Hvordan lese Bibelen?**
Tekst: Tim La Haye.
Fin undervisning om hvordan du skal få mer utbytte av din bibel-lesning i 1984.
- 18 Kunsten å bli gammel**
Tekst: Frank Mangs.
Den kjente forkynneren har gode råd som egentlig gjelder alle aldre.
- 42 Sosialt engasjement i den karismatiske vekkelsen**
Del 2
Tekst: Trond Løberg

SERIER:

- 26 Hindringer for fremgang**
For lite kjennskap til Den Hellige Ånd.
Tekst: Severin Larsen.
- 30 Gaveoppdagelse og kallsbevissthet.**
Gaveoppdagene-sammfunn prosessens begynnelse.
Tekst: Kjell Sjøberg.
- 32 Tegn, under og kirkevekst**
Vi må ta risikoen.
Tekst.: David Allen Hubbard.
- ### FASTE SPALTER:
- 2 Hjertespråk**
4 Speilet
29 20 spørsmål
44 Det spirer og gror
46 Til oppbyggelse
Edin Løvås om
Tro og tungsinn

Redaktør

Rolf Erik Janøy

Medarbeidere:

Leif Jacobsen, Robert Kvalvaag,

Edin Løvås, Jim MacInnes,

Sven Nilsson, Terje Rygh,

Helene Thorsell, Åge Åleskjær.

Redaksjon og ekspedisjon:

Baggerødgt. 5, 3190 Horten

Telefon: (033) 44 726

Distribusjon:

Inger Svendsen.

Redaksjonell målsetting:

HveteKornet er et nordisk tidsskrift for fornyelse, fellesskap og fostring. Bladet vil på kristen grunn arbeide for og med Guds folk. Uavhengig av organisasjoner og grupperinger vil vi fritt rapportere om hva Gud gjør i Kristi Legeme. Vi ønsker å være med å formidle Guds planer og hensikter med sin menighet i dag. Vi vil samle om Jesus Kristus, virke for kjennskap og åpenhet for Åndens gjerning, slik at den enkelte kristne og den lokale menighet kan fornyes utfra bibelske prinsipper.

HveteKornet vil tjene Kristi legemes oppbyggelse.

Grafisk form og tegnegruppe:

Leif Harry Håvåg, Rolf Jansson,
Svein Thorkildsen, Yngvar Martinsen
Ivar Øksendal

Abonnement: Kr. 110,00 pr. år. Kan bestilles ved å sende navn og adresse til ekspedisjonen. Gave-abonnement 1 år kr. 80,00. Postgiro nr. 40 40 440.
Bankgiro nr. 9041.66.83.602.

Signerte artikler og innlegg uttrykker forfatterens meninger. Disse er ikke nødvendigvis å oppfatte som redaksjonens.

Ettertrykk av redaksjonelt materiale (artikler, tegninger, foto) tillates kun etter forhåndsavtale med redaksjonen. Sitater fra bladet må ha tydelig kildeangivelse.

Annonser: sendes til redaksjonen. Kontakt oss for priser og avtaler.

Sats:

E. Sem A/S, 1750 Halden

Past up, repro:

Print, Boks 228, 1750 Halden

Trykk:

Tangen Trykk

Drammen

Hjertespråk

Gi Den Hellige Ånd rom

Tekst: Rolf Erik Janøy

«Fikk dere Den Hellige Ånd da dere kom til troen?» Det var et veldig personlig spørsmål Paulus stilte til de omkring tolv menn i Efesos. Hvorfor spør han om nettopp dette første gang han møtte disse som gjerne ville være troende? Jeg tror han gjorde det fordi han ikke merket noen tegn på åndelig liv.

Fundamentalt

Skal den enkelte vokse, og Guds menighet utvikle seg, så er det ene og alene et av Den Hellig Ånds verk. Derfor var ikke Paulus fornøyd med å møte velvillige venner, positive og snille troende. Han anså Åndens gave så fundamental, at han straks etterlyste den. Men han stoppet ikke med det, heller ikke med å gi dem den nødvendige undervisning, han førte dem også inn i erfaringen og opplevelsen av å motta Den Hellige Ånd. Det står, at de «talte i tunger og profeterte». Den Hellige Ånd ytret seg gjennom dem. Utfra denne lille flokken, skulle det snart vokse fram en solid og tallrik menighet, ja innen et par år utgikk det en slik åndelig vitalitet fra virksomheten i Efesos, «at alle som bodde i Asia, fikk høre Herrens ord». Det er ingen tvil om at årsaken til denne herlige utvikling var, at Den Hellige Ånd fikk plass og rom hos den enkelte kristne.

Fikk dere?

Det finnes også i dag kristne som er usikre på om de har fått Den Hellige Ånd. Men vi kunne ta fram mange skriftsteder som viser at det hverken er mulig å bli en kristen, eller leve som en kristen, uten ved Åndens hjelp. Det er Den Hellige Ånd som har født det nye livet i oss, ved troen på Jesu fullbrakte verk. Det har vært en tendens til å undervise om «tungetale» på en måte som kan få folk til å tro at den som ikke har talt noen ord i tunger, har ikke Den Hellige Ånd, mens den som engang har talt i tunger, har Den Hellige Ånd. Det bør være klart for oss, at Den Hellige Ånd fikk vi i og med det «nye livet».

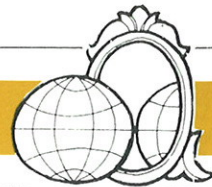
Vi har hørt mye om Den Hellige Ånd. Er du født på ny, har du også fått Den Hellige Ånd, men spørsmålet i dag er: Har Han fått makt og innflytelse over våre liv?

Manifestasjon.

La ikke vissheten om at du har Den Hellige Ånd bli en teori, men la løftene om dette heller bli en mektig inspirasjon for din tro. Slik at vi begynner å regne med Den Hellige Ånd i hverdagen, såvel som i våre møtesamlinger. Vi bør gi Den Hellige Ånd så mye rom i våre liv, at den blir en maktfaktor og en drivkraft. «Har vi fått livet ved Ånden, så la oss også leve ved Ånden». Gal 5,25. Å leve ved Ånden, eller vandre i Ånden, vil si å leve et liv i avhengighet av Den Hellige Ånd. Der vi forventer konkret, at Ånden skal veilede oss, åpenbare Ordet for oss, gi oss kraft til å tjene, og manifestere guddommelige og overnaturlige gaver gjennom oss. Når Ånden på denne måten får rom hos oss, så kommer f.eks. tungetale inn som naturlig konsekvens sammen med mange andre tegn på Åndens manifestasjoner, i og igjennom oss. Istedenfor å være opptatt av å lage «lære-skjema» for Åndens virkninger, så la oss oppøve oss i daglig avhengighet av Åndens kraft. Et liv i Ånden er et trosliv, det er en overgivelse og hengivelse til troen på at Guds løfter om Åndens gaver er til oss. Vi tar imot det Ordet lover, overgir oss til det, og lar oss kontrollere av det.

Om du tenker etter, har du av ulike grunner kanskje ikke regnet så mye med Den Hellige Ånds kraft i ditt liv. Les løfter om hva Ånden vil gjøre i våre liv, tro at dette gjelder deg. (Se f.eks. 1. Kor 12,7) Den Hellige Ånds virke i vanlige allminnelige kristne, som deg og meg, det er den helt avgjørende faktor i all form for sann åndelig fornyelse, vekst og vekkelse. Den Hellige Ånd gir oss en fornyet forståelse av personen Jesus, og hva vi har i Ham. Ånden viser oss hvem Jesus Kristus virkelig er. Men Guds Ånd trenger seg ikke fram, vi må bevisst gi Den Hellige Ånd rom.

DEN SEKSUELLE FRIGJØRING RYSTER I SINE GRUNNVOLLER.

I en interessant artikkel i det amerikanske kristne bladet, Christianity Today, blir det nevnt to nyutkomne bøker som ryster grunnvollene til den såkalte seksuelle revolusjonen.

Den lover frihet, frihet fra århundres undertrykkelse av seksuelle følelser. Seksualitet uten hinder skulle frigjøre samfunnet. Men hvordan gikk det?

Den ene boken, «The end of Sex», er forfattet av Georg Leonard, en redaktør for det amerikanske bladet, Look, som var med på å påskynde den seksuelle revolusjonen. Men nå skriver han i sin bok: «Hva jeg har lært meg er, at det finnes intet spill uten regler.» Han konstaterer at den seksuelle revolusjonen har mislykkes i å høyne seksualitetens verdi. I stedet har den minsket kjærlighetens verdi. Han siterer en undersøkelse som viser, at en majoritet av de spurte kvinner var skuffet, tomme og desillusjonerte over den «følelsesmessige frykt som den seksuelle revolusjonen har ført til». Leonard skriver, at seksualiteten har blitt hverdagslig og upersonlig fordi den har mistet forbindelsen med sosiale og etiske vurderinger, og er blitt skilt fra skapelsen og spesielt fra kjærligheten.

I den andre boken skjer et oppgjør med den kjente, amerikanske sosialantropologen Margaret Mead, og hennes forskningsresultat fra Samoa-øyene i Stillehavet. Mead mente at den vanskelige tenåringstiden ikke var noe problem på disse øyene. Grunnen til dette skulle ifølge Mead være den seksuelle friheten blant ungdommene. Det var grunnen til at det var lite ungdomsstress og kriminalitet på øyene. Hun kom til den konklusjonen, at en undertrykkelse av seksualiteten er skadelig. Hun mente den frie kjærligheten blant de innfødte på Samoa, var årsak til deres gode og fredelige livsstil.

Meads forskningsresultat ble ifølge Time, et vendepunkt. Hennes syn ble likt og akseptert av millioner.

Nå har det utkommet en bok som sterkt betviler Meads forskningsresultat. Den australske antropolog, Derek Freeman, mener at Mead ga en alvorlig feiltolkning av den samoanske kulturen. Han påstår bl.a. at sex utenfor ekteskapet var ulovlig på den tiden Mead forsket der. Han fremholder videre, at det samoanske samfunnet har alltid vært intensivt konkurransesinnet, og at psykologiske forstyrrelser som hysteri og tvangstanker var vanlige der. Han nevner en høy grad av overfall, mord og voldtekter.

En del antropologer antyder at den samoanske kulturen kan ha forandret seg på de femten årene som var gått mellom Meads og Freemans besøk. Men Freeman tilbakeviser dette, og tar frem rapporter om voldtekter som ble gitt i de samoanske avisene under Meads besøk.

Freeman går ut fra to grunner til de feilaktige forskningsresultatene. Den ene er, at de unge jentene som Mead intervjuet, lurte henne med fortellinger om fri kjærlighet under palmene, og fortalte henne det som hun ville høre. Den andre grunnen, mener Freeman, kan være at Mead hadde kommet frem til sine sluttsatser, før hun begynte å forske, og at hun bruker falske beviser for å styrke disse.

Kristne antropologer har kritisert Meads forskningsresultater i mer enn tjue år, men kritikken har aldri blitt akseptert før nå. Meads forskning ansees ikke lenger for «hellig».

Den seksuelle frigjøringen har i seg selv vært en tvang, særskilt for unge mennesker, og den har vært til skade for alle parter. Ifølge en tysk teolog, har den seksuelle oppløsningen ledet til depresjoner.

Bibelsens ord i 1. Kor. 6:18 er sanne, og virkeligheten bekrefter det.

Lederen i «Hemmets Vän»

Jonathan Chao

KINA HAR VEKKELSE OG FORFØLGELSE

Lederne for husmenighetene i Kina har i et brev til utlandet bedt om at man heretter ikke lenger anerkjenner eller støtter den offisielle ledelse for den protestantiske kirke eller Tre selvbevegelsen.

Det er lederen for China Research Institute, pastor Jonathan Chao, som opplyser dette. Han er for tiden i Norge der han blant annet skal delta under et misjonsseminar i Vestfold arrangert av Open Doors Norge. Han besøker også norske misjonsledere.

Vækst siden Mao

Chao mener at det er realistisk å regne med 50 millioner kristne i Kina i dag. Dette er ikke bare basert på løse anslag, mener han. Tallet har sin bakgrunn i mange undersøkelser på lokalplan. Blant annet er det mange steder utarbeidet omfattende navnelister som viser at de kristne forsamlinger har vokst sterkt siden Mao overtok makten i 1949.

Den kinesiske eksperten forteller at forholdet mellom husmenighetene og den offisielle kirke er blitt mer konfliktfylt i det siste. Etter en periode med større frihet til å praktisere sin tro i Kina, har myndighetene igjen vist vilje til å øke kontrollen. Blant annet skjer dette gjennom Tre selvbevegelsen som opererer med et kristent fortegn.

Forfulgt og fengslet

Den offisielle kirkeledelse har bevirket at ledere og predikanter i husmenighetene er blitt fengslet og forfulgt. Flere steder er husmenigheter blitt stormet. Omreisende predikanter er blitt truet. Det gjelder også deres slektninger.

Resultatet er at husmenighetene som i et par år levde halvveis åpent, nå er i ferd med å gå under jorden igjen. Det viser seg at der Tre selvbevegelsen blir bedre organisert, er det farligere å eksistere. Mange av de uorganiserte gruppene har forlatt de sentrale slette-områdene, og dratt til fjellene i utkantene. Dermed er mange nye blitt kristne.

Fra «Vårt Land»

DRASTISK NEDGANG I ANTALL KIRKEVIELSER

Stadig færre norske kvinner og menn gifter seg i kirken. Mens 82% valgte kirkebryllup for ti år siden, viser ferske tall for 1982 at andelen bare var 60%, en nedgang på fire fra året i forveien. I Oslo bispedømme er tallet nådd helt ned til 40, men synker mindre drastisk enn på landsbasis. Statistikken forteller at samme tendens gjelder for barnedåp, mens kirkelig konfirmasjon ikke hadde tapt terreng.

-Hvis man bruker viktige ritualer som bryllup og dåp som «termometer», synes det klart at folkereligisiteten er i ferd med å bli sterkt svekket. Kirken ser ut til å miste fotfeste i befolkningen.

GALLUP OM KRISTNE I USA

Som dramatisk, vil mr. Gallup betegne, at i motsetning til vanlige meninger, om at dypt religiøse mennesker skulle være selvpoptatte, sosialt likegyldige, og mere interessert av sin egen velstand enn andre, gjelder akkurat det motsatte. På tre måter skiller de engasjert kristne seg fra befolkningen, stort sett:

1. De er mere tilfredse med sin lodd i livet, og lykkeligere enn de som er «lunkne» åndelige.
2. De er mere tolerante mot folk av andre raser og religioner enn de lunkne.
3. De er mere engasjert i sosiale aktiviteter enn andre grupper.

Fire advarselstegn

Det finnes dog ingen anledning til selvtilfredshet eller forakt mot ikke-religiøse grupper i samfunnet, konstaterer mr. Gallup til sist. Han peker på fire alvorlige tendenser, som fremgår av undersøkelsen.

1. En beklagelig mangel på kunnskap, når det blir stilt grunnleggende spørsmål om fakta angående vår tro. Uklarhet om sentrale trossatser har blitt dokumentert.
2. En høy grad av lettroenhet gjør seg gjeldende blant amerikanere. De som går i kirken tror like mye på astrologi som andre gjør.
3. En mangel på åndelig disiplin i livsførselen, bønnelivet f.eks. mangler struktur og intensitet.
4. En fortsatt antiintellektuell tendens i det religiøse livet.

Disse omstendigheter gjør den troende sårbar, offer for falske profeter, og de som tilbyr en lett og behagelig trosform finnes det mange av.

Og fremtiden?

Finnes det grunn til å håpe, hvis man tar i betraktning de antydde fire faremomenter? Det er ikke lett å forutsi kristen fornyelse i fremtiden. Men det finnes positive omstendigheter: Selv de ikke-kristne vil at deres barn skal få en kristen undervisning. Mange ønsker også selv at de hadde en sterkere kristen tro, og samtidig, at religionen skulle få en kraftigere innvirkning på samfunnsutviklingen. Altså et slags allment fromt ønske, som også den kjente «Medel-Svensson» pleier å uttrykke.

Mr. Gallup slutter slik:

Jeg tror, at religiøse ledere og undervisere kan være håpefulle når det gjelder fremtiden. De åndelige tendenser som vi nå noterer, skulle virkelig kunne lede til fornyelse. Og om USA er i stand til å tilfredsstille folkets åndelige hunger i sine menigheter, kunne de to siste årtiene av dette århundrede, bli en periode av uvanlig vitalitet for nasjonen trossamfunn og for samfunnets åndelige helse...

Fra svenske «Dagen»

VINS BLE ANKLAGET FOR Å HA SKREVET SALME 23

Den russiske pastoren Georgi Vins, som nå lever i eksil, fortalte på et møte i USA, at en av de ni hovedanklagene som sovjetmyndighetene rettet mot ham var, at han var den opprinnelige forfatteren av salme 23. De hadde funnet et kopi av salmen blant hans eiendeler. Den var skrevet med Vins håndskrift, og dermed kom de frem til den konklusjonen, at han var forfatteren. Hans opplysning om at det var kong David som var forfatteren, og at salmen var skrevet for ca tre tusen år siden, hadde ingen virkning. Domstolen kjente ikke til noen kong David.

PASTOR SOLGTE LUFT FOR SYV MILLIONER

Den svenske sjømannspresten Evert Olsson i New York, har solgt for syv millioner kroner. Først gjorde han god forretning ved å kjøpe en sentralt beliggende eiendom, som skulle brukes til sjømannskirke. City Bank stilte opp med lån. Eiendommen var fem etasjer høy, men naboeiendommen var betydelig høyere. Eieren hadde planer om å bygge på, slik at den ville bli 44 etasjer høy. Men, tenk om pastor Olsson også setter i gang å bygge i høyden, da ville naboen verken få utsikt eller luft. Forferdelig tanke. Det endte med at naboen bød pastoren en million dollar for ikke å bygge, noe som han heller aldri hadde tenkt å gjøre. Så nå er gjelden betalt, nødvendige reparasjoner kan bli utført, og sjømannskirken kan bli mere moderne enn pastoren noensinne hadde drømt om.

ERKEBISKOP AVSATT

Erkebiskopen av Lusaka, som på flere hold i den katolske kirke er blitt anklaget for å praktisere helbredelse ved bønn og demonutdrivelse i strid med kirkens syn, er gått av. Det var Vatikanet som i en knapp kunngjøring gjorde dette kjent.

Zambias erkebiskop, den 53-årige Emmanuel Milingo er isteden blitt utpekt av pave Johannes Paul som spesialrepresentant for reise og turisme. Det er ikke opplyst om denne nye oppgaven omfatter spesielle plikter, og i Vatikan-kretser spekuleres det på hvorvidt utnevningen egentlig tar sikte på å holde Milingo borte fra Afrika.

Han ble kalt fra Lusaka i Zambia til Roma i april 1982, angivelig for å vie seg teologiske studier og refleksjoner, samt gjennomgå en medisinsk sjekk. I løpet av den tiden han oppholdt seg i Roma, ble han ved to anledninger mottatt av Paven.

Det er meget sjelden en erkebiskop går av, og når det skjer, ligger det vitale spørsmål under. I Emmanuel Miligos tilfelle dreier det seg om et tema som har vært sterkt fremme i teologiske diskusjoner: I hvilken grad kan afrikanske tradisjoner bli opptatt i den romersk-katolske kirkens ritual og liturgi uten at dette endrer karakter.

På afrikansk geistlig hold er det flere som mener at kirkens ritual er for europeisk til virkelig å engasjere afrikanske hjerter. Både i skrift og praksis har Milingo forsvart en dyptgående afrikanisering. Han har hevdet at det er ydmykende for en afrikaner å bli fortalt at han bare kan være en god kristen dersom han følger ritualer og praksis som i det alt vesentlige er europeiske.

Hans kritikere — og blant den er sannsynligvis mange europeiske misjonærer i Zambia — har i rapporter til sine overordnede anklaget ham for å drive praksis som nesten er jevngradt med hekседoktorvirksomhet.

Miligos forhold går tilbake til pave Paul VI's tid. I et brev i 1977 henstilte paven til ham å innstille sin helbredelsesvirksomhet. Han fikk en ny advarsel et år senere. Den gang gikk han med på å innstille offentlig helbredelse, men fortsatte virksomheten privat. Så sent som ifjor ble kardinal Opilio Rossi sendt til Zambia for å granske klagen mot erkebiskopen som fikk klar beskjed om at hans virksomhet lå langt fra kirkens linje.

«New York Times»

DYR PREKEN.

Psykiatriker Thomas A. Harris, er en gudfryktig presbyterianer, selv om hans bestselgerbok, «I'm OK - You're OK» som ikke nettopp er noen bergpreken.

Men etter at den katolske legpredikanten Larry Tomczak i en preken advarte mot boken, og hevdet at forfatteren hadde begått selvmord for 2 år siden, reiste Harris søksmål mot ham for bakvaskelse, med den begrunnelsen at han selv var OK, men Tomczak var det ikke.

Tomczak kunne fortelle retten, at hans kilde var et lydbandopptak av en annen evangelist, Jimmi Moore fra Texas. Moore på sin side fortalte at han hadde hørt om Harris' selvmord fra en lydbandpreken, holdt av Robert Mumford. Mumford hevdet at han hadde hørt det av en psykolog han hadde truffet på Atlanta lufthavn.

Tomczak forklarer, at han kom med sin skjebnesvangre uttalelse under en preken som han holdt for flere tusen ungdommer under en Jesusfestival i Chico, Calif. Han advarte alle ungdommene som var til stede, mot enhver filosofi som undergraver Skriften. Hans hensikt var å oppfordre de unge til kompromissløst å lyde Guds ord.

«Jeg fortalte at dr. Harris hadde begått selvmord fordi jeg trodde det var sant», fortsetter Tomczak. Han har siden bedt Harris om tilgivelse, men til ingen nytte. Harris forlangte 19,5 millioner dollar for oppreisning!

Ryktene om Harris' selvmord hadde vært i sving et par år før denne uttalelsen fra Tomczak, og mange undrer seg hvordan en kristen kan reise sak mot en annen kristen bror.

Harris forteller, at selv om han visste at disse ryktene var i sving på et tidligere tidspunkt, var det første gangen han kunne påpeke en konkret kilde.

Han forteller videre, at han har brukt 40 år av sitt liv på å hjelpe sårede og ulykkelige mennesker, og at hans livsverk kulminerer i boken «I'm OK - You're OK». At noen benytter seg av ryktene om hans selvmord til å rakke ned på boka, er mer enn han kan tolerere, - derfor søksmålet.

Etter 4 års etterforskning, har en California-domstol bestemt, at Tomczak skal betale 150 000 dollar i erstatning for tort og sveie til Harris. Samtidig fikk alle forkynnere lære en lekse fra Bibelen: «Falske vitner slipper ikke straff» (Ordspr. 19.5.)

Fra Newsweek og Charisma.

INDREMISJONENS UNGDOM VIL HA MER INNFLYTELSE.

Indremisjonens ungdomsforeninger stimulerer bare få av evnene til sine medlemmer. Medlemmene har også for dårlige muligheter til å påvirke arbeidet de er med i.

Det sosiale fellesskapet er hovedgrunnen til at de fleste er med i IUF. Derfor ønsker også mange å organisere forkynnelse som samtale i nære fellesskap.

Dette kommer frem av en undersøkelse som har blitt foretatt av Indremisjonsselskapet i løpet av de siste årene. Hensikten har vært å finne ut hvordan de unge opplever og vurderer sitt kristne miljø.

De fleste hevder at kontakten med nære venner er avgjørende. Bare få svarpersoner ville ha mer utadvendt virksomhet, men det var et stort ønske blant medlemmene å gjøre IUF triveligere med større vekt på mindre grupper og «bli kjent»-opplegg.

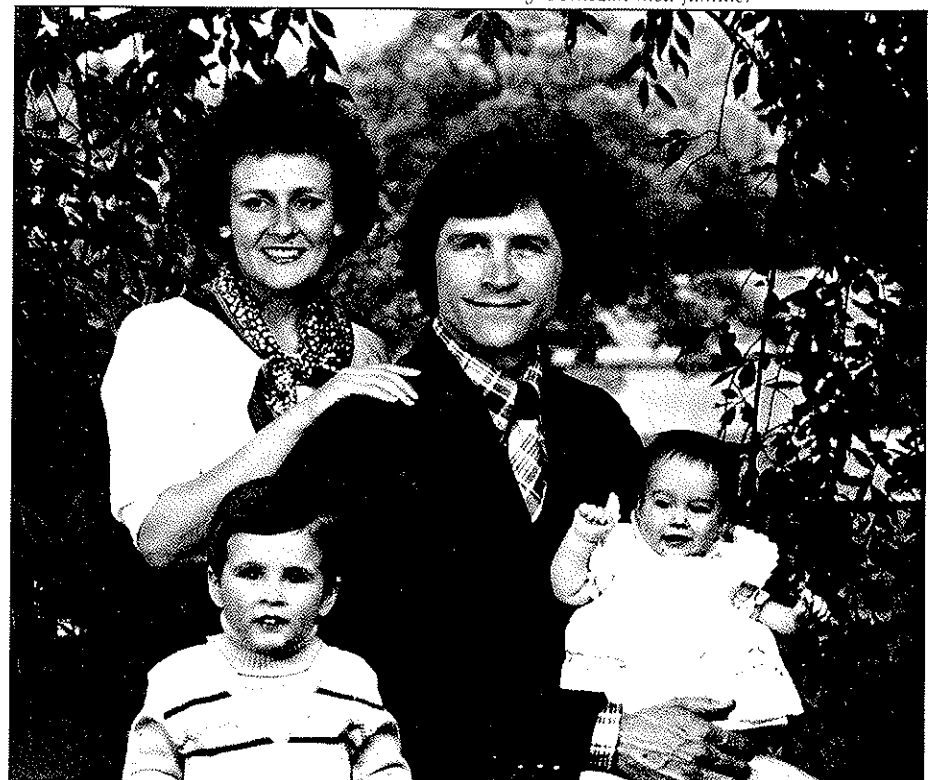
Hele 73% mente de fikk best utbytte av åndelig samtale, og det er derfor behov for møteformer der medlemmene har muligheter til å komme frem med spørsmål og sin usikkerhet, på en mer uformell og udrastisk måte enn det som er tilfelle i dag.

Hele 22% av deltakerne ønsket å bli styremedlem, noe som tyder på at IUF-er ser de har for lite medbestemmelse i sin forening.

Undersøkelsen peker også på at mange har ressurser og evner som foreningen aldri utnytter. IUF er den viktigste fritidsbeskjeftigelse for mange som er med. Derfor bør også IUF ta ansvar for å utvikle flere sider ved medlemmenes personlighet enn bare på det religiøse, heter det i rapporten.

«Jeg håper undersøkelsen kan bidra til større forståelse for at medlemmer i Indremisjonens ungdomsforeninger også har «ikke-åndelige» behov, og at disse må sees på som en ressurser i ungdomsarbeidet, sier Jan Tore Horpestad, som har ledet arbeidet med undersøkelsen.

«Dagen»

Larry Tomczak med familie.

NÆRRADIO I SVERIGE.

Ifølge opplysninger fra nærradiokomiteen i Sverige har nå 48 steder fått tillatelse til å begynne med nærradiosendinger. 32 av dem er kommet i gang, og de regner med at de fleste vil komme i gang i løpet av nyåret. Ca 450 organisasjoner, grupper eller lag kan i dag sende over disse stasjonene. En oversikt som nærradiokomiteen i Sverige har kommet frem til, viser at det sendes 47 000 timer pr år over nærradioene, og det betyr at det produseres og sendes mer radio enn i Sveriges P1, P2, P3 og lokalsendingene. Dette tilsier at nærradioen sender 53% av alle program som blir kringkastet i Sverige.

På spørsmål om nærradioen arbeider etter etiske regler ble det svart ja. I Sverige er det dannet et nærradioforbund som de lokale samarbeidsorganer har sluttet seg til. Disse har opprettet en etisk nemnd og har utarbeidet etiske regler. Nærradiokomiteen har anbefalt radioprodusentene om å følge de etiske retningslinjer.

Interessen for nærradio er vekslende i Sverige. Noen steder øker det på med programtilbud, andre steder synes de at det er for kostbart å drive med radiovirksomhet.

DÅPEN.

«Det lærespørsmålet som har splittet hele kristenheten og som har vært et tvistespoørsmål, er dåpen. For det finnes delte meninger om spebarnsdåp og troendes dåp. Men det finnes nå tegn på at den låste situasjonen holder på å forandre seg. I vårt land har jo samtaler mellom ulike dapsyn blitt holdt. Og ute i verden blir dapspørsmålet diskutert på en bred kirkelig basis. For en tid tilbake var trettitre teologer fra ti land samlet til en konsultasjon i byen Louisville i USA. Det var Kirkens Verdensråds kommisjon «Faith and Order» (Tro og Forordninger) som fikk det i stand. Det var både katolikker, ortodokse, metodister, baptister, angelikanere, lutheranere, reformerte og mennonitter som kom sammen der.

I mange år har denne kommisjon behandlet dapspørsmålet. I 1974 la de fram et økumenisk, enstemmig dokument som ble diskutert innen forskjellige kirker i verden og svaret på det har vist at uenigheten er der ennå. Det var for å samtale om dette man var samlet i Louisville. En kom til enighet om noen punkter i spørsmålet om dåpen:

1. Troendes dåp er den klare bevittende bruk av dåpen i NT (Det Nye Testamente). Men det blir erkjent at barnedåpen har utviklet seg innen den kristne tradisjon og vitner om velbegrunnet kristen innsikt.

2. Mottagerens personlige tro og fortsatte deltakelse i menighetslivet er viktige ting for full frukt av dåpen.

3. Begge dapsformene understreker viktigheten av fostring og undervisning.

4. Det er behov av at en på en radikal måte gjennomtenker sin dapspraksis.»

Fra «Hemmets Vän»

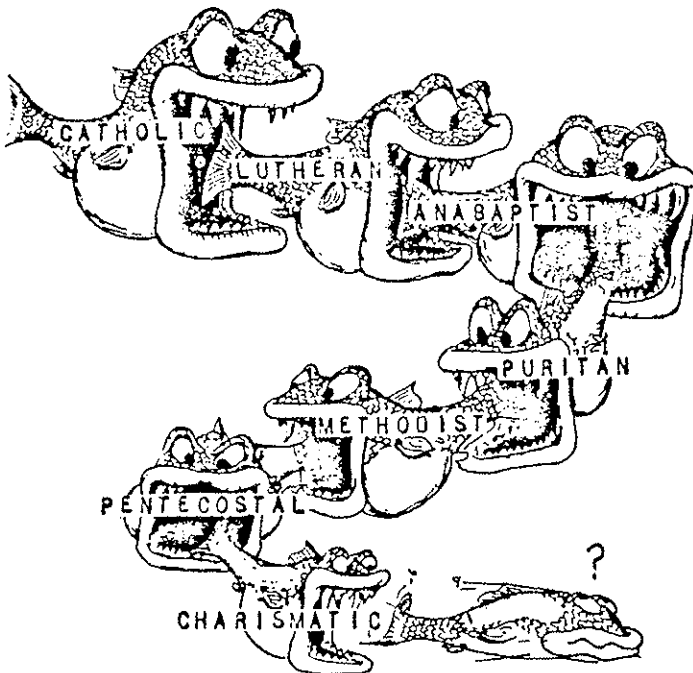
ISLAM OG KATOLIKKENE ØKET MEST I 1983

Det var i at 138 134 medlemmer i trossamfunn utenfor Den norske Kirken her i landet ved siste årsskifte, går det fram av en overskrift som Statistisk Sentralbyrå har utarbeidet på grunnlag av oppgaver fra fylkesmennene.

Det er en økning på 3 800 fra året før, og en økning på nærmere 27 000 fra 1971. En vesentlig del av økningen det siste året er medlemmer som tilhører islam. Denne menigheten vokste fra 2 075 til 3 540 eller med 70,6% det siste året. Av kristne trossamfunn utenfor Den norske Kirken har Den katolske kirke vokst sterkest det siste året med 833 medlemmer eller 5,3%.

Fra 1971 har Den katolske kirke vokst fra 366 medlemmer til 16 448 i 1983 (75,6%).

Pinsemenighetene utgjorde det største trossamfunn pr 1. januar 1983 med 43 423 medlemmer, fordelt på 194 menigheter. Medlemmer av pinsemenigheter utgjorde 31,4% av alle medlem-

VEKKELSE OG FORFØLGELSE.

Omtrent hvert 50-ende år, har det kommet en ny vekkelse fra Gud, og hver gang er den blitt forfulgt av den foregående vekkelse. En av våre lesere har sendt oss denne tegning:

Det at vi tar den med i bladet, vil ikke si det samme som at vi er enige i den, eller at vi ønsker å «henge ut» noen av de tidligere bevegelser, for de er i sannhet fra Gud.

Men det kan være verd å merke seg at desverre kommer forfølgelsen hovedsaklig fra lederne som er forankret i den foregående vekkelse. Dette er bedrøvelig, fordi vi ønsker at nettopp disse lederne skulle være de første til å høre Guds røst, og til å gå videre.

Bare et fåtall av dem vil bli en del av det nye Gud gjør, mens de fleste av dem som er med i

store organisasjoner, ikke er villige til å gi slipp på det gamle og ønske det nye velkommen.

Det er mange av lederne innen den karismatiske vekkelsen, som merker at vekkelsen er avtagende, og at kraften ikke er til stede på samme måte som tidligere. De håper at en ny bevegelse av Den Hellige Ånd vil gjenopplive deres møter og strukturer. Det virker som noen forsøker å få til dette gjennom «stemningsskapende aktiviteter». I mange enkelte møter blir det både klappet og ropt, men det skjer svært lite.

Dette kan aldri bli en erstatning av den uforlignelige Hellige Ånds kraft, som vil komme til syne i det nye Gud gjør. Vi tror at det vil bli noe helt nytt, noe unikt, på samme måte som de tidligere vekkelser har vært det.

End-Times, News Digest, innsendt av Lewi Gulbrandsen, USA.

mer i registrerte trossamfunn. Andre større trossamfunn var Den Evangelisk Lutherske Frikirke i Norge med 65 menigheter 19 695 medlemmer, Metodistkirken i Norge med 53 menigheter og 16 609 medlemmer, Den romersk katolske kirke med 28 menigheter og 16 448 medlemmer og Det Norske Baptistsamfunn med 64 menigheter og 12 369 medlemmer.

PROFETISK KONFERANSE

24-29 juli 84 er det lagt planer om en profetisk konferanse i Oppdal. Det er det svenske tidsskriftet Logos, som sammen med Baptistmenigheten i Oppdal og «Forbedere for Danmark» som står bak konferansen. Fordi man innbyr talere og deltagere også fra Sverige og Danmark blir det en Nordisk konferanse.

BEVEPNET MOSKVAPOLITI MOT PINSEVENNER

24. september ble et tjuetalls pinsevenner plutselig omringet av væpnet politi, mens de holdt et kristent møte i en skog i nærheten av Moskva. De ca. 30 politiene var maskerte, og ropte mens de rettet pistolene mot dem: «Stå stille, vi skal drepe dere.»

Et øyevitne, som fikk gjemt seg i buskene, forteller til slaviske misjonen, Stockholm, at de tju pinsevennene holdt akkurat på med en daps-handling i et lite vann ute i skogen.

Etter at politiet hadde skrevet ned alles navn og tatt bilder, ble fire personer kjørt til politistasjonen. Det var pastor Nikolai Rumanjuk, diakonen Sergei Kolesnikov, Nadeshda Ivashina samt ytterligere en kvinne.

De ble sluppet fri etter noen timers forhør. Pastoren blir nå truet med tiltale og fengsel.

Pinsevennene tilhører en større organisert pinsemenighet i Moskva, som ved flere andre tilfelle har hatt problemer med myndighetene. Denne siste hendelse er et nytt eksempel på opptrappingen av forfølgelse mot de minst 200 000 ikke registrerte pinsevennene i Sovjet.

JØDENES JERUSALEM, MEN ARABERNES TEMPELPLASS

Siden 1967 har Israel hatt makten over hele Jerusalem, men til denne dag er jødernes helligste sted, tempelplassen, i arabernes hender. En jøde med hette på hodet eller bonnebok i hånden slipper ikke engang inn på området. Her har araberne sin helligdom, en stor og praktfull muslimsk moské.

Et historisk tilbakeblikk forteller at tempelplassen var Moria berg der Abraham skulle ofre sin sønn Isak. Kong David satte i sin tid opp brennofferaltret og arken på dette berget. I år 968 f. Kr. bygde Salomo Herrens tempel her. Det ble gjenoppbygget etter det babylonske fangenskap, og innviet av Serubabel i år 516. Herodes' tempel var en restaurering av dette. Det ble ødelagt av romerne i år 70 e. Kr., og senere har ikke jødene hatt noe tempel.

I år 135 e. Kr. bygde den romerske keiser et tempel her for sin statsgud Jupiter. Den første muslimske moskéen ble reist på plassen i år 638. Klippemoskéen som altså står der den dag i dag, ble bygget i år 691.

Om og i tilfelle når Israel skal få sitt tredje tempel på plassen, har vært et mye omtalt spørsmål. En del av Bibelens endeprofetier gir grunn til å tro at noe slikt skal skje. Et annet spørsmål blir da hvordan Klippemoskéen skal fjernes.

Fromme jøder venter på det store jordskjelvet som omtales i Sak. 14, mens andre ser muligheten i at en eventuell bombe mister kurs og treffer bygningen.

I alle fall er det generøst av Israel å la araberne beholde tempelplassen. I uavhengighetserklæringen lovet de riktignok at alle religionsutøvere skulle ha rett til sine hellige plasser, men så langt er de selv tilsynelatende unntatt fra regelen. Alt de har av sin helligdom er utsiden av den vestre muren, også kalt Klagemuren. Her samles hver sabbat tusenvis av jøder for å be til Herren, og sikkert stiger det opp mange bønner om tempelplassens befrielse og et nytt tempel.

AFGHANISTAN ET OFFER FOR LUNKENHET

Det er fire år siden Sovjet invaderte Afghanistan, men fremdeles kan man ikke snakke om noen seier for okkupasjonsmakten. De har i flere tiår forsøkt å russifisere muslimene i dette området, men uten å lykkes. Sosial infiltrasjon og geriljakrig har ikke ført fram. Bruken av nepalm — og fosforbomber synes å være det eneste russerne kan opprettholde sin stilling ved.

Siden okkupasjonen har Afghan-hæren til den Sovjet-vennlige presidenten Babrak Karmal mistet mer enn 65 000 soldater. Disse har hovedsakelig gått over til landets motstandsbevegelse.

Her støt jeg, i den dypeste stillhet og tenkte på samme veldige Gud som delte det Røde Hav for lenge siden. Jeg så den allmektige Herre som lot vannet strømme ut av orkenklippen, og Jesus som ga ut mat fra noen brød og fisker til 10 000 mennesker. Det er den samme underfulle Gud som nå har skapt dette gosseltabernakel gjennom en hel rekke av under.

KOSTET VERDENS STØRSTE MØTETELT

Det er fem år siden at kallet og visjonen ble født i Bonnkes indre. Fire år har det tatt for synet fra himmelen ble virkelighet. Med to tomme hender innfor Herren, sto den tyske misjonæren der. Uten menneskelige ressurser til sin rådighet, skalv Bonnke innfor visjonen. Men da de første 10 Randen (70 kr.) kom, gav han ordre til sine medarbeidere om å sette i gang. Teltet har til sammen kostet 28 millioner kroner. De har ikke behov å få et eneste banklån. Ikke ett øre i rente har blitt betalt ut. De har ingen gjeld. Jeg spør, er ikke Gud fortsatt ved roret? Jo, uten tvil!

Det lille sennepskornet som ble lagt i hånden hans, har blitt vannet med tårer, mot og utholdenhet, blandet med en urokkelig tro, og nå ser vi alle underet fremfor våre øyne.

Det behøves 18 store trucker, som koster ½ mill. kr stykket, for å frakte dette store teltet med all utrustning. Men de er på vei. En menighet har lovt å samle penger til en truck, og på samme tid holder de på å bygge en kirke som koster 20 mill. kroner. Det er litt mere enn vanlig tro det.

Kall om å komme, strømmer inn fra mange av Afrikas land og steder. Bonnke sier at «skurtreskeren» får ikke hvile for han har reist fra sted til sted, fra Kapstaden til Kairo. Hans kall og bønn er at millioner skal bli frelst. Statsministere og presidenter skal møte Jesus til frelse og forvandling under disse mektige teltduker.

Ingen apartheid

I Bonnkes telt finnes ingen «apartheid». Alle Sydafrikas raser er velkomne. I løpet av to ukerskampanjen, var det 8 000 mennesker som valgte å følge Jesus. Mange ble slått til bakken av en mektig kraft. Hundrevis ble friske fra sine plager. Krøplinger hoppet som kalver, etter at de hadde sluppet sine krykker. Blinde fikk synet tilbake. Tyver og kjeltringer ble forvandlet, og mordere bekjente Jesus. Kveld etter kveld fyltes botsbenkene. Denne kampanjen var ikke ment å være en offisiell innvielse av teltet, men bare en testkampanje. Det var så mye som ikke kunne bli testet på annen måte. De tekniske detaljene måtte fungere på den store innvielsesdagen den

18.februar 1984. Lys, video og høytalere måtte være nøye testet slik at ingenting klikket.

I Soweto

Det massive teltet kommer da til å være reist nær Baragwanath, helt nær hovedautostradaen vest for Johannesburg. Besøk fra mange land har allerede meldt sin ankomst. En stor gruppe fra Tyskland kommer til å delta, og etter teltinnvielsen kommer det til å bli stående i minst to uker for å la millionbyen Soweto få lytte til Herrens tale og oppleve at han har makt til å frelse og helbrede.

«HEMMETS VÅN»

MERKELIGE UNDER I DEN ÅNDELIGE VEKKELSE SOM PÅGÅR I KINA

— Hvordan forklarer du den veldige vekkelse som Kina nå opplever?

Jeg stiller spørsmålet til dr. Paul E. Kauffman, som nøye følger med det som skjer i Kina.

— Det er fire faktorer som kjennetegner den åndelige oppvåkenhet i verdens største nasjon. Det er:

- 1) Den sæd som misjonærene har sådd ut bærer nå frukt.
- 2) Oppfyllelsen av Joels profeti. Gud utgyder sin ånd over denne nasjonens «kjød», d.v.s. ikke-gjenfødte mennesker, som blir overbevist om synd, rettferdighet og dom.
- 3) De kristne som har gjennomlevd Maotiden og den vanskelige kulturrevolusjonen, vitner nå frimodig om sin tro.
- 4) De under og tegn Gud gjør for å bevise sin makt i et kommunistisk samfunn.

Dr. Kauffman har i løpet av de seneste fem årene besøkt Kina ni ganger. Siden barndommen har han levd i intim kontakt med det kinesiske folket. Først som misjonærbarn, helt fram til slutten av tenårene, og siden 25 år i Hongkong. Han har studert den kristne misjonens virksomhet i Kina fra et historisk synspunkt, og som forfatter til flere bøker, analysert innsatser og resultater.

Det som en tid så ut til å bli fiasko, overrasker nå en hel verden med å bli en av de kristne menigheters største fremgang i misjonshistorien.

— Alle de fire faktorer som jeg her har nevnt, har sin store betydning, sier dr. Kauffman, som fremholder at det som nå skjer på nytt bekrefter Jesu store løfte om, at «disse tegn skal følge dem som tror». Mange merkelige overnaturlige mirakler inngår i den landsomfattende vekkelsen i Kina, sier han, og forteller bl.a. følgende hendelse:

EN GRUBEVY BLE KRISTEN

På et gruvekontor arbeidet en ung kvinne som kontordame. En av hennes rutineoppgaver besto i å passe på at sirenen blåste ved arbeidsdagens begynnelse og slutt. Hun var en av de få kristne både i byen og gruve.

En ettermiddag, kl. tre, hørte hun en stemme som sa: «La sirenen gå!» Hun ble forbausert, men da stemmen sa det samme for tredje gang, forsto hun at det var Gud som gav henne denne uvanlige ordre. Selv om det var to timer for tidlig til at arbeiderne skulle kalles opp fra gruve, lot hun sirenen lyde.

Fleire hundre arbeidere kom opp fra gruve. De spurte forbausert hva som hadde hendt. Straks kom også gruvenes formenn, partisekretærene, og skjelt ut kvinnen for hva hun hadde gjort. Mens de skjelt henne ut, og hun forklarte at det var hennes Gud som hadde bedt henne om å gjøre dette, hørtes en dundrende lyd. Jorden begynte å riste. Det kom et veldig jordskjelv og gruveen raste sammen, men alle ble reddet.

Kvinnen benyttet anledningen til å vitne om Jesus. Det som hadde skjedd, sammen med hennes vitnesbyrd, førte til at nesten hele befolkningen bestemte seg for å bli kristne!

Den unge kontordamen ble evangelist, og et Guds redskap til å nå mange mennesker rundt omkring i Kina. Mange har blitt omvendt fra

vantrø, til tro på en Gud som er mektig til å frelse fra døden.

— Det hører sammen med en virkelig utgydning av den hellige Ånd, at tegn og under skjer. Slik har det alltid vært i den kristne menighets historie, fremholder dr. Kauffman.

Da han nylig var i Sverige, betonte han flere ganger betydningen av overnaturlige ting, for at mennesker skal bli overbevist om at Gud er en levende og mektig Gud, som har makt i himmel og på jord.

JEAN MALM

GUATEMALA:

ØKT MOTSTAND MOT DE EVANGELISKE

Den motstand mot de evangeliske kristne i Guatemala, som man fryktet ville oppstå, etter at den omvendte presidenten Efraim Rios Montt ble fjernet, har begynt.

En gruppe forsøkte å ta seg inn i et evangelisk bibliotek med tanke på å sette fyr på bygningen, en evangelisk kirke i hovedstaden har blitt bombet. Den menighet som Rios Montt tilhører har blitt angrepet i pressen. Spenningen mellom evangeliske og katolikker har blitt rapportert i massemedia og i TV. Katolske kirkens representant i landet, har hatt en samtale med den nye presidenten, som er en troende katolikk.

Etter kuppet, 8.aug., forsvant Rios Montt fra offentligheten. Men han er i god form og i frihet, og tilhører fortsatt den menigheten hvor eldstebrødrene har støttet ham hele tiden.

Alt tyder på at det kommer til å bli problemer for den evangeliske kirken i Guatemala den nærmeste fremtiden.

KIRKEN ER FOR AVHENGIG AV DEN POLITISKE MAKTEN

Min beslutning om å frasi meg mitt presteembete, kan naturligvis bli sett på som en kritikk mot presteskaper i kirken i dag. Jeg anser det slik at man gir etter for verdslig innflytelse. Vi må ha en kirke som er fri fra statsmakten, det er viktig innfor en skremmende fremtid.

Det sier professor Harald Riesenfeld, Uppsala, som har begjært og blitt bevilget avskjed fra sitt presteembete. Han er sterkt kritisk til den svenske kirkens avhengighet av den politiske makten i landet. Kirken kan frataes sin tanke og handlingsfrihet gjennom politiske beslutninger, skriver Riesenfeld bl.a. i sin motivering til domkapitlet. Biskoper og prester har stemmerett i kirkekomiteer, ikke på grunn av sitt embete, men bare i henhold til politisk mandat eller tillatelse av de politiske partiene.

Dermed har kirkens læreembete sluttet å fungere, sier Harald Riesenfeld. Samtidig har kirken mistet den kritiske sansen til det samfunnet den skulle tjene.

Sekulariseringen dvs. verdsliggjøringen av kirken har tillatt i løpet av de siste årtier, mener professor Riesenfeld. Innholdet i presteembetet har blitt utvannet, som en følge av dette. Presterollen er noe mer enn bare å utføre kirkelige ritualer, det er en livsanskuelse. Tidligere betegnet man en prest som en åndelig person, men hva har prestene å si i dag når mennesker ber om åndelig veiledning? Presteembete har for meg mistet sitt innhold.

Harald Riesenfeld forblir fortsatt medlem av Svenska kyrkan. Han understreker at det ikke er en protestaksjon fra hans side. - Det er et vanskelig og et vemodig skritt å ta, sier han, men jeg må slå vakt om min integritet for å kunne kritisere det jeg anser som feil i Svenska kyrkan i dag.

Jeg håper at min beslutning kan skape debatt og ettertanke blant prester, avslutter han. Vi behøver å tenke etter hvor kirken er på vei, og en fordypet innsikt i kirkens rolle i dagens samfunn.

Riesenfeld har vært professor i Uppsala fra 1953 til 79, og var medlem i den komiteen som ledet arbeide med den nye svenske oversettelsen av NT.

«Dagens nyheter»

Presteparet som er husfolk på Sandom

Forkynnelse er ikke bare ord

Ekteparet Margit Biørn og Sigmund Jarle Jacobsen er begge utdannet som prester og har fungert i ulike stillinger i Den norske kirke. Idag er de med i «husfolket» på Sandom. I dette intervjuet svarer de på spørsmål som er aktuelle for alle kristne. Hva med stillhet, vårt forhold til Jesus, og vår tids materialisme?

Stillhet

Hvetekornet: Hva opplever dere som positivt for deres egen del ved å være på Sandom?

Margit Biørn: Da jeg hadde en vanlig prestestilling ble dagene veldig travle, og jeg fikk liten tid til stillhet og bønn. På Sandom følger vi en fast dagsrytme

Fellesskap og tjeneste

Hvetekornet: Dere har begge arbeidet som menighetsprester, og du Margit som sykehusprest i Bærum og Oslo. Hva fikk dere til å gå inn i denne spesielle oppgaven her på Sandom?

Margit Biørn: De fleste oppgavene vi hadde i Oslo og Asker var fullført. Vi hadde lenge kjent til Sandom og høsten 1982 ble det klart at vi skulle reise hit. Det skjedde mye rundt oss som vi opplevde som Herrens bekræftelse og kall.

Hvetekornet: Mange kristne er vel redde for «Kollektive boformer». Vil du forklare nærmere hvilke fordeler det er ved at kristne bor sammen?

Margit Biørn: Det blir flere å stå sammen med i arbeidet for Guds rike. Vi bærer hverandre i forbønn. Når Sigmund f.eks. arbeider som vikarprest i Ottadalen eller har timer i skolen, er vi noen som står bak ham i forbønn når han er ute på jobb.

Det er også mange praktiske fordeler. Vi kan dele på ting. Vi behøver ikke hvert vår møblement eller hvert vårt velutstyrte kjøkken. De vanlige oppgavene i et hjem kan vi dele på: matlaging, rengjøring osv. Vi slipper å tenke på disse tingene hver dag. Det var noe vi brukte mye tid på tidligere. Nå behøver vi bare bruke tid til f.eks. innkjøp når det er vår tur.

Vi trenger heller ikke så mange ting som vi tror. Vi hadde en masse bøker, men ga bort mange før vi dro hit. Jeg opplevde at tingene våre var som «teftpinner» som nagler oss fast og lammer oss. Vi hadde gjennomgått et langt studium og skaffet oss mange bøker. Men en bokhylle med mange bøker ble for

oss et krav: «Dette problemet burde jeg sette meg mer inn i. Den boka burde jeg ha lest. «Det opptok tankene mine. Ved å leve i fellesskapet på Sandom har jeg fått mer tid til å tjene Herren.

med gudstjeneste hver morgen og kveld og en stille stund på ettermiddagen. Det gir oss muligheten til et regelmessig andaktsliv. Som husfolk er vi også retreatledere og sjelesørgere og kjenner behov for den daglige fornyelse. I de ukene vi ikke har gjester er vi opptatt med bønn og praktisk arbeid, bl.a. jordbruksarbeid. Det å sette av tid til å være stille sammen med Herren er viktig.

Sigmund Jarle Jacobsen: Jeg har særlig vært opptatt av den ortodokse kirke og tradisjonene der, dens forkynnelse, liturgi og fromhetsliv. De ortodokse kristne legger vekt på at vi skal leve et liv i stillhet og bønn, vendt innover mot Kristus og utover mot mennesker. En tid trodde jeg at mitt kall var å leve ugift og gå inn i et fellesskap eller en kommunitet. Nå har imidlertid Herren veldignet mitt liv ved først å bli gift med Margit og så gitt meg muligheten til å leve i fellesskapet på Sandom. For meg er dette Guds svar på bønn. Det er en styrke å arbeide med utgangspunkt i et fellesskap.

Hvetekornet: *Hva fant du i den ortodokse kirkes egenart som tiltalte deg?*

Sigmund Jarle Jacobsen: Konsentrasjonen om Kristus som den oppstandne og nærværende. Påskebudskapet har en sentral plass. Liturgien er forkynnelse og deltagelse på samme tid og pe-

ker på Kristus. På Sandom fungerer liturgien på samme måte, men her er den satt sammen av bibelord og enkle bønner. I deres bønneliv fant jeg også at Kristus sto i sentrum. De har noe som kalles for «Jesusbønnen», et viktig element i deres fromhetstradisjon. De legger vekt på at Kristi oppstandelse har betydning for hele vårt liv. For vårt arbeid, vår kropp såvel som vårt åndelige liv. Oppstandelsen la grunnen for gjenopprettelsen av hele Guds skaperverk. Vi er på vandring fremover mot dette.

Hvile

Hvetekornet: *Opplevet dere prestetjenesten som stressende?*

Sigmund Jarle Jacobsen: I perioder kan det være hardt å være prest eller menighetsarbeider. Det er en indre sammenheng mellom det å være avhengig av Guds kraft og ledelse og det å skulle formidle Guds kjærlighet til andre. For det andre er det viktig å kjenne sin egen begrensning. Herren har gitt oss både nådegaver og muligheter til å bruke dem. Har en klarhet i dette skaper ikke store arbeidsoppgaver stress. Stress skapes når kravet om å yte blir større enn evnen til å gi. En prest har mange oppgaver som vanskelig kan planlegges, f.eks. gravferder, samtaler og vigslar. Det er lett å glemme at også Jesus ble sliten og trengte hvile. Da dro

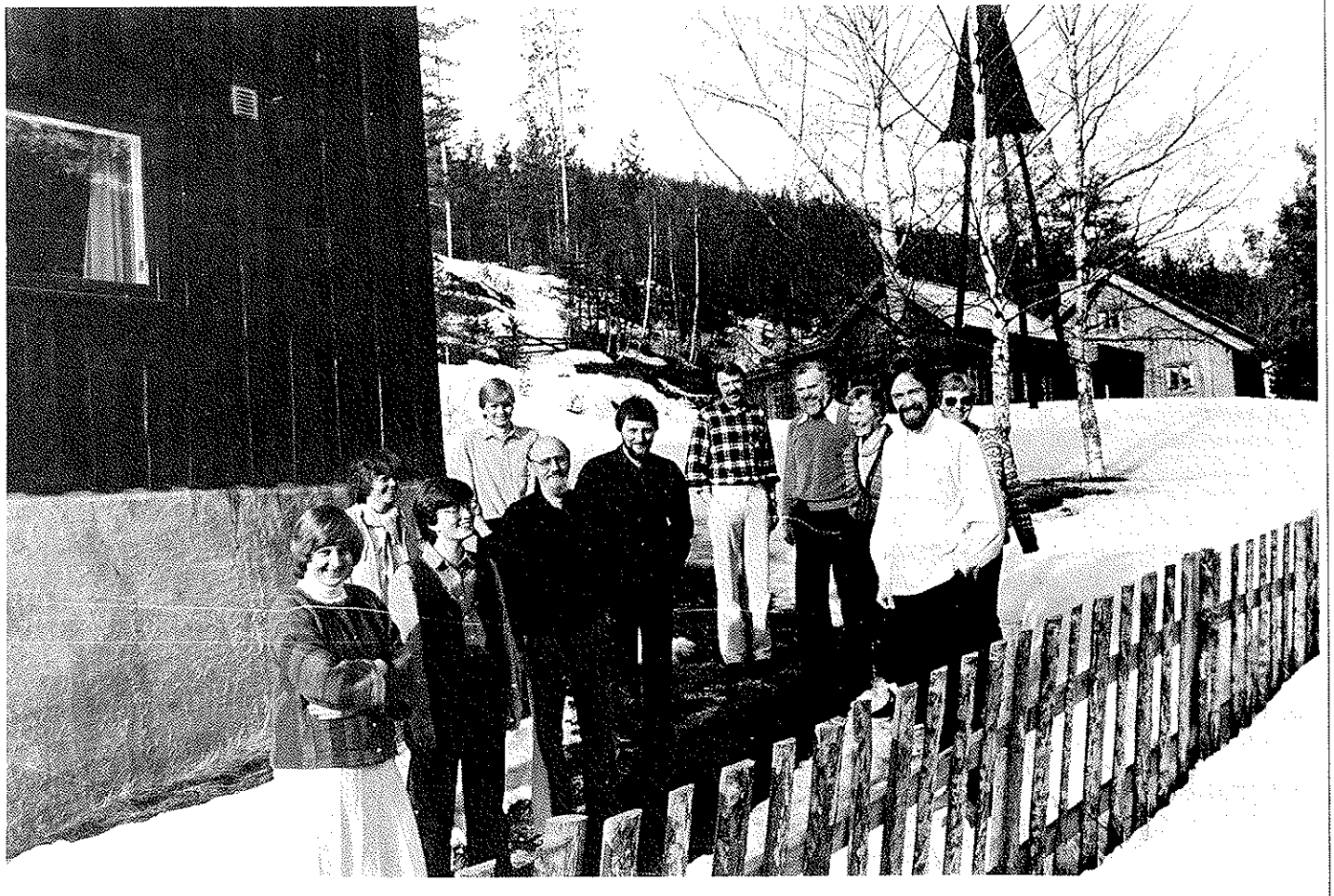
han avsides for å være i bønn. Vi trenger alle å bli fornyet av Herren. Sandom er en liten oase i Guds rike. Jeg tror at alle som er aktivt med i en menighet har utbytte av å reise hit. Selv opplever jeg det godt å kunne i hvile i fellesskapet her etter en slitsom dag i en vanlig prestetjeneste. Jeg vet at det er noen som ber for meg. Det gir meg styrke. Ofte merker jeg at Herren er nær og åpnet øynene mine så jeg ser det jeg skal bringe videre.

Hvetekornet: *Man skulle tro det ble mindre stillhet og hvile i et bofellesskap enn når en kan være for seg selv eter arbeidstid?*

Margit Biørn: Dersom vi vil være helt for oss selv kan vi gå til et av våre kapper på Sandom. Der kan vi være stille med Herren og ingen telefoner når oss. Vi har også faste tider til stille bønn, bl.a. i gudstjenestene. Ved siden av retreatarbeidet er forbønnen vår viktigste oppgave.

Styret og husfolk for Sandom samlet på tunet. Fra venstre: Margit Biørn, Karen Gruaten, Margareta Billhed, Halvor Halseth, Edin Lovås, Sven Giljebrekke, formann i styre Thor-Arne Prois, Sigmund Bø, Helga Utne, Sigmund Jarle Jacobsen og kasserer Aashild Dalne.

Retreat

Hvetekornet: *Hva ønsker dere å gi folk som kommer hit på retreat?*

Margit Biørn: Å være på retreat er å være sammen med Jesus på et ensomt sted i 5 dager. De kommer fordi de har tatt imot et tilbud fra ham: «Kom med meg til et ensomt sted hvor vi kan være alene og hvil litt». (Markus 6,31) Der- som de åpner seg for det han vil gi dem og gjøre for dem, skjer det noe positivt. Vi ber de rette sin oppmerksomhet mot Jesus, hans oppstandelse og at han lever midt iblant oss. Vi ønsker at de skal bli mer opptatt av Jesus enn seg selv og sine problemer. Da legger de sine byrder over på ham og får hvile i ham. Gjennom bønn og stillhet blir de også mer åpne for hvordan Jesus kan lede dem videre i livet.

Ikke prekener

Hvetekornet: *Hvorfor er det ikke særlig med prekener under en retreat?*

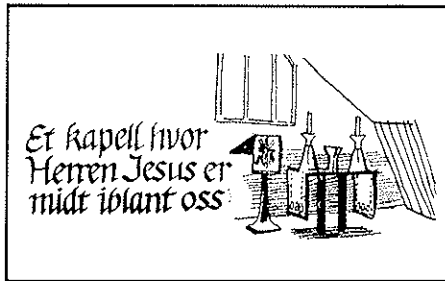
Margit Biørn: Forkynnelsen skjer gjennom liturgi og fellesskap. Hver dag er det satt av tid til Jesusmeditasjon. Vi gir på forhånd veiledning i hvordan en skal meditere, og gjestene arbeider så med en bibeltekst hver for seg. Om kvelden er det samtale der vi deler med hverandre det den enkelte har fått. Det blir jo forkynnelse. Vi må heller ikke glemme at vi forkynner gjennom det vi er og gjør. Det kan være småting som gir andre en opplevelse av Guds kjærlighet. Den største blant oss er alles tjener. Da Jesus vasket disiplenes føtter brukte han ikke ord, men fikk likevel formidlet Guds kjærlighet og omsorg. Alt vi gjør for gjestene på en retreat henger sammen. Vi kaller det forkynnelse. Folk har kommet til oss og fortalt hvordan de har opplevet Guds kjærlighet gjennom de små kjærlighetsgjerninger de er blitt møtt med under oppholdet her.

Mange av de som kommer hit er aktive i sine menigheter og behøver ikke komme hit for å høre prekener. De trenger først og fremst å være sammen med Jesus. Vi har nattverd hver dag. Gjennom hele liturgien konsentreres vår oppmerksomhet om Jesus. På den måten blir det ikke våre ord som arbeider i dem, men Jesus.

Sigmund Jarle Jacobsen: I sjelesorgen og skriftemåle gis det anledning til å forkynne Guds tilgivelse og hjelp. Ellers tror jeg at den muntlige og direkte forkynnelse blir viktig i framtida. Men på Sandom legger vi vekt på at hver enkelt får anledning til å fordype seg i Guds ord og be over det.

Ved Jesu føtter

Hvetekornet: *Hva opplever dere som kristenfolkets behov i 1984?*

Margit Biørn: At vi får sette oss ned i stillhet ved Jesu føtter og høre hva han vil si oss. Det er dette vi har i tankene når vi planlegger en retreat. De som kommer behøver ikke tenke på praktiske ting som mat etc. Mange har behov for å komme vekk fra det daglige stresset med telefoner, TV og aviser. Selv Jesus måtte gå til øde steder for å be. Det er lett å komme ut av kurs. Stillhet sammen med Jesus gir kursjustering.

Hvetekornet: *Mener dere at arbeidet i en menighet kan bli en erstatning for samfunnet med Jesus?*

Sigmund Jarle Jacobsen: Det er rett å gi av sin tid til menigheten, men det må være en balanse mellom å gi og ta imot. Mange av de som kommer til Sandom er vant til å ha mange mennesker rundt seg i hverdagen. Det gjelder særlig menighetsarbeidere, lærere og helsearbeidere. Det er lett å bli preget av andre mennesker og ofte kan det være vanskelig «å få dem ut av hodet». Da er det fort gjort å gå tom eller bli trett. Kjærligheten blir borte. Å kaste seg ut i enda mer arbeid ser ut til å være vanlig. Det gir en kortsiktig gevinst: Avstand til det vanskelige. Baksiden er at en ikke orker stillhet og ikke klarer å

konsentrere seg i bønn og lesning. Kristenlivet blir anstrengt. Mange oppdager ikke sammenhengen før det skjærer seg. Det som er fortrent må fram, ryddes bort, overgis og tilgis. Regelen er: Først samfunnet med Jesus. Deretter oppgavene. Om vi føler liten kraft i hverdagen kan det ha en sammenheng med at vi ikke har søkt Guds kraft i bønn eller glemt å bekjenne det som er galt.

Et enkelt liv

Margit Biørn: Edin Løvås har skrevet en artikkel om «Hellig enfoldighet». Enfoldighet er enkelhet, stillhet og ro til å være sammen med Gud. Da vi bodde i byen var vi med på mye fordi det var anledning til det. Her er ikke kravet om aktivitet så stort. Vi behøver som kristne og prester heller ikke vite alt eller ha kunnskap om alt. Kan-skje må vi gi avkall på noe av det og brukte tiden bedre. Er det viktig å se Dagsrevyen hver dag? Jeg tror det er mye som har makt over oss uten at vi vet om det. Hellig enfoldighet er å gi avkall på det som svekker vårt liv sammen med Herren.

Sigmund Jarle Jacobsen: Jeg tror heller ikke det er så viktig hele tiden å søke nye kunnskaper. Vi burde heller bruke det vi alt vet. Herren har lært oss mye som vi ikke praktiserer. Ubrukt kunnskap gir ingen levende tro. Moder Teresa i Calcutta har lært meg at det vi eier krever vår kjærlighet. I lys av det kan vi se Jesu ord om å selge alt vi eier og gi det til de fattige. Det er ikke et krav, men et tilbud om frihet. Frihet til å elske Gud og sin neste.

Kristne for fred

Hvetekornet: Sigmund, du har engasjert deg mye i fredsarbeidet. Mange kristne spør idag hvordan vi best kan delta i arbeidet for fred?

Sigmund Jarle Jacobsen: Jeg har vært aktiv som fredsarbeider siden 1971, bl.a. i «Kristent Fredslag» som er en tverrkirkelig gruppe. Siden vi som kristne har forskjellige politiske oppfatninger, er det ikke mulig for alle å gi sin tilslutning til en radikal fredspolitikk. Likevel kan ingen fraskrive seg ansvaret for freden. Som Guds barn er vi kalt til å skape fred. Forsoningen i Kristus, mellom Gud og mennesker, skal vi bringe ut til andre. Guds fred er ikke bare en gave til den enkelte, men gave han vil alle skal få del i. Derfor skal vi kjempe mot den vonde. Det viktigste og mest effektive middel vi har er bønnen. Både Jesus og Paulus oppfordrer oss til å be for fiender og forfølgere, for de som har regeringsmakt og de som er truet. Vi må be om at verdens politikere ser det som sin oppgave å føre en politikk som tjener alle mennesker til det gode. Denne form for fredsarbeid bør alle ta del i.

Kontakt mellom kirkesamfunnene

Hvetekornet: *Til Sandom kommer mennesker fra ulike kirkesamfunn. Hvordan opplever dere det?*

Margit Bjørn: Jeg tror det er sunt at folk fra ulike kirkesamfunn får anledning til å være sammen. På Sandom opplever vi at de beriker hverandre. Også på den måten fremmer Sandom kontakten mellom kristne.

Sigmund Jarle Jacobsen: Jesus legger stor vekt på kjærligheten mellom hans etterfølgere. Det er bare mulig for Herren å skape en slik innbyrdes kjærlighet der hvor kristne er sammen. Avstand og skepsis kommer ofte av at vi mangler kjennskap til hverandre. Når vi i samtale kan dele vår innsikt og våre erfaringer, skapes det kjærlighet og lovsang. Da gleder Herren seg.

Er du abonnent?

Hvis ikke, så bli det NÅ!
Ta med den giro vi har vedlagt i bladet, til posthuset, og betal inn kr. 110,00 og du vil få HVETEKORNET hele 1984.

Har du ikke en av våre giroblanketter, er det nok å betale inn kr. 110,00 til gironr. 404040

SÅ ER DU ABONNENT!

Bli med oss fra begynnelsen.

SÖK NU!

VÅRTERMINEN -84

KOM TILL FURNÄS och bli en trosinspirerad vardagsmänniska med Jesus i centrum!

AKTUELLA TALARE: BJARNE SKOG, RUNE BRÄNNSTRÖM, ROLF ERIK JANØY, BENGTH GUSTAFSON M. FL.

FURNÄS BIBELCENTER

Box 133, 666 01 BENGTSFORS Tel. 0531/116 25

TREFF '84

Ferie — fornyelse — fellesskap for hele familien

Unn deg en skikkelig skjærgårdsferie. Finn åndelig fornyelse i lovsang og forkynneelse. Bygg trofast vennskap med andre kristne. Skriv etter brosjyre:

TREFF 84, Kanesletta 10, 4550 Farsund.

«Kom inn i Guds kjærlighet»

Herrens Gård på Foss, 3647 Hvittingfoss

— et sted for oppbyggelse og fellesskap på tvenkirkelig grunn.

Bibelundervisning — omsorgsfellesskap — sjelesorg

Ønsker du å bli en sann Herrens tjener?

Kom og bo sammen med oss for kortere eller lengre tid.

Prisen samtaler vi om.

Tlf. (03) 76 83 45

Stiftelsen «Jesus er Herre»-fellesskap

«ALTERNATIV KRISTEN TELEFONTJENESTE»

ÅLESUND

FULLEVANGELISKE FORSAMLING

Telefonandakt . . .

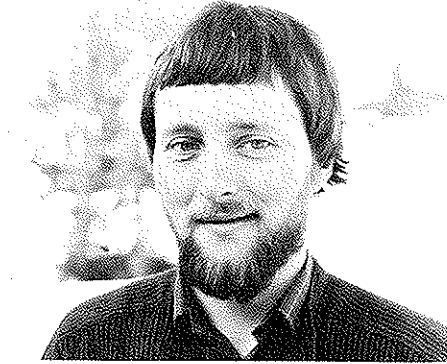
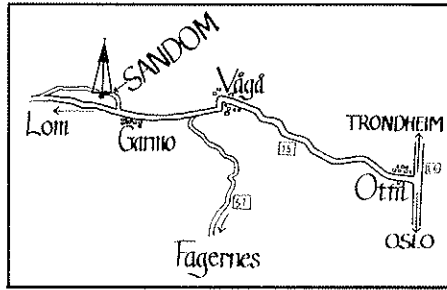
ring tlf. (071) 23 601

Ålesunds Gatemisjon

Mange har hørt om «Sandom retreatsenter» men hva skjer der oppe? Hva står dette senteret for?

Sven Giljebrekke har ledet flere retreatter på Sandom og overtatt som daglig leder av Sandom-stiftelsen etter Edin Løvås. Giljebrekke er utdannet teolog fra Menighetsfakultetet. Vi har bedt ham gi en orientering om målsettingen med slike retreatsenter.

Sven Giljebrekke

Sandom Retreatsenter:

ET KALL TIL STILLHET OG FORDYPELSE

Tekst: Sven Giljebrekke

I snart 30 år har Sandom Retreatsenter levet oppe mellom fjellene i den vakre Ottadalen. I disse årene har det etterhvert blitt noen tusen mennesker som har fått del i velsignelsen og inspirasjonen som dette stedet har fått formidle.

En gruppe menn, som kalte seg «dissippelkretsen», startet det hele i 1954. De overtok da det gamle småbruket Sandom, som lå avsides langs den gamle riksveien mellom Garmo og Lom. Flere av disse som var med i startfasen var direkte engasjert i utadrettet arbeid for å vinne mennesker for Gud. Men de opplevde at omvendelsearbeidet ofte virket for overfladisk på denne tiden. 30- og 40-årene hadde vært preget av store, gjennomgripende vekkelser, mens det mange steder ble annerledes på 50-årene.

Sandom Retreatsenter ble derfor startet mye for å være en «base» for stillhet, bønn og innvielse til fornyet

innsats og glød i arbeidet for å vinne mennesker for Kristus.

Etterhvert som nødvendige lokaler ble i orden, kom det stadig flere gjester for å være med på disse retreatukene. De siste 10-15 år har det vært innbudt til retreatter ca annen hver uke hele året.

Fra 1967 har det også vært en inter-skandinavisk, tverrkirkelig stiftelse, Sandomstiftelsen, som har eiet og drevet retreatsenteret.

Retreat — et annerledes tilbud

De siste årene har på mange måter vært «de store konferansers tid». Stadig nye arrangementer dukker opp, og de fleste har stor pågang. Mange beretter om fornyelse, grundig undervisning og inspirerende opplevelser av det kristne fellesskap. Vi trenger disse stevner og konferanser som et supplement til menighetslivet.

Ser vi på Jesu eget liv, ser vi at han

ofte samlet store skarer rundt seg, ja noen ganger vet vi at det var 5 - 10 000 som på en gang ville høre ham eller ta imot hans hjelp.

Men vi møter også en annen side ved Mesterens liv. I Mark. 6,31 sier Jesus til sine disipler: «Kom med meg til et ensomt sted - og hvil dere litt». Et annet sted står det om Jesus: «men selv trakk han seg ofte tilbake til ensomme steder og bad der». (Luk. 5,16)

Av dette ser vi at Jesus hele tiden levde i en balanse mellom intenst, utadrettet arbeid der han ofte stod midt i store folkemasser - og tider for stillhet og bønn på ensomme steder. Ofte trakk han seg opp i fjellene.

Sandom, og andre lignende retreatsenter, ser først og fremst sitt kall i å legge til rette for at Herrens disipler i dag kan gjenfinne denne balansen.

Derfor er en retreat helt annerledes enn våre vanlige møter, stevner og konferanser. Det er ingen vanlige prekenere, du møter ingen krav annet enn det å være tilstede og du tar del i en dagsrytme som etter mange års erfaring har vist seg å være en hjelp til stillhet og samling om Kristus Jesus selv. Det er tider for taushet der du får god tid til å fordype deg i Guds Ord og annen oppbyggelig litteratur. Tid blir det også til turer i den vakre naturen, arbeidsfellesskap, eller hvile for den som har mest behov for det.

En ting vi legger stor vekt på under en retreat, er at vi skal slippe å kjenne ansvar for hverandre. Vi er kommet for vår egen skyld. Om noen har problemer eller det skulle dukke opp praktiske vanskeligheter ligger hele tiden ansvaret hos retreatlederen og husfolket. Dette kjennes befriende for mange som ellers i hverdagen alltid har ansvar for andre.

Ved hovedmåltidene lytter vi til musikk. Dette opplever alle fint, og det hjelper oss til å ta vare på de inntrykk vi har fått i samlingene i kapellet. 5 ganger hver dag samles vi nemlig i kapellet til gudstjenester, veksellesning eller friere bønnesamlinger. Vi har nattverd hver morgen. Morgengudstjenesten og aftenbønn har en liturgisk form.

Stillheten, den faste dagsrytmen og tidebønnslivet er grunnleggende for vår forståelse av retreat. All erfaring har også vist oss at dette er med på å gi oss den samling og indre ro vi har behov for. Vi opplever også hvordan Ordet får tale på en helt ny måte med stillheten og en indre ro som bakgrunn.

Retreat og hverdagen

Hvilke følger får en retreat for livet i hverdagen? Mange undrer seg over nødvendigheten av slike dager; vil det

Kapellet er det rommet hvor en best lærer Sandom å kjenne. Flere ganger om dagen møtes man i kapellet. Til morgenmesse med nattverd, til lesing, stille andakt og kveldssamling. Nøkkelordet er Jesus i sentrum og hvile i Herren.

få noen betydning når vi kommer hjem?

Selv vet jeg at mange har fått erfare store forandringer. For en hel del blir en retreat en ny opplevelse hvor tyngdepunktet ligger i livet som Herrens disipler. Selv om de fleste kjenner Ordet om «Guds nåde», strever man likevel ofte i en sirkel av selvsentrering. Er jeg bra nok, ber jeg nok, er jeg en glad og frimodig kristen osv. Er det noe vi ønsker skal få skje i en retreat, er det at mennesker med hele sin personlighet skal få se hvorledes Kristus er i livets sentrum. Livets mål og mening blir derfor ikke konsentrert om meg selv og mine tanker, men om Kristus og hvordan jeg med mitt liv kan ære og glede ham.

Andre får sjelesørgerisk hjelp som får stor betydning for deres hverdag. Retreatledere og husfolk har avsatt tid hver dag til slike samtaler. Gjestene får derfor ikke følelsen av å «forstyrre» den opptatte pastor eller prest. Vi anbefaler også mange til å være mer frimodige til å bruke ledere i hjemmemenigheten for å få den hjelp og støtte en trenger videre.

Noen mennesker lever i så pressede og vanskelige situasjoner, at en retreat gir den hvile og kraft de trenger for å «overleve» i hverdagen. Noen ganger

kan en retreat gi klarhet og handlingskraft til å gjøre forandringer en ikke så som mulige «midt i stormen».

Selv tror jeg også at det ville få stor betydning for mange menigheter om flere prester, pastorer og aktive menighetsarbeidere fikk mulighet til å være noen dager i stillhet, bønn og hvile.

Husmenighet og hverdagsfelleskap

Utad har Sandom i flere år søkt å gjøre en innsats for å bedre forholdene for mange også i hverdagsmiljøet. Isolasjon og følelsen av å være unyttig preger alt for mange. Husmenigheter i tilknytning til etablert menighetsliv har stått sentralt. Edvin Løvås, som har vært en lederskikkelse for Sandom helt siden starten, har fått en visjon for dette. Retreatene skal gi den enkelte en grunnleggende Kristusopplevelse som en tar med seg hjem til menighet og hverdagsfelleskap bedre rustet til her å kunne virke for Guds rikes fremgang og vekst.

Et husfolk på stedet

Hele året lever en gruppe mennesker i bønn og arbeid på Sandom. De har sitt hjem på småbruket Nord-Sandom, ca 300 m fra selve retreatsenteret. 3

gamle tømmerhus er bygget opp i sin opprinnelige stil rundt et vakkert gårdstun. Vi er glade for at vi de siste 6-7 årene har fått muligheter til å bygge opp dette stedet for husfolket. Et av de største problemene for Sandom har nemlig vært å få folk til å bosette seg som husfolk over et lengre tidsrom. Men vi tror at vi på Nord-Sandom har skapt en bedre ramme som vil gi mye bedre ytre vilkår for trivsel og opplevelsen av å ha et «hjem». Dyrking av poteter og grønnsaker gir også husfolket en god og sunn arbeidsvariasjon.

Enhet

Helt siden Sandom ble startet i 1954 har betoningen på kristen enhet vært sterk. Noen fra «Disippelkretsen» på Sandom var blant initiativtakerne for den ekumeniske bønneuke.

Det var lenge vanskelig for Sandom å holde sin tverrkirkelige profil. Men vi opplever det i dag enklere. Det er nesten som vi kjenner en slags «grasrotbevegelse» blant kristenfolket der lengselen etter større virkeliggjørelse av kristen enhet blir stadig sterkere.

På våre retreatturer kommer det gjester fra forskjellige kirkesamfunn. For mange er opplevelsen av et nært fellesskap til kristne fra andre kirkesamfunn noe nytt. Likevel har vi hatt få problemer med dette. De aller fleste får en sterk opplevelse av at de bånd som

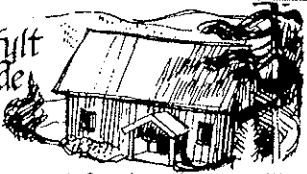
binder oss sammen er sterkere enn de som skiller.

Nye retreatsentra vokser fram

Sandom har nesten vært alene i Norge om å innby til retreatter. Går vi til Sverige og ikke minst til England, ser vi at dette tilbudet har en langt større utbredelse. Noen er det imidlertid som arrangerer weekend-retreatter, ofte med noe annet preg enn på Sandom. Det er også mulighet å komme som gjest ved et par katolske klostre. På Den Norske Kirkes grunn har det vært gjort flere forsøk på å bygge opp et retreatsentra. Men det har hittil ikke lyktes.

Særlig i ferisesongene er pågangen stor på Sandom, og ventelistene blir ofte lange. Det er lett å forstå; da det bare er plass til 13 gjester her. Men vi tror ikke det er riktig å bygge ut til et

Et hus fylt
av levende
stillhet

Et av husene på Sandom heter stillhetens hus. Her ligger de tretten gjesterommene i kapellet.

større senter. Den lille, fortrolige flokken skaper en atmosfære som vi ikke ønsker å ødelegge.

Det som imidlertid har hendt, er at nye, lignende sentra er i ferd med å vokse fram ut fra Sandom. I flere år har det vært planer om et nytt retreatsted utenfor Halden. Det er påbegynt bygg av et kapell. Et lite idyllisk småbruk skal utvides til å ta imot 8 gjester. Stedet har fått navnet Tomas gården på Kornsjø.

I Nord-Norge ber og arbeider en gruppe mennesker for et retreatsted også her. I år skal de avholde 5 retreatter på et sted de leier utenfor Finnsnes.

Et retreatsted for hele familien er allerede under bygging på Lia Gård utenfor Koppang. Her kan altså også barna være med. De har i 2-3 år blitt arrangert familieretreatter om sommeren til rikt utbytte både for store og små.

Til slutt kan vi nevne at det også er en gruppe på Sørlandet som arbeider for et retreatsted. De avholder foreløpig en retreat hvert halvår.

Alle disse nye tiltak gjør at vi tror tiden framover i enda sterkere grad trenger slike små steder hvor det enkelte menneske kan finne hvile, stillhet, omsorg og inspirasjon til tjeneste i hverdagen. Sandom og dens «utløpere» ønsker for framtiden i enda sterkere grad å få være et redskap midt i en strøm av fornyelse og vekst for Guds rike i vårt land.

Et personlig vitnesbyrd:

De fleste kan vel se tilbake på hendelser i sitt liv som markerer seg på en slik måte at man alltid senere vil snakke om et før og etter.

For mitt vedkommende skulle et opphold på Sandom retreatsenter bli en slik hendelse.

Det første som skjedde, var at jeg for en del år siden leste en artikkel om dette stedet i et eller annet blad. Etter gjennomlesningen følte jeg at her var noe jeg kunne få bruk for. Jeg var allerede i en viss utstrekning «trengende», men ikke «moden».

Artikkelen ble sakset og oppbevart

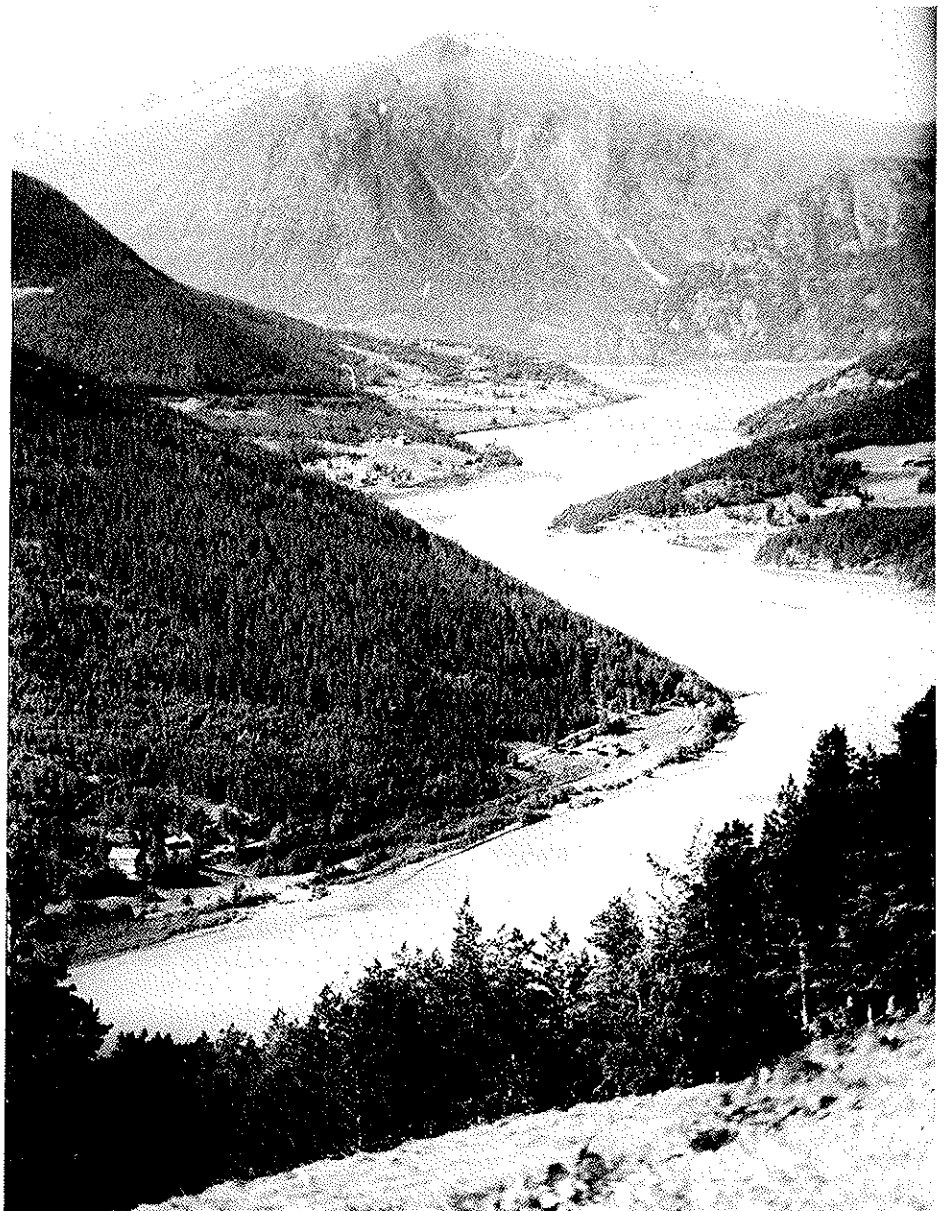
sammen med annet interessant stoff. Det er jo så mye en gjerne vil ha med seg, samtidig som man skal drive sin forretning og være aktiv i menighetsarbeidet.

Resultatet kan bli, og ble det for meg, at «7. sansen» ble boka som styrte livet mitt... (litt overdrevent kanskje, men noe i den retning).

Det gikk et par år, så var jeg moden. Jeg hadde gått meg trøtt på aktiviteter, var tom, sliten og motløs.

Det ble verre da jeg kom til Sandom, ja, faktisk noe av det verste jeg har vært med på. Det var som å hoppe av

før og etter S

Nederst til venstre i bildet ser vi Sandoms plassering ved Otta-elven. Her har mange fått et nytt møte med den oppstandne kristne. I bakgrunnen ligger Lomseggen.

en karusell i fart. Jeg kom i voldsom konflikt med den faste grunn jeg landet på ..... gikk kast i kast og hadde følelsen av at jeg mistet styringen fullstendig. Det var vel det jeg skulle også, nå var det en annen som skulle overta styringen.

Etter et og et halvt døgn var jeg utgrått. Jeg orket ikke lese, orket ikke be. Det eneste jeg kunne få til var å si Jesus, men det var nok. Plutselig var Han der.

Her strekker ikke ord til. Det er sant som det står i en sang, det kan ikke forklares, det må erfares.

andom

Christian Solgaard driver et agenturfirma i Fredrikstad. Han forteller her hva som skjedde da han var på retreat første gang.

Jeg vet ikke om noen vil føle seg fristet til å reise til Sandom på grunnlag av min artikkel. Jeg tror ikke mitt hendelsesforløp er noe vanlig mønster for det som pleier å skje der oppe i Ottadalen. Det er vel i det hele tatt ikke noe som kan kalles vanlig mønster i den forbindelse.

Det som skjer er at forholdene blir lagt til rette for et møte med den Herre Jesus Kristus, og det er en individuell opplevelse. Han møtte meg slik jeg trengte det. - Han møter deg slik du trenger det.

Før Sandom

Jeg gikk alltid langs en slags mur, en motstand i mitt bønneliv som jeg ikke kom gjennom.

Under oppholdet på Sandom kom gjennombruddet. Det ble hull i muren.

Etter Sandom

Muren er der fremdeles, men hullet også. Jeg bruker det hver dag.

Takk Jesus.

kort og godt

Vi vil forsøke å bringe en slik sitat-spalte iblant. Har du gode sitater, så send dem til redaksjonen. Vi er også interessert i å få korte glimt fra hverdag og virksomhet som kaller på smilet. De vil vi bringe under tittelen «Vi er alle mennesker».

— Å bedømme er vanskelig, å fordømme er lett. Ikke underlig at flertallet av mennesker velger det siste.

Melartin

— Gud vet mer om deg, enn du vet om deg selv.
— Hemligheten til fremgang er å finne Guds plan og fullføre den.

Robert Schuller

— Hvem er den mest saktmodige? Det er den som svarer vennlig på uvennlige spørsmål.

— Mange troende mennesker sukker i stedet for å tro.

— Det er mulig å være så aktiv i Kristi tjeneste at en glemmer å elske ham.

P.T. Forsyth

— Vekkelse er intet annet enn en ny begynnelse av lydighet mot Gud.

A. B. Simson

— Det er bedre å våge seg for langt av og til enn aldri komme av flekken.

Herbjørn Sørebo

— Om vi tilgir hverandre, kan vi elske hverandre.

David Du Plessis

— Du kan ikke be for noen som du kritiserer.
— Hvorfor blir ikke mennesker kristne? Fordi vi ikke representerer Kristus på rett måte.
— Kjærlighet får enhver forbindelse til å fungere.

Harry Greenwood

— Lovsang er en måte å forløse Guds kraft iblant oss på.

Ulf Ekman

— Om du ofte er ensom med Gud, så fungerer du bedre i samværet med andre mennesker.

Beda Wallström

— Åndelig fornyelse uten forankring i den sunne lære er djevlesk svermeri, men rett lære uten nedslag i åndelig fornyelse er djevlesk ortodoksi (jfr. Mk. 1,24; Jak. 2,19). Bak den mest intense bibeltroskap kan der skjule seg en død tro...

Ragnar Skottene

— Evangeliet er ikke et språk, men liv, eller om du foretrekker det: det er et språk i den grad det er liv.

A. Vinet

— «Å, om jeg kunne be slik hunden kan stirre på kjøttet. Dens tanker er ene og alene rettet mot kjøttstykket, uten om det tenker, ønsker og håper den intet».

Martin Luther

— «Djevel, vil du ete meg, så begynn bak».

Martin Luther

— Vi blir ikke så snare til å fordømme, når vi i Andens lys ser oss selv.

— Betrakt de menn og kvinner som har vært en velsignelse for verden. Ble de til en velsignelse på annen måte enn ved selvfornektelse?

— Når du har sagt «Ja» til Jesus, sørg da for at det etterfølges av et «Amen».

— Du har forlatt den første kjærlighet, når ditt forhold til Jesus er blitt mindre for deg enn ditt forhold til din tjeneste.

Fra «Skjulte skatter»

Selvfornektelse.

— «Hvilken rolle spiller det om en fugl er bundet med en tynn tråd eller med et rep? Tråden som binder fuglen kan være tynn, men den er like bundet av tråden som repet. Og ikke før fuglen har slitt tråden over kan den fly. Sant nok er det lettere å slite over en tynn tråd, men uansett hvor lett det er, så kan ikke fuglen fly av sted før den virkelig har gjort det».

Johannes av korset

— Makt over øyeblikket er makt over livet.

— Det koster noe å være en kristen, men det koster mer ikke å være det.

— Den altfor ivrige og den altfor trege kommer begge for sent.

William Shakespeare

— Forbønnen skal være noe bestemt og konkret, ikke noe alment og svevende. Jo tydligere forbønnen er, desto mer løftesrik er den.

Dietrich Bonhoeffer

— Pessimisme innen de kristne rekker er mistro mot Guds muligheter.

E. Roos

— Tro er min akseptering av et guddommelig faktum.

Watchman Nee

— Om verden nok en gang skal kunne stå på sine føtter, må kristenheten nok en gang komme ned på kne.

— Jesus snakket ikke mye om glede, men overalt hvor han gikk, spredte han glede.

Müller

VI ER ALLE MENNESKER:

Man kommer ikke sovende til en blunder.

Filosof Åndalsnes i Aftenposten

SØREN OGSÅ:

Den som ikke søker Guds rike først, søker det slett ikke.

Søren Kirkegaard

RIGHT ON:

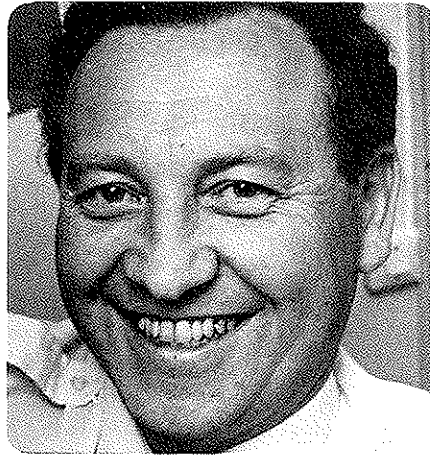
The Christ-child who comes is the Master of all; no palace too great, no cottage too small.

Phillips Brooks

PENTECOSTAL EVANGEL

Svar på tiltale

Denne gang svarer:

**Frank
Kaleb
Jansen**

BLIR 1984 ET SPESIELT BIBELÅR?

Det blir bibelår i 1984! Det innledes med en konferanse i Jerusalem rundt årsskiftet. Amerikanerne avslutter samtidig sitt bibelår med den store «The Jerusalem Congress on the Bible» så vi vil dra nytte av den samlingen. Der vil det legges vekt på emner som, — unådde folkegrupper, oversettelsesbehov av Bibelen, Bibelen til kommunistlandene, Bibelen i den katolske kirke og behovene i den muslimske verden. Det har skjedd mye forskning på disse felter de siste årene. Nå bør det komme til vår kjennskap.

— Var ikke 1983 et bibelår, hvorfor da et nytt i 1984?

— Det var kun i USA at det i 1983 var et bibelår. Hensikten var å oppsøke alle hjem i USA og tilby en bibel, og å få amerikanerne til å lese den mer.

— Hvilke planer har dere for bibelåret?

— Vi har en todelt målsetting. En internasjonal del som sikter mot å gjøre flest mulig kristne kjent med de behov som ennå finnes for evangelisering, og en bibel-aksjon i Norge. I 1982 ble det ferdig tre globale undersøkelser som vitenskapelig viser hvem som ikke er nådd med Guds ord. For å gjøre disse opplysningene kjent, har vi laget et stort evangeliserings og Bibel-kart. (Se neste nummer av HVETEKORNET)

Matt. 24,14 om at evangeliet skal forkynnes til alle folkeslag er det som motiverer oss til å gjøre de kristne kjent med den gjenværende del av misjonsbefalingen.

— Hva består så den andre delen av Bibelåret av?

— Det er 634 språk som tales av mennesker som har et absolutt behov for å få en bibeloversettelse (+ 2645 som det er sterkt ønskelig å få bibelen oversatt til.), derfor har vi delt Norge inn i

634 lokale soner etter postdistriktene. Hver sone vil bli gjort spesielt kjent med en av disse 643 folkegrupper. Tanken er at denne gruppe da ikke lenger blir statistikk, men noe konkret vi kan engasjere oss i; Mennesker som er i en situasjon hvor de ikke har mulighet til å motta evangeliet, fordi de ikke har Guds ord. Vi håper det vil vekke større forståelse for vårt misjonsansvar. Situasjonen er nemlig den, at 95% av de midler vi kristne disponerer, bruker vi her hjemme. 4½ % sender vi så til det

FRANK KALEB JANSEN er markedsførings sjef i avisen Vårt Land. Han har stått bak mye av avisens økonomiske framgang de siste år, og dens inntog i nye moderne lokaler på Tveita. Han har ledet aksjoner som «Mat til Polen», og «Bibel 82-Polen». Egentlig er han utdannet økonom og yrkesoffiser i marinen. Han har vært reklamesjef hos Alf Bjerke, da det var Norges største malingfabrikk. Han var ideskaper til Cash and Carry, og satt som direktør der, til han trakk seg ut av firmaet. I sept. 1982 begynte han i Vårt land. Han er aktiv pinsevenn på sitt hjemsted Ski, og er også kjent for sitt åpne samarbeide med katolikkene. Han har bl.a. vært formann i den norske Koreaforening og har besøkt Korea 28 ganger. Han har også sittet i statens råd for adopsjon, og er kjent som en aktiv aksjonsleder med godt organisasjonstalent. Han er gift og har fem barn.

I den siste tiden har hans initiativ til Bibelår 1984 blitt omdiskutert, særlig ved at Bibelselskapet har kommet med kritiske innvendinger mot dette.

eksisterende misjonsarbeidet, mens bare ca. ½ % går til arbeidet blant grupper som ikke er nådd med evangeliet, og som i ordets sanne betydning er misjon. Dette er skremmende tall som må rettes på. Den halve prosenten må økes!

— Dere har også planer for Norge som er blitt omdiskutert?

— I følge Bibelselskapets opplysninger, er det ca. 20 % av husholdningene i Norge som ikke har en Bibel. Jeg tror tallet er noe høyt, men om vi regner 15 %, vil det si at 600.000 nordmenn ikke har en Bibel i hjemmet. Det er altså ikke nok at den finnes i bokhandelen. Vi ser på et hjem uten en Bibel, som en stor utfordring og vi vil forsøke å finne disse for å få Guds ord inn i nye hjem.

— Hvordan skal dere konkret gjøre det?

— Vi skal gå fra dør til dør i hvert av disse 634 lokale områder vi har delt landet i. De hjem som ikke har en Bibel, vil få tilbud om å få en som en gave fra stedets kristne befolkning.

— Bibelselskapet mener at gratis bibelutdeling i Norge er feil bruk av midler, er det ikke bedre å gi Bibelen til fattige land.

— Jeg forstår argumentet. Men det kan da ikke være feil bruk av midler å gi Bibelen også til det norske folk. Mange kristne har gitt bort Bibler til venner og kjente og jeg tror det er en god investering. Tenk på Gideonittene som hvert år sprer 50.000 Bibler her i landet, det er heller ikke noen feilprioritering synes jeg. Jeg er selv med i Gideon. Om vi kunne finne disse 800.000 som ikke har en Bibel, ville det være den største evangeliseringsaksjonen noensinne i dette land. Vi vil gjennom personlige samtaler gi dem tilbud om å få en Bibel, og da kan vedkommende si ja eller

nei, ingen skal føle seg presset til å ta i mot denne gave.

— Hvorfor ville ikke Bibelselskapet være med i denne aksjonen?

— De har sagt klart fra at de ikke vil gå med oss i denne evangeliseringsinnsatsen, de mener det er nok at Bibelen kan tilbys gjennom bokhandelen. Det er jeg prinsipielt uenig i, vi må nå ut til alle hjem med tilbud om Guds ord.

— Noen har oppfattet dette som en mistillitsaksjon mot Bibelselskapet, hva er din kommentar til det?

— Det er biskop Aarflot som har kommet med dette sterke uttrykk. Jeg forstår ikke hvordan det går an å oppfatte det slik. Vi har hele tiden ønsket å ha dem med, om ikke annet som konsulenter til denne aksjonen, men det har ikke vært mulig å få dette til. Så det er ingen mistillit fra vår side.

— Det har også vært sagt at dette er en konkurranse med den årlige Bibeldagen.

— Vi vil holde oss godt unna den såkalte «såmannssøndagen» hvor man tar opp kollekt til Bibelselskapet. Jeg vil nesten tro at Bibelåret vil øke offrene til Bibelselskapet, jeg håper det.

— Det er videre blitt hevdet at dette er et privat initiativ.

— Det er rett at visjonen for dette kom til én person. Men det er nå engang slik at Gud ikke alltid gir visjoner til komiteer. Jeg vet ikke om noe som er oppstått i Guds rike uten at Gud har fått tale til enkeltpersoner, som så har brakt dette videre. Er det fra Gud, så slår det rot også i andres hjerter, og blir en realitet.

— Det er ikke slik at du som «aksjonsmenneske» stadig vil lansere nye ideer og aksjoner?

— Nei på ingen måte. Slike aksjoner tar så mye av min fritid og de blir en stor belastning både for familien og meg. Da jeg var ferdig med Polen-aksjonene, så jeg fram til å ta det mer med ro, men så viser altså Gud meg denne sak, under noen dager jeg var i stillhet. Det var sannheten om Jesu gjenkomst som ble lagt med tyngde på meg. Jesus kan ikke komme før alle tunger og stammer har fått høre. Under en reise i USA ledet Gud meg sammen med folk, som gjennom undersøkelser, kunne dokumentere de store behov verden i dag har for å få Guds ord.

— Du er ikke redd for å spre forvirring om Bibelsaken som det er blitt påstått?

— Vi ønsker å fokusere behovet for å nå ut med Guds Ord, jeg kan ikke for-

stå at noen kaller det forvirring. Vi burde glemme de organisasjonsmessige og teologiske skillelinjer for å samle oss om en så viktig oppgave.

— Under her ligger vel frykten for at dere bryter Bibelselskapets «monopol».

— Jeg tror et monopol på Bibelspredning får negative effekter. I Norge har det f.eks. hatt den virkning at Bibelen er blitt altfor kostbar. Den billigste Bibel koster rundt 100 kroner, og de fleste koster over 200. Bibelen vi trykket for Polen, kostet 16,50, så kostprisen behøver ikke være stor. Men har man monopol, er fristelsen stor til å legge på prisene. Når en Bibel som kan produseres for kr. 20,- koster kr. 100,- så er jo det fem ganger så mye som kostpris, det synes jeg er å gjøre Guds ord for dyrt. Et annet problem er jo at man monopoliserer en spesiell oversettelse.

— Hvilken oversettelse vil dere bruke i denne aksjonen?

Den første abonnenten

Den 22. november 1983, kom misjonær Ragnhild Sødahl innom redaksjonen. Hun ønsket å abonnere på Hvetekornet, og betalte for det første året. Det ble litt «historisk» for oss, for Ragnhild ble dermed den første abonnent på HVETEKORNET.

— Hvorfor ønsker du å abonnere?

— Jeg har fulgt med i Pioneren og funnet mye interessant stoff der. Jeg er klar over at HVETEKORNET blir den naturlige fortsetningen av denne redaksjonelle linje. Som aktiv kristen synes jeg det er fint å følge med i det som skjer i de ulike kristne leire, også utenfor der jeg selv er virksom.

Ragnhild Sødahl ble en kristen i 1957 og ble aktivt med i det kristne skolelaget og i Det norske misjonsselskap. Hun er utdannet sosionom og adjunkt og har i flere år vært misjonær i Sør-Afrika. Først var hun der ute i fem år for Det norske misjonsselskap, fra 1972 har hun vært utsendt av «Betel», Trondheim. Hun er kalt av den store afrikanske pinsebevegelsen til å virke blant dem, og har vært med å bygge opp en menighet i Harding-området i Natal. Fra hun kom hjem i mars har Ragnhild reist som forkynner i Norge, men til sommeren drar hun ut til en ny periode.

— Siden Bibelselskapet har avvist å hjelpe oss med billige Bibler til utdeling, blir vi nødt til å ta i bruk en ny oversettelse, som blir en revisjon av tidligere norske oversettelser. Vi er blitt lovet den i løpet av høsten 84, og den vil koste oss ca. kr. 20,-. Det blir en konservativ oversettelse, som vil søke og oppheve endel uheldige sider ved den nye oversettelsen.

— Hvem er med deg i denne aksjonen?

— Vi har en hovedkomite med seks underkomiteer. Jeg kan ikke begynne å regne opp alle navn som er med, men det er kjente og kjære navn fra ulike hold innenfor kristenheten. Vi har ligget noe lavt i terrenget, men i 1984 skal jeg love at mange skal få høre fra oss. Bibelåret skal toppe seg i en Bibel-uke i november, da så mange som mulig vil bli engasjert i en dør til dør-aksjon for å utbre Guds ord i vår nasjon.

ET KRISTENT SENTER FOR STILLHET, BØNN OG JESUSMEDITASJON

Retreater 1984

Uke 1	30. des.	—	4. jan
Uke 9	27. febr.	—	3. mars
Uke 10	5. mars	—	10. mars
Uke 12	19. mars	—	24. mars
Uke 14	2. april	—	7. april
Uke 16	17. april	—	23. april
Uke 23	6. juni	—	11. juni
Uke 25	18. juni	—	23. juni
Uke 26	25. juni	—	30. juni
Uke 27	2. juli	—	7. juli
Uke 28	9. juli	—	14. juli
Uke 29	16. juli	—	21. juli
Uke 30	23. juli	—	28. juli
Uke 31	30. juli	—	4. aug.
Uke 32	6. aug.	—	11. aug.
Uke 33	13. aug.	—	18. aug.
Uke 35	27. aug.	—	1. sept.
Uke 37	10. sept.	—	15. sept.
Uke 38	17. sept.	—	22. sept.
Uke 40	1. okt.	—	6. okt.
Uke 41	12. okt.	—	17. okt.
Uke 48	26. nov.	—	1. des.
Uke 49	3. des.	—	8. des.

Reservasjon for ev. forandringer.

Retreaten koster kr. 900.-

(Påskeretreaten kr. 1000.-).

Jesus sa:

«Kom med meg til et ensomt sted hvor vi kan være alene og hvil dere litt».

Markus 6.31

Skriv eller ring til Sandom Retreatsenter.

**Sandom Retreatsenter
2685 Garmo.**

T. 062/12745 for nærmere opplysning.

KUNSTEN Å BLI GAMMEL

Etter en preken av
FRANK MANGS

Foto: Nytt Liv/Thomas Lindbier

Temaet dekker det jeg vil si, men det har en feil, det er for krevende. Foran meg ser jeg bildet av en gammel lærer, selvklok, som har slått seg ned ved kateteret og ser utover klassen og sier: «I dag gutter, skal jeg snakke om noe dere ikke vet, men som dere behøver å vite, hvis dere lever lenge nok.» Jeg vil ikke være den typen. Det jeg vil si er ikke noe jeg har hørt, men det er noe som er blitt klart for meg. Jeg vil være personlig nå. Jeg vil ikke holde et foredrag, men avlegge et personlig vitnesbyrd.

— Å VÆRE GAMMEL — jeg har iblant vært redd for å bli gammel, fordi jeg har møtt alderdommens tragedie mange ganger. I sine krafts dager var min mor så sterk, at hun med sitt eksempel og sine bønner kunne føre meg til Gud uten vekkelsemøter og vekkel-sespredikanter. Når jeg var hos henne siste gangen, var hun eldre enn jeg er nå. Jeg sank ned ved gyngestolen hennes og sa: «Mamma, legg dine hender på mitt hode og gi meg din velsignelse. Det er kanskje siste gangen vi sees. Hun løftet ikke hånden, hun bare sukket: «Herre Jesus». Noe mer orket hun ikke.

Jeg møtte en gammel kjempe som hadde vunnet tusener for Gud. Jeg spurte ham hvor gammel han var. «Jeg er hundre», sa han. Det var han ikke, men han orket ikke å registrere sin egen alder.

Disse bildene skremte meg.

Jeg møtte en annen, den største optimist jeg har møtt, glad og kvikk, en sjelevinner som få. Jeg møtte ham som en gammel syk mann. Optimismen var borte, kritikk og bitterhet var kommet i stedet.

Nå er jeg gammel og har nådd grensen for det bibelske aldersmålet 70 eller 80 år, hvordan blir fortsettelsen?

Iblant ser jeg meg i speilet, og sørger over at ikke ansiktet mitt kan leve ut det jeg bærer inne i meg. Jeg ser på min håndskrift, den er ikke hva den var. Jeg ser på mine jevngamle og sier inne i meg: «Gubber så gamle dere er.» Og så er jeg like gammel selv. Jeg føler meg yngre i dag enn for ti år siden. Det har aldri vært så morsomt å preke som nå.

Det er bedre å leve enn før og egentlig er det synd å dø, når det er så fint å leve. Jeg sier ikke dette som resultat av åreforkalkning eller feilbedømming, jeg tror det er sant. Hva er årsaken til at jeg har det slik på mine gamle dager? Jeg har ikke gått igjennom en åndelig krise. Det er et resultat av et nøkternt samarbeid mellom Guds Hellige Ånd og mitt «bondevett» — glem ikke det siste. Det eneste jeg bruker å rose meg av er at jeg er født bonde. Jeg vil nevne noen punkter som har hjulpet meg. Jeg tenker aldri på det som har vært. Klart at det fins i min hukommelse, men det er ingenting min fantasi lever på. Når jeg kommer til Gøteborg og Oslo tenker jeg ikke på at engang prekte jeg der til fullsatte lokaler, og så syndere i tusentall vende seg til Herren. Jeg er fri fra det — det er bak meg, Halleluja. For 58 år siden hadde jeg en opplevelse, som har betydd mye for meg. Det var den første egentlige vekkelseren jeg var med på. Da jeg la meg om kvelden, kom bilder for meg av det fulle lokalet, folk som ble frelst og fri, jubel og strålende ansikter, da fløy jeg opp av sengen og sa: «Nei, du gamle djevel, nå går du. Frank Mangs har ingenting med det Gud gjør, ingenting annet enn å fungere som et redskap for Herrens Hellige Ånd.» Tenk at satan fikk «knock out» og har aldri kommet igjen. Iblant har jeg møtt predikanter som er sprekkeferdige av minner over sine fremganger. Engang på en reise over Atlanterhavet, hadde jeg selskap med en evangelist som i dagevis fortalte om sine erfaringer, fremganger og seire. Til sist sa jeg: «Hør du, bror, jeg har også vært med på en del som Gud har gjort, men jeg får ikke lov å tenke på det, enda mindre snakke om det».

Framgangen er bak meg. Sorger, motgang og vanskeligheter og også bak meg. Livet har vært vanskelig. Iblant har jeg spurt: «Hvorfor skal det være så hardt?» Men Gud har ikke gitt meg svar på dette. Jeg har kjempet meget mot min psykiske legning. Fra mine foreldre har jeg arvet tendensen til store svingninger mellom mørke dyp og sollyse topper. Jeg brukte å blande djevelen inn i disse mørke depresjons-

perioder og da ble den enda verre — det har jeg sluttet med. Jeg er ærlig talt svært redd de forkynnere som vil gjøre psykiske depresjoner til demonbesettelse.

En tid skrev jeg dagbok — den vil jeg aldri lese. Den er full av angst, selv om den er skrevet under en av mine beste vekkelsetider. Nå er jeg takknemlig, takknemlig for angsten, ikke når jeg er midt i den, men verden rundt meg er full av mennesker med angst. Da behøver de ikke fortelle meg hvordan de har det. Jeg kan fortelle dem om ensomhet, mørke, frykt og fortvilelse. Mer enn en gang har jeg sett hvordan ansikt lysner opp, han forstår meg jo. Etterpå er det ofte en enkel sak å løse problemet så langt det kan løses gjennom å gi seg selv til et menneske i mørke og angst. Det var ikke bare fortiden som Guds Ånd løste meg fra, frykt for framtiden ble også borte.

Iblant har jeg kjent uhygge innfor døden, jeg har levd igjennom detaljene om hvordan det er å dø. Er døden virkelig en fiende, når man er gammel, syk og trett? Jeg betrakter døden som en god venn. Jeg har bare et ønske: Å være rede, at jeg kan smile mot døden og si: «Velkommen. Takk at du skal hjelpe meg hjem.» Jeg har tenkt grundig igjennom dette, og jeg har ingen frykt for fremtiden, jeg har ingen frykt for døden. Jeg går ikke og drømmer om himmelen, iblant har jeg prekt om himmelen, men da har jeg fortalt om det som ikke er der. Min hjerne kan ikke forstå de himmelske virkeligheter.

Alt rundt meg betyr ikke så mye lenger. — Bare to ting er igjen — to ord — JESUS og NUET. Jesus var ikke bare en historisk person. Han fins ikke bare i himmelen i en verden av herlighet og lys, men Jesus er virkelighet nå.

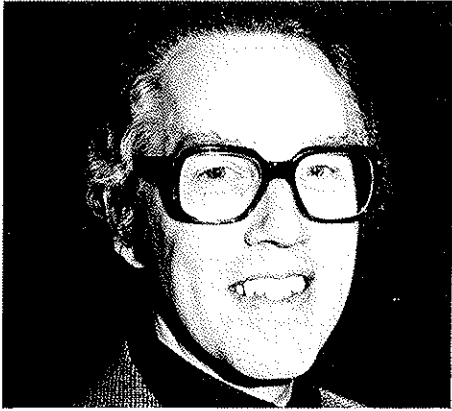
Ordet av Paulus fengsler meg: «Kristus lever i meg.» Han ikke bare fins i meg. Han lever i meg. Kjærligheten lever i det menneske som virkelig elsker. Og den sanne gleden fins i det menneske som virkelig er glad. Det er merkbart at Kristus lever i meg. Jeg oppdaget en verden av uanede muligheter, jeg er aldri ensom, selv når følelsene

Fortsettelse side 39

Til fornyelse, inspirasjon og tro

— EN FELLES VISJON —

Sven Nilsson:

Knytter kristne sammen

De siste årene har jeg fulgt Pionerens utvikling, og gledet meg over dens voksende utbredelse og redaksjonelle linje.

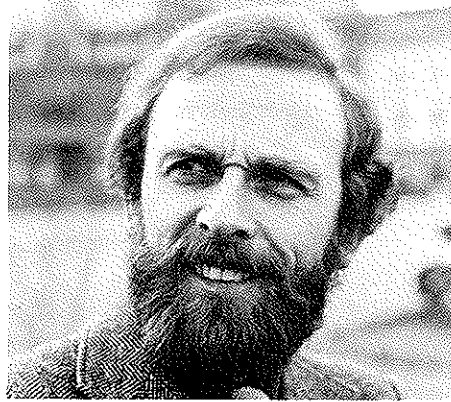
Som medarbeider har jeg kjent meg ett med visjonen om å nå ut til alt Guds folk, med undervisning og informasjon på linje med den åndelige fornyelse, som så rikt har velsignet alle som har åpnet seg for Den Hellige Ånd, i alle kristne tradisjoner.

Denne utvikling har både skapt behov og forutsetninger for et blad som står fritt og uavhengig, fra kirkepolitiske meninger, eller en begrenset kirkeleg tradisjon. Et slikt blad kan være med å støtte og forsterke den voksende samholdigheten mellom alle kristne etter å være med å oppbygge Kristi legeme.

Det er mitt håp og min bønn, at «Hvetekornet» skal få gi et bidrag til en slik utvikling. Jeg vet at Rolf Erik Janøy bærer denne visjonen i sitt hjerte, og at han kommer til å søke medarbeidere med samme innstilling. Jeg vil derfor anbefale det nye bladet til vidstrakt spredning. Det skulle bety mye om det virkelig ble et nordisk tidsskrift, som også fikk knytte kristenfolket i de nordiske land mer sammen.

Åndelig selvtillit

er et emne som Nilsson vil behandle i en ny serie artikler. Det er forløsende undervisning om vår stilling i Kristus av en av Nordens fremste bibellærere i dag.

Leif Jacobsen:

Allsidig informasjon.

Det skjer mye i Guds Menighet i denne tid. Evangeliet har en veldig seiers-tid. Skarer av mennesker vinnes for Jesus over hele verden, og en dyptgående fornyelsesstrøm veller fram blant de kristne. Gud taler til sitt folk ved at bibelske sannheter som lenge bare har vært sett av noen få blir forkynt og tatt imot av stadig flere. Det skjer en bevisstgjøring av at alle kristne er lemmer på det samme Kristi legeme.

I denne interessante tid er det viktig å være orientert om det som skjer. Det er viktig at man ikke er begrenset til informasjon bare om noe av det som skjer, eller at man er opptatt bare med en sektor av Guds rike. Det er nødvendig å ha vidsyn og en stor horisont. Du preges av det du hører og leser, og den informasjon du får, bestemmer hvilket syn du skal ha på det som skjer omkring deg.

HVETEKORNET - det nye bladet for alt Guds folk, vil gi deg allsidig og interessant informasjon om det som skjer der hvor Jesus går fram over hele verden. Det vil ikke bare fortelle om det som skjer noen få steder blant Guds folk, men bringe deg ferske rapporter om vekkelse og fornyelse i ulike menigheter og sammenhenger.

Bladet vil også bringe variert og byggende undervisning om bibelske sannheter som Gud spesielt taler til oss om i dag. Jeg vil derfor anbefale HVETEKORNET til deg som tenker stort om Guds Menighet, og som vil være orientert om det som skjer i hele Kristi Legeme.

Åge Åleskjær:

Tjenesten vil fortsette.

Jeg har med stor glede sett den betydning Pioneren har hatt for fornyelse og undervisning de senere årene. Da Rolf Erik Janøy tok over som redaktør, kunne vi alle se at Herren hadde gitt ham et kall og en tjeneste til å redigere et slikt blad, og å lede det i nært samarbeide med andre brødre.

Når denne tjenesten nå vil fortsette gjennom bladet «Hvetekornet», vil jeg anbefale enhver å abonnere på dette. Jeg tror simpelthen du ikke har råd til å være uten dette bladet, om du vil kjenne på pulsen det Herren gjør i dag.

Et fungerende kristenliv

I sin spalte «Hverdags-sannheter» vil Åge Åleskjær skrive om «Det nye mennesket - nøkkelen til et fungerende kristenliv». Der vil han gå inn på dette å være «en ny skapning i Kristus - og hvordan det fungerer i praksis».

Senere vil han ta opp emnet «Et fungerende bønneliv», om ulike typer bønn, og hvilke lover som fungerer på bønnens område. Han ønsker å vise hvordan man kan få svar på sine bønner, og inspirere til forbønn som «utretter mye».

Hvordan menigheten vokser!

heter en ny artikkelserie Leif Jacobsen har skrevet. Han vil se nærmere på ulike sider av menighetsvekst og stagnasjon. Jacobsen har selv studert dette emnet på Fuller teologiske seminar i USA og har mange aktuelle synspunkter.

Helene Thorsell:
Et uunværleg blad

All kristen litteratur som opphøyer frelsen i Jesus Kristus, er prisverdig. Like- dan stoff som gir informasjon om det som foregår rundt om i verden på den kristne fronten. Det flommer over av nedbrytende lesestoff både hva blad og bøker angår. Vi kristne benytter oss altfor lite av de åpne dører som er i tiden. Vi tror det er Herren som åpner dører av bronsje, sprenger bomber av jern, jevner ut høyder. Dette skjer fordi Herren går foran (Esaias 45.2).

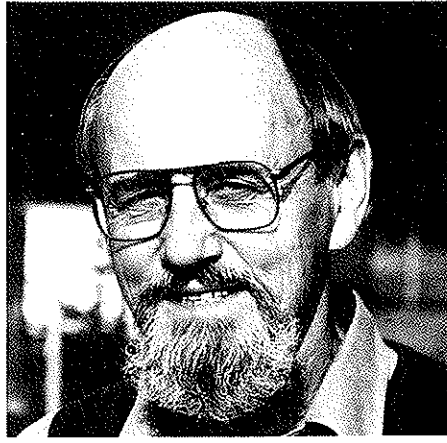
Tenk på hvilke enorme høyder som blir sprengt via radio og TV. Det er mange bomber foran institusjoner og hjem når det gjelder det kristne budskap, men det skrevne ord slår bombene i stykker.

Pioneren har fått være et blad til stor inspirasjon og velsignelse, og det ønsker vi den fortsatt skal bli. Gud velsigne den nye redaktøren og alle som kommer til å yte sitt bidrag i den.

HVETEKORNET blir ikke noe «nytt blad» i dypeste forstand. Vi kjenner redaktøren. Vi vet hva han står for, hans utrettelige entusiasme og pågangsmot, uegennyttig og allsidighet. HVETEKORNET vil utvilsomt bære preg av det. At bladet kommer ut hver måned, vil gjøre det til et nyhetsblad av første klasse. Ingen som har Pioneren, kan unnvære HVETEKORNET. Noen sier de har ikke råd til to blad. Tenk litt over hva du for i dag for 100-200 kroner. Du går i kolonialhandelen og handler i en liten bærepose, og spiser det opp i løpet av noen få dager. HVETEKORNET vil gi deg fra som plantes i hjerterota di, det skal mangfoldiggjøres slik at du også får gi videre. Fornylse, inspirasjon,

Den kristne kvinne idag

vil bli den nye tittel på Helenes faste spalte. Hun vil ta opp den kristne kvinnes stilling, fra en noe utradisjonell synsvinkel. Gjennomgangstenen har hun funnet i Bibelordet: «I Kristus er ikke mannen noe framfor kvinnen».

Edvin Løvås:
Bevar ditt åndsliv.

På mine mange reiser rundt omkring i Norge, har jeg i de siste årene truffet mange troende som har fortalt, at Pioneren har hatt stor betydning for deres åndelige liv. Jeg har også møtt ganske mange slike i de øvrige nordiske land.

Mitt inntrykk er, at Pioneren har blitt lest, fra første til siste linje, og det er mere enn man kan si om mange av de vanlige organisasjonsbladene.

Når nå HVETEKORNET fører linjen fra Pioneren videre, vil jeg oppfordre alle mine venner, rundt omkring, til å fortsett sitt abonnement på dette bladet. Jeg kommer til å fortsette som medarbeider i HVETEKORNET. Jeg har allerede stoff som Herren har gitt meg, og som passer for eksempel til den nye spalten «Til oppbyggelse».

Varm broderhilsen:
Edvin Løvås

DU kan være vår medarbeider!

Dersom du gleder deg over HVETEKORNET, og tror at det skal spire i manges hjerter, så hjelp oss på følgende måter:

1) Riv ut de to lappene, som folk kan sende inn for å abonnere, og gi

Ingolf Kolshus:
Samme åndelige kvalitet

Når Rolf Erik Janøy nå sammen med dyktige medarbeidere vil redigere bladet HVETEKORNET, er vi forvisset om at innholdet blir av samme åndelige kvalitet som i Pioneren, som så avgjort har fylt et behov i vår tid. Bladets nye navn berger for at den samme åndelige linje og kvalitet skal følges opp. Vi ønsker og ber om at HVETEKORNET må falle i mange gode hjerters grobunn og bære «meget frukt»!

Hilsen fra Ingolf Kolshus

dem til to av dine venner, som du tror kan få glede av bladet. Anbefal dem å abonnere på HVETEKORNET.

2) Undersøk om HVETEKORNET selges i bokkiosken i den menigheten hvor du går. Hvis ikke, forsøk å oppmuntre dem til å ta inn et fast antall for salg.

3) Kjenner du noen som sprer god, kristen litteratur, så anbefal dem å ta med ut noen nummer av HVETEKORNET, som de kan selge til de kristne som de møter.

4) Har du tips om stoff vi bør skrive om, fra din hjemmeplass, så kontakt oss.

NÅ BEHØVER VI DIN HJELP!

Vær med oss fra begynnelsen!

Har du abonnert på «Hvetekornet»?

Bruk vedlagte giroblankett, og bli med oss fra begynnelsen!

Gå ikke glipp av mars nummeret!

Har du dårlig samvittighet fordi du ikke får riktig til dette med «daglig bibellesning»? Innfor et nytt år er det mange som har gode fortsetter om å bedre på bibellesningen i 1984. Her får du noen enkle, praktiske og nyttige tips som kan hjelpe oss inn i en daglig omgang med vår Bibel på en naturlig og avslappet måte. Forfatteren er grunnlegger og president for et kristent college i San Diego, California. Han har skrevet flere bøker om praktisk kristendom som har gått i store opplag.

Tekst: Tim LaHaye

En har sagt: «Dersom du kan lese, da kan du lære deg hva du vill!» Vil du bli kjent med Bibelen, må du lære deg å lese fra Skriften daglig. Biblestudie er grunnlaget for å bli «en arbeider som ikke har noe å skamme seg over» (2. Tim 2,15). Men begynnelsen til et slikt studie er Bibellesning. Vi skiller gjerne mellom andaktslesning og studielesning. Men jeg har lagt merke til at dersom en person ikke leser Bibelen regelmessig, vil det aldri bli naturlig for vedkommende å studere Skriften. Faktum er vel at det er den daglige Bibellesningen som inspirerer oss til å begynne å gå inn i Ordet. Jeg vet ikke om noen som gleder seg over å grunne på Guds Ord, uten at de først har oppøvd seg til å lese Bibelen regelmessig.

En viktig side ved daglig Bibellesning er at en ikke så lett går seg fast i et enkelt vers eller tolkningen av visse

ord slik at en mister det som er hovedhensikten og meningen. Det å ta ut enkelte ord og vers, som vi skal komme nærmere inn på senere, skulle en ikke begynne med før en kjenner hovedinnholdet - og det finner en bare ved å lese en hel bok. Dr. G. Campell Morgan, en kjent og aktet bibelkommentator i forrige generasjon, pleide å si at han aldri ville prøve å undervise fra noen bok i Bibelen før han hadde lest igjennom den femti ganger. Han kjente det slik at det var nødvendig for å få samlet alle versene til en helhet.

For å få mest mulig ut av Bibellesningen vil jeg be deg å studere nøye følgende punkter.

1. LES DAGLIG

Daglig Bibellesning er like viktig for ditt åndelige liv som maten er for kroppen din. Vi kjenner alle til betydningen av å spise regelmessig. På samme måten som kroppen trenger regelmessige

HVORDAN LESE BIBELN

Daglig bibellesning er like viktig for ditt åndelige liv som maten er for kroppen din. Menneskets ånd må regelmessig få ta til seg av Guds ord.

måltider for å kunne opprettholdes, så må ånden ta til seg av Guds ord. Job sammenligner disse to sidene når han sier: «Aldri har jeg veket bort fra budene fra hans munn; jeg har aktet hans munns ord høyere enn min egen daglige mat» (eng. overs. King James Version). (Job 23,12)

De fleste mener at morgenen er den beste tiden for en stille stund med Guds Ord. Det er lettere å få Bibellesningen

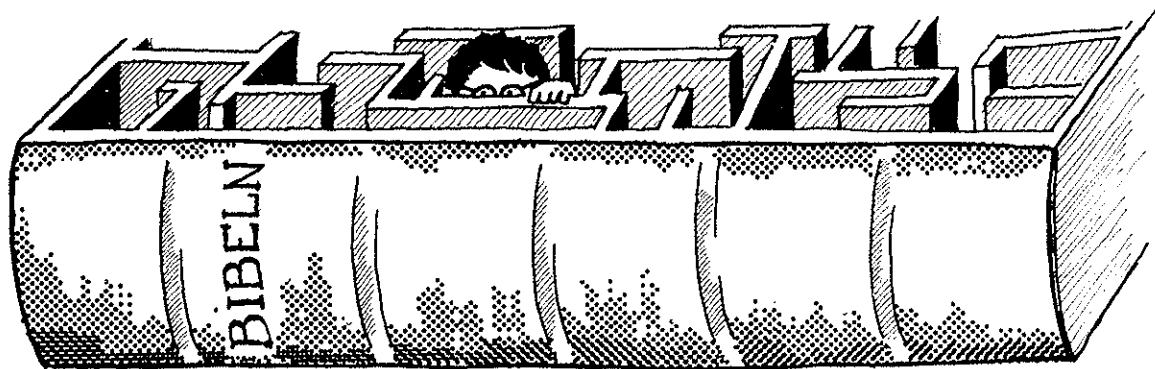
Når du tenker over det, skjønner du sikkert at det egentlig ikke er så svært mye. De fleste av oss bruker like mye tid med aviser og fjernsyn hver dag, eller i telefonen, eller til våre daglige måltider.

Vi har et tre-års program som vil hjelpe folk til å få et levende kjennskap til Guds Ord, og dette er basert på minst 15 minutters lesning og 15 minutters studie hver dag i tre år. Jeg kan

det du leser. En pedagog har sagt det slik: «Du lærer ikke noe uten å skrive det ned.» Når du kommer over noe spesielt, så noter det. Disse nedtegnelsene, er ikke bare greie å slå opp i senere, de hjelper deg også til å huske budskapet bedre.

5. LES BIBELN UNDER INNVIELSE

Bibelen er en levende bok, som en kjærlig Gud har skrevet til sine barn,

inn i dagsrytmen på denne tiden. Alt du behøver å gjøre er å stå opp et kvarter tidligere for å få 15 minutters Bibellesning. Spesielt dersom du er en morgenfugl og våkner uthvilt og opplagt, så er dette en god regel og du vil få en fin start på dagen. Hører du til blandt den andre halvdel, B-menneskene, så er ikke hjernen så opplagt tidlig på morgenen. Vi fungerer bedre senere på dagen, og av den grunn kan det være mer fornuftig å avsette tid senere på dagen, for eksempel like etter middag eller før en hviler.

Det største problemet med å ha den daglige Bibellesningen (eller stille stunden) senere på dagen, er at dersom du glemmer det eller noe kommer i veien, er det ofte vanskelig å få tatt denne igjen senere. Det mest vanlige tidspunktet, tidlig om morgenen, gir da også de beste mulighetene for forskyvninger dersom den oppsatte tiden må forandres. Men uansett tidsvalg så er det min erfaring at dersom du ikke setter av en bestemt tid, vil aldri dine forsetter bli satt ut i livet. Bibellesningen vil bli mer tilfeldig.

2. HA EN FAST LENGDE PÅ LESNINGEN

«Hvor lenge bør jeg lese hver dag i Bibelen?» er et spørsmål jeg ofte får. Svaret mitt avhenger av hvor disiplinert jeg tror den enkelte er. Om jeg har mistanke om at det begynner godt, men slutter dårlig, sier jeg: «I det minste fem minutter.» Det er bedre med fem minutters fast Bibellesning hver dag enn ingenting. Men for å si det rett ut, dersom du tar ditt Gudsforhold på alvor og virkelig ønsker å få en levende kjennskap til Ordet, så bør du arbeide mot minst 15 minutters daglig Bibellesning.

ikke forstå hvordan et gjennomsnittsmenneske kan oppnå tilstrekkelig Bibelkunnskap på mindre tid enn dette.

De fleste som følger dette programmet, opplever at etter en eller to måneders tid, så er denne lesningen blitt en fast vane. Ofte blir de så fengslet av det budskapet de får fra Gud, at tiden går fra dem, og de leser adskillig lenger enn de minimum 15 minuttene.

3. HA ET FAST STED

Det vil hjelpe deg til større konsentrasjon og fasthet over studiet, dersom du har en bestemt plass. Alle fagfolk på framgangsrikt studiearbeid anbefaler at en sitter, helst ved et skrivebord, da dette øker konsentrasjonen. Det reduserer også antallet andre ting en kan bli opptatt av. Jo mindre du har på bordet ved siden av Bibelen, dess bedre. Og når du regelmessig kommer til denne «stille plassen», så vil sinnet etterhvert innstilles på å bli oppbygget.

4. LES MED BLYANT I HÅND

En stor fare er at du lar øynene gå nedover linjene og så etterpå regner med at du har lest innholdet. Mange kristne bruker disse 15 minuttene hver dag, deretter ber de og så går de ut fra at de har hatt en effektiv stille stund. Men dersom du spurte dem en times tid senere om hva de hadde lest, ville de ikke hatt den fjerneste anelse. Øynene hadde nok lest ordene, men tankene var ikke med.

Den beste måten å få samlet øynene på er å ha en blyant for hånden og sitte klar til å ta imot et budskap fra Gud. Denne enkle tingen gjør deg mer oppmerksom når du leser og du vil sitte med forventning til at Gud skal si deg noe som du trenger for denne dagen. Videre så gjør dette det lettere å huske

og den er gagnlig (praktisk). I den viser han oss de grunnleggende sannhetene for tilværelsen, han rettleder og viser oss hvordan vi skal leve.

Bibelen ble skrevet til mennesker, og siden vår natur ikke har forandret seg, har den også idag et aktuelt budskap til Guds folk.

Ja mer enn et budskap, for Ordet er den uforfalskede mat for vår sjel.

Mennesket består ikke bare av kropp, tanker og følelser, slik mange humanister hevder, vi har også en åndelig side av vår natur. Denne side av vår tilværelse ble levende ved vår omvendelse, da ble vi en «ny skapning». (2 Korinter 5,17: «Derfor, hvis noen er i Kristus, er han en ny skapning. Det gamle er borte, se, det nye er blitt til.») Fra det øyeblikket trengs det regelmessig tilførsel av åndelig mat. Selv om en ikke alltid får noe spesielt ut av Bibellesningen, (og det vil vi oppleve iblandt), så har bare det å lese sin store verdi, fordi det gir føde til vårt åndelige liv.

Den beste måten å gå inn i Guds Ord på, er å be om et budskap for denne dagen. Ofte får du et ord som tilfredsstillende lengselen i ditt hjerte. Andre ganger gir han deg en velsignelse som du vil trenge senere på dagen. I begge tilfeller er det til stor hjelp for deg å skrive det ned. Men et vers må aldri trekkes ut av den sammenhengen det står i for å få et spesielt budskap, om dette strider mot innholdet i avsnittet. Husk på at Bibelen ble skrevet i avsnitt, og ikke i vers. Disse kom først til

Fortsettelse side 38

PIONER EVANGELIST I MEDIA

Vi vil våge påstanden at ingen evangelist i Norge har vært så tidlig våken for de muligheter media gir til å bringe ut evangeliet som Ole Rekdal. Han har vært den første til å utnytte media på en rekke felt, og han er fremdeles full av ideer og virke-trang.

MISJONS BILEN

Alle imot

Da lydbånd begynte å bli kjent først i femtiårene her i Norge, begynte Rekdal alt i 56 å tilby møte-opptak på bånd.

— De to første år jeg drev med å spre evangeliet gjennom lydbånd, var alle som hørte om det imot. Folk mente at det gikk ikke, og passet seg ikke å spre kristne taler via lydbånd, forteller Rekdal da vi oppsøkte ham i hans hjem på Fevik.

Så fort lydkassetten kom, begynte han en kassettmisjon, og var antagelig den første her i landet som hadde syn for dette. I dag hvor alle kristne lytter til taler på kassetter fra en rekke kassett-misjoner, er det kanskje få som er klar over at Rekdal holdt på med dette i mange år, før denne bruk av lydmedia fikk sitt gjennombrudd. Alt først i 70-årene, innredet han en egen video-buss, og var den første her i landet som forsøkte å lage video-program som skulle formidle evangeliet. Han

hadde da svart/hvitt utstyr, og reiste rundt og gjorde opptak av folk som brakte det gode budskap fram i tale, sang og samtale. Også dengang var det mange som ikke kunne forstå at video var et medium for evangelisering.

Nød for mennesker

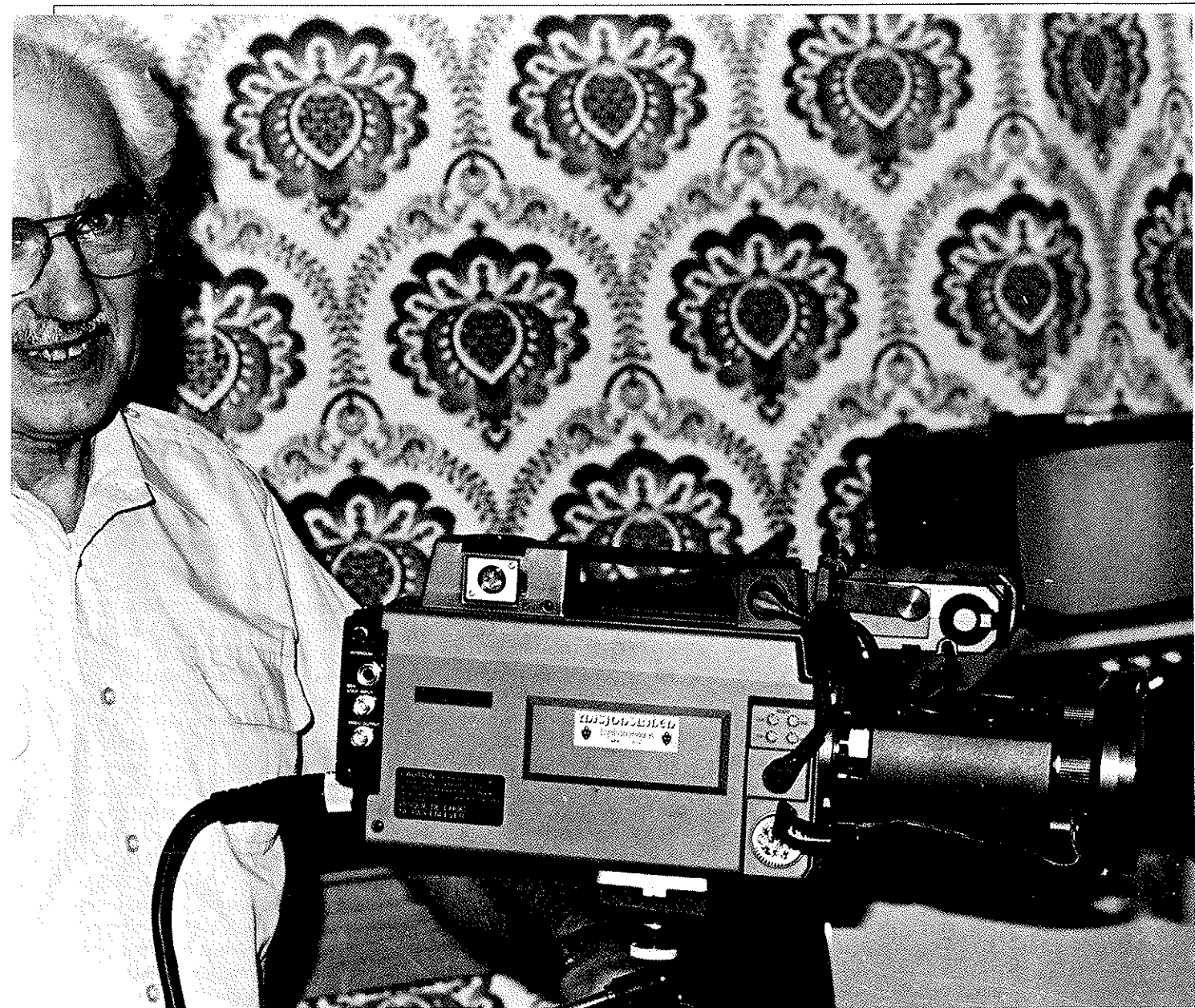
Drivkraften bak Rekdals åpenhet for å ta ulike media i bruk, har vært hans nød og brann for menneskers frelse. Selv om han selv, som evangelist, har fått stå i mange vekkelser rundt om i vårt land, har han aldri slått seg til ro med kun å stå bak en prekestol. Han ville så gjerne få folket i tale, spesielt på de mange små steder rundt om i vårt land hvor det var liten kristen virksomhet. Denne nøden for sjeler har gitt Rekdal mange ideer som han med vekslende hell har forsøkt satt ut i livet. Hans initiativ og utradisjonelle virkeformer har nok gjort ham til et «uregelmessig verb» både innenfor Det norske Misjonsforbund, hvor han er medlem, og i kristenheten forøvrig. De

fleste har dog klart forstått at det som hele tiden har lagt ham på hjertet er «å vinne så mange som mulig», som Skriften sier. Rekdal som nå har passert 65 år har vært aktiv sjelevinner i 45 år, helt fra den første tid da han kom med som en kristen på Rekdal. Han er født og oppvokst i Molde og molde-dialekten har tross all reisevirksomheten rundt om i landet aldri sluppet helt taket på forkyrneren.

Misjonsbilen

Særlig kjent og elsket er Rekdal blitt av kristenfolket som lever i de mindre bygder rundt om i vårt langstrakte land. Med sin Misjonsbil har han kommet med et team av ungdommer, og holdt møter som samlet bred oppslutning både av kristne og bygdefolk forøvrig. Hvor mange som idag virker som pastorer og evangelister som fikk sitt «praktikum» sammen med Rekdal, vet vel ingen, men det er et stort antall ungdom som Rekdal har vært med å

hjulpet ut i aktiv virksomhet. I flere år var Misjonsbilen et kjærkomment og friskt innslag på ellers virkefattige steder. Til Nord-Norge kom Rekdal og Misjonsbilen på sine årvisse besøk, og mange ble vunnet for Guds rike. Med seg i Misjonsbilen hadde han ungdom fra ulike kirkesamfunn og han virket i alle de menigheter som åpnet seg for hans enkle og inderlige form for evangelisk forkynnelse. Rekdal har alltid sett Guds folk som ett, og iveren for menneskers frelse har aldri vært forbundet med partisinn hos Rekdal. Det var i 1953 at han første gang fikk den tanke å reise rundt med et team av ivrige unge til forsømte steder, denne virkeform har han holdt på med helt til de siste årene hvor sviktende helse har satt en stopper for hans omfattende reisevirksomhet. Han har også hatt flere busser som ble innredet til møtelokaler som han brukte på steder som var så små at de ikke engang hadde et forsamlingslokale. Den siste av disse buskene var i sommer i bruk i Østerdalen.

Forsømte steder

— De senere årene har nøden for de mange forsømte steder i landet bare blitt sterkere for meg, forteller Rekdal. Tendensen til å konsentrere kristen virksomhet rundt tettstedene har bare øket med årene, det er få samfunn og organisasjoner som har råd til å sende evangelister til de små stedene. Jeg har ikke i mot de mange møter på større steder, men vi må bryte den sentralisering som har skjedd i evangeliseringen og spre oss mer utover til ethvert sted i vårt land. Min drøm er nå at vi skulle ha 10 Misjonsbiler med team som var i virke, og jeg vet det er flere som har den samme visjon.

— Men er det like lett å samle ikke-kristne på møtelokaler i dag, som tidligere?

— Det har skjedd en kolossal forandring der de senere år. Den første tiden jeg virket i Finnmark f.eks. kunne vi ha opp til 95 % ufrelste på møtene vå-

Ole Rekdal bak et av sine video-kamera. Rekdal har utnyttet de fleste media til å evangelisere med.

re, idag er det nesten omvendt, 95 % av forsamlingen er folk som har tatt imot evangeliet. Men enkelte steder går det fremdeles å samle folk på denne måten hvis man har med seg brennende ungdom, frisk sang og musikk, og en enkel og klar forkynnelse. Dersom vi ser at vi ikke når folk via bedehuset, må vi bruke andre metoder. Møter er ikke noe mål i seg selv. Jeg har anbefalt folk å sløyfe enkelte møter for isteden å nå mennesker på andre måter. Jeg har veldig tro på møter i hjemmene. Flere av de lyd-kassetter og videoprogram jeg har laget, er beregnet på hjemmene. Hvem som helst kan ved hjelp av slike media be folk hjem til seg, spille en kassett eller et video-bånd og samtale utfra dette etterpå. På den måten kan mange vinnes for Gud, selv

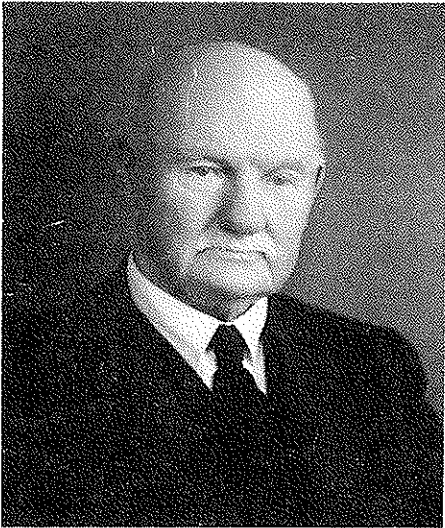
Fortsettelse siden 38

HINDRINGER

Art. nr.10

FOR FREMGANG

Tekst: Severin Larsen

FOR LITE KJENN- SKAP TIL DEN HELLIGE ÅND

»Dersom dere elsker meg, holder dere mine bud. Og jeg vil be Faderen, og han skal gi dere en annen talsmann, som skal bli hos dere for alltid: Sannhetens Ånd.....Men dere kjenner ham; han blir hos dere og skal være i dere.» Joh 14, 15-17.

Ånden er den person i guddommen som i vår tid særskilt virker i Guds rike på jorden. Det er derfor nødvendig at menigheten lærer å kjenne denne person, så det kan bli sant det Jesus sa: «dere kjenner ham». Ikke bare kjenner ham på en teoretisk måte, men kjenner ham personlig. Det er Den Hellige Ånd som Guds menighet skal arbeide sammen med, og det er svært nyttig og godt å kjenne den person som en samarbeider med.

Det er kanskje også nødvendig å peke på, at all religiøs virksomhet som skjer uten at Den Hellige Ånds person er knyttet til den, skaper kun menneskelig religiøsitet. Alt som talsmannen er delaktig i, føder derimot guddommelig liv. Liv kan ingen frembringe uten Ånden som er livsvesenet i guddommen.

Hvilken stor betydning har det da ikke at den kristne menighet kjenner livgiveren, han som er overbringeren av alt liv, og som henter det fra selve livsvirkeligheten, som er Jesus selv; for han kunne si: «Jeg er veien, sannheten og livet.»

Det synes å herske stor uvitenhet om Den Hellige Ånds personlighet blant de kristne menigheter. Og i denne uvitenhet synes det som en er redd for hans nærvær.

Dere blir vel forbauset når jeg forteller dere om en menighet som ikke torde bøye kne og be, fordi de var redd for at Ånden skulle falle over dem. De ga til kjenne sin store uvitenhet, for Ånden faller nok ikke på dem som ikke vil ha ham.

For var det slike lover i åndens verden at han kunne falle på hvem som helst uten å komme i strid med sitt eget vesen, da falt han på alle p.g.a. Guds kjærlighet til verden.

De som ikke vil ha salvelsen av Gud, behøver ikke være redd for å få den. For mange som nok av visse årsaker ville ha den, kan ikke engang få den, selv om de ville betale for den. Ap gj 8, 18-19. Gud ønsker å komme i en direkte forbindelse med menneskeånden gjennom sin egen ånd, men det kan bare skje gjennom troens lov, som alt reguleres etter når det gjelder menneskets evige frelse. Da Jesus sto og ropte på den siste store dag i høytiden; «Den

som tror på meg, av hans liv skal det som skriften har sagt, renne strømmer av levende vann», tilføyer Johannes: «Dette sa han om den Ånd som de skulle få som trodde på ham.» (Joh 38-39).

Alene gjennom troen på Guds-sønnen og Menneske-sønnen kan Åndens forening med mennesket skje. Det er derfor helt nødvendig å være redd for virkningene av Åndens åpenbaring når troens ønske og troens mottagelsesevne mangler.

Det at folk er redd for den tredje person i guddommen, er ikke bare uvitenhet, men en naturlov som fallet har forårsaket. Det er ikke vanskelig å se fallet. Den som er litt hjemme i menneskets stilling overfor Gud og religionen, vil derfor le av dem som sier at historien om fallet er hentet fra babylonernes religion, for den kan være hentet fra hvilket hold som helst, den beviser likevel altfor godt selv at den er sann.

Adam og Eva skjulte seg for Gud, da de hørte stemmen hans, 1. Mos 3,10 Men de er ikke de eneste som har gjort det, for hele menigheten skjuler seg når en hører lyden av Guds fottrinn. For syndens lov i den ytre natur, dvs i våre legemer, er imot hans nærvær.

Adamsønnene og Evadøtrene slik de er i dag, kan vel, i hvert fall en stor del av dem, erkjenne Faderen eller den evige Gud, for han er jo i himmelen, og likeså Jesus, han er jo en venn av menneskeslekten. Han har engang vært her, men nå er han ved Guds høyre hånd. De to personer i guddommen kan vi erkjenne, for de er - forekommer det oss - veldig langt borte, og når Gud er borte, er mange mennesker frie, akkurat som tjenerne på et gods når herskapet er borte. Kommer en derimot inn på læren om Den Hellige Ånd, den tredje person, som under vår tidshusholdning er nærværende og virker, da reiser mennesket seg og sier: Vel, Kristus vil vi ha som frelser fra våre synder, men vi vil ikke la Han være herre over vår vilje. Vi vil være herrer selv og ha teoriene om Åndens person, men ikke personen selv. Men det er da Jesus blir herre, som skrevet står: «Ingen kan si: Jesus er herre! uten i Den Hellige Ånd.» (1. Kor 12,3.)

Dette kan kanskje for en og annen bli en fremmed lære, men merk: det er ingen ny lære, for selv om du med din beste vilje ønsker at Jesus skal være din herre, så kan du være sikker på, at om ikke Den Hellige Ånds kraft har inntatt ditt indre vesen, er det gamle menneske såpass sterkt at når det kommer til det kristiske øyeblikk, så går det samme vei med deg og meg som det gikk med Peter — fiskeren fra Galileasjøen — som var vant til å sverge, særlig når noe gikk imot, og som svor på at han ikke kjente Jesus. Han gjorde det mot

sin indre vilje, men den «gamle fisker» var for sterk, og han ville redde sitt liv.

Han reddet det også den gangen, men på pinsedag i Jerusalem, da gudomsvesenet i sin fylde gjennom Kristi legeme senket seg ned og inntok de menneskelige sjel liv og åndsliv, da røk den gamle galileafisker igjennom og måtte finne seg i å gå dødsens vei, skjønt det ble en langsom død.

Det har derfor en ganske naturlig side at vi møter motstand når vi preker om Den Hellige Ånd, for ånd og kjød blir aldri gode venner. Hvis da ikke kjødet kommer inn i en frihet som Satan har fått menneskene til å tro er åndelig, og som leder til lovløshet i evangeliet og som til slutt ender i kjødelig synd, ja til og med åndelig fall.

Men det kan også finnes en motstand p.g.a. uviselighet fra deres side som har gitt seg ut for å representere den siden av evangeliet. Det er dog meget ukløkt å sette seg imot en sannhet i Bibelen fordi om mange har misbrukt eller misbruker den. Gull er gull, selv

Det finnes kirker der undervisning om Den Hellige Ånd fremkaller «en sky av fordommer, en storm av menneskeånders motstandskraft ved egenviljens religiositet, en hel hær av misoppfatninger og luft tykk av vantro, skriver bl.a. Severin Larsen i denne artikkel.

om noen mennesker stjeler det om de får anledning til det. Det må dog beklages at ingen av evangeliets mange rikdommer er i den grad blitt misbrukt som sannheten om Den Hellige Ånds personlighet. Det er som om hele helvete har slått seg sammen for å forsøke ved all list og løgnens makt å forderve den virkelighet som læren om Ånden har i Guds ord. Og hvorfor forsøker de onde makter å forderve denne lærens velsignelse? Jo, fordi de vet at det er intet i evangeliet som bringer så mange velsignelser og seiere med seg som evangeliets fylde. Det at mennesker som står uerfarne i læren om Ånden, tar avstand når de ser mye som de med Bibelen i hånd kan sette fingeren på å si ikke er som det skal være, det er det jo ikke så mye å si på.

Men i alminnelighet er vi meget begavet med den innstilling at hvis det er noe vi har imot, selv om det er guddommelig, så finner vi alltid skyggesider som vi kan feste oss ved. Dette er tilfelle særlig med mennesker som ønsker å leve på livets skyggesider, fordi det er skygge i deres eget hjerte. Det er et sørgelig faktum, at mange er meget mistroisk overfor læren om Ånden. Det finnes derfor - i Skandinavia og i andre land - menigheter som i sin vant-

ro på dette området nesten er fritenkerre. Skal en holde en preken om Den Hellige Ånd i en slik menighet, må en på forhånd ha attest på at en er ortodoks, ellers møter en allerede når teksten blir lest, og folket hører det er noe om Den Hellige Ånd, en sky av fordommer, en storm av menneskeånders motstandskraft ved egenviljens religiositet, en hel hær av misoppfatninger og en luft av vantro som er så tykk at en blir nesten syk til både legeme og sjel.

Og skulle noen under prekenen komme til å røre på seg i ånden, som f.eks. ved å sukke litt høyt så sidemannen eller flere hører det, da forverrer det situasjonen desto mer, for da holder damene på å besvime. De erværdige, gode renlærde kirkefedre får hjer-teklapp, og pulsen deres slår raskere ved tanken på at det muligens kunne komme et utrop som kunne forstyrre den høytidelige stemning. Ja, selv de kvinner som snakker i munnen på hverandre på kvinneforening, synes ikke om at det er noen bevegelse i kirken.

Ja, Den Hellige Ånd synes ikke noe om menneskelig bråk og uorden, men vi kan aldri komme bort fra at Han synes om liv. Og livet rører seg etter sine egne lover, og disse lovene har vi i Guds ord.

Det er sørgelig at de troende har så lite kjennskap til den person som Jesus sa skulle være hos oss bestandig, ja, som skulle være i oss.

En av de ting som det synes å være stor uvitenhet om, er Åndens personlige nærvær og hans personlige inngripen. Det at troen ikke har det klart for seg at Ånden er kommet, høres ofte på bønnene i de kristne menighetene. De ber uavlatelig om at Gud må sende sin Ånd. Det som Gud gjorde ved Jesus Kristus for over nitten hundre år siden, det fortsetter de troende å be om at Gud skal gjenta. Slike bønner kan være gamle klisjeer som en har lært seg til, uten at det ligger noen virkelighet til grunn. Nå for tiden finnes det jo både i bønner og prekener en hel del av ord som er under all kritikk, for det er ofte ord og atter ord uten tanker, langt mindre tro i hjertet. Bare religiøst tomt prat, uten at personens liv er bak det. Jeg hørte forleden en mann si i sitt vitnesbyrd: «Måtte Gud få» ikke mindre enn tjuefire ganger. Det kan være bra å ha gode ønsker, men det kan bli for mange, særlig når en ikke mener noe med dem. Idet jeg satt og hørte denne mannen som uttalte dette ønsket tjuefire ganger: «Måtte Gud få» - da ønsket jeg virkelig selv: O at Gud måtte få føre deg inn i ånds-livets virkelighet en gang for alle, så slapp du å ha så mange ønsker uten virkelighet.

Bønnen om at Ånden må bli sendt, er ikke alltid en tillært og vanemessig bønn, men den ligger, Gud være lov, også en dyp trang bak den hos tusener av Guds hellige i våre dager. Dette dype begjæret er det som driver dem til å be som de gjør. Men om de hadde grundigere kjennskap til sakens stilling i åndens rike, så ville de ikke be om at Den Hellige Ånd skulle bli sendt, en ny pinsedag - den kommer ikke mer. Det finnes ikke mer enn én pinsedag, like visst som de ikke finnes mer enn én juledag.

«Den hellige Ånd syntes ikke om menneskelig bråk og uroden, men vi kan aldri komme bort fra at Han syntes om LIV».

Kristus ble født en gang i kjødet. Han fødes ikke om igjen. Den Hellige Ånd kom på pinsedag for å være en alltid nærværende person i Guds rike. Siden da er Han i evangeliet og overalt hvor «troens forkynnelse» praktiseres. (Se Gal 3,2). Han kan selvfølgelig ha mer eller mindre makt alt ettersom hans nærvær i større eller mindre grad erkjennes.

Noen vil vel her innvende: Hvorfor kom da Peter og Johannes ned til Samaria, hvor evangelisten Filip hadde

virket, og hvor det var blitt en stor vekkelse? Det står jo uttrykkelig at «disse kom ned og ba for dem, for at de skulle få Den Hellige Ånd.» Ap.gj. 8,15. Det er sant at de ba for dem for at de skulle få Den Hellige Ånd, men de hjalp dem frem til å motta det som allerede var gitt. Enhver må jo erkjenne at det er stor forskjell på at de i Samaria fikk Den Hellige Ånd ved å motta ham, og at Gud sendte Ånden som en universell gave til verden. Det var langt tidsrom mellom den tid da Gud i sin kjærlighet ga verden sin sønn, og til den tid da jeg mottok Ham. Han var gitt, men jeg hadde ikke mottatt ham. Ordet «at alle dem som tok imot ham, dem gav han rett til å bli Guds barn» var noe som også gjaldt meg. Men skal vi ikke be om Ånden da?

Står det ikke skrevet: «Når selv dere som er onde, vet å gi barna deres gode gaver, hvor mye mer skal ikke da Faderen gi Den Hellige Ånd fra himmelen til dem som ber ham!» Luk 11,13. Ja, slik står det skrevet, og slik er det! Men Gud gir ikke noe nytt i tidshusholdningen for hver enkelt som ber og får. Hver den som ber og får, går gjennom døren i Åndens rike, for det er gjennom bønner at vår ånd går inn i Åndens atmosfære og blir skikket til å motta det som Gud har skaffet til veie. Bønnen blir derfor ikke, særlig når det gjelder åndelige ting, å overtale Gud til å være god mot oss, for han er god, selv om vi ikke ber, men våre bønner gir vi Gud anledning til å gi oss av sin godhet.

Gud er ånd, og han gir åndelige bevegelse til dem som er åndelige. Men til verden kan han ikke gi åndelige ting. De får motta av hans godhet, men om Gud aldri så gjerne vil gi dem åndelige rikdommer, så kan de ikke motta dem. «Verden ser ham ikke og kjenner ham ikke».

Skal vi motta åndelige gaver, så må vi bli åndelige, og for å bli åndelige må vi først og fremst motta nøkkelen til åndens rike, det er: å motta den oppstandne Jesus. Dernest må vi bevege oss inn i åndens element, hvilket skjer ved å be uavlatelig. Den som ber uavlatelig, trenger seg tross alle makter og myndigheters sterke motstand inn i åndens rike, og tar i besittelse alt det som hører til liv og gudsfrykt.

Det å be uavlatelig, er ikke å overtale Gud til å gi, men det er en åndelig måte å trenge seg frem på for å motta det som er gitt, eller det kan også kalles en forberedelse til å ta imot det som Gud vil gi den enkelte. De som var samlet i Jerusalem til bønn i ti dager før pinsedagen, var ikke samlet til bønn for å overtale Gud til å sende Ånden, men for å forberede seg til å motta ham.

Dette gjelder frelsen, og det som hører med til det liv som vi frelste skal le-

ve. Men gavene til tjenesten - talentene, pundene - de gir Gud til den enkelte etter sitt eget råd. På dette området er det stor forskjell på hva en er i besittelse av. Den ene kan ha mer enn den andre, for Gud gir til hvem Han vil.

Og dum er den som blir ond fordi Gud er god!

Når det gjelder Den Hellige Ånds nærvær, står vi overfor et trosspørsmål som spiller en betydelig rolle for

---

Fremgangen, gleden, seieren, tilhørerskaren ofringen av jordiske midler, gudsfryktens vesen og alt som hører til de åndelige naturlovene, kommer av seg selv der hvor en er fullt bevisst at HERREN ER NÆR.

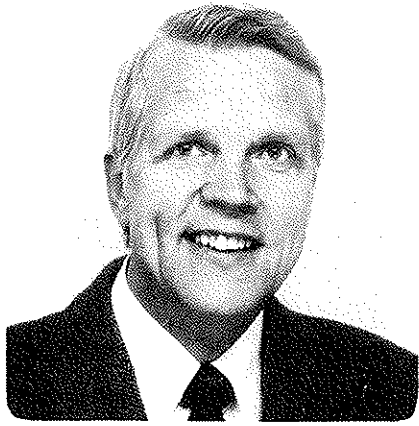
---

en lokal menighet. En er klar over at det står: «Der hvor to eller tre er samlet i mitt navn, der er jeg midt iblandt dem». Men at den sannheten er blitt en levende bevissthet for de som kommer sammen, ja det er noe annet enn bare å vite at det står slik. Iakttagelsene viser at her regulerer troen velsignelsene i Guds rike.

At en er interessert i å komme dit hvor Herren er, det er ganske naturlig for enhver som er født av Gud. Derfor kan vi være sikker på at der hvor menigheten er vant til å møte Herren, der kommer det folk til møtene, selv om det ikke skulle eksistere noen søndagsmøter, for troen har ingen søndags-Jesus, men har Jesus sju dager i uka. Der finnes det også glede, for gleden består i bevisstheten om hva en har. Og ingenting kan glede en virkelig disippel mer enn Herrens nærvær. Seieren er sikker når en er med Jesus. Folkeskarene samles alltid der hvor Han er. Ofringene blir alltid en virkelighet der hvor en ofrer for Herrens åsyn. Gudsfryktens vesen kommer av seg selv i selskap med Jesus. Men der hvor de i virkeligheten ikke tror på Gud som den som bor iblant en, der ba de for fem år siden at Gud måtte komme, den samme bønn ba de for tre år siden, og den samme bønn ber de fremdeles. De fortsetter med å fuske idet de gir Gud visse bønner om året og noen kroner i året, men aldri seg selv. De forblir derfor uten frukt. Og selv om en ville forsøke å gjøre det klart for dem at Herren er kommet, og at Han vil vandre iblant oss og bo iblant oss, så rister de betenkelig på hodet og undrer seg på om ikke det er overspenthet.

Det har vært en av de mest interessante iakttagelser som er gjort på åndens og religionens område, å se hvilken forskjell det er på troens tjeneste og tjenestens tjeneste. Den første ber for å få, og han får også og takker og

Fortsettelse side 39

20 spørsmål

KONRAD JOHANNES MEIER ANDERSEN, er 52 år, og arbeider sammen med sin hustru Inge på den tverrkirkelige disippelhøyskolen i Horsens i Danmark. Han har tidligere vært sekretær i 15 år i KFUM og KFUK, og startet også den første Bibel Camping (etter norsk mønster). Han har dessuten vært misjonær på Grønland i 3 år, og har vært med på flere reiser til Israel, Afrika og Australia i «Ungdom med oppgave»s regi.

— **1. Hva opptar deg mest nå?**

- a. Israel og Midt-Østen
- b. Å bygge opp et levende, kristent fellesskap ved skolen vår.

— **2. Hva skremmer deg i samtiden?**

- Den degenerasjon som finner sted i vårt land, og i nasjonene som helhet.

— **3. Hva gleder deg mest?**

- At Guds Ånd utgydes over alle menigheter og skaper fornyelse hvor det er åpenhet og mottagelighet, verden over.

— **4. Hvilke samfunnsproblemer engasjerer deg?**

- At lovgivningen i Folketing og regjering skjer utfra det kristne livssyn. At de gudløse «ulykkeslover» blir endret før det er for sent.

— **5. Hvilke metoder har du mest tro på i evangeliseringsarbeidet?**

- Så absolutt den personlige kontakt fra menneske til menneske. Og at alle menigheter i samme by står sammen i felles fremstøt for evangeliet.

— **6. Hva slags programmer vil du ha mere av i radio og TV?**

- Gode programmer, hvor både barn, unge og voksne kan glede seg over det som rører seg i tiden. Og selvfølgelig kristne programmer med et klart sikte.

— **7. Hva leser du helst i et blad med kristen målsetting?**

- Alt hva som vedkommer et normalt, sunt kristenliv, og f.eks. reportasjer som er livsnære og vitner om forvandlingen i menneskers liv.

— **8. Hvilken bok leste du sist? (utenom Bibelen)**

- «Vesten må velge» av Marius Baar.

— **9. Har du et sitat du liker?**

- Åpenb. (Johs. Åp.) 22:20. «Ja, jeg kommer snart! — Amen. Kom, Herre Jesus!»

— **10. Hvilke menneskelige egenskaper setter du høyest?**

- Ærlighet — oppriktighet — trofasthet.

— **11. Hva mener du er sann åndelighet?**

- Å være naturlig og ekte, samt å ha en ydmyg og naturlig fremtreden, som viser omsorg for sin neste.

— **12. Hva mener du kjennetegner et bibelsk menighetsliv?**

- Ap.gj. 2,46: «Og idet de samdrøytelig hver dag stadig søkte tempelet og brøt brødet hjemme, ... vers 42: «Og de holdt trolig fast ved apostlenes lære.»

— **13. Hva forventer du av en god preken?**

- At de gode nyheter serveres på et bibelsk grunnlag, uten doktriner og tradisjoner, med et klart Kristus-sikte, levendegjort ved Den Hellige Ånd, så gleden i Gud blir det bærende.

— **14. Hva er de største muligheter for Guds rike i dag?**

- At Vestens materialisme har spilt fallit. At Gud har utgydt Den Hellige Ånd på nytt over sitt folk. At flere og flere «ikke kan la være med å tale om det som de har sett og hørt.»

— **15. Hva mener du kan fremme Jesu bønn i Joh. 17,21, om at «de alle må være ett»?**

- «At Guds kjærlighet på nytt utgydes i alles hjerter.» At lovsangen og tilbedelsen får mere plass i alle menigheter.

— **16. Hvilken sannhet tror du er mest forsømt i forkynnelsen i dag?**

- Ekskatalogien. Læren om de siste tider, ikke som postulat, men at det taes alvorlig som aldri før: At tiden er nær!

— **17. Hva mener du styrker familiesamholdet best?**

- De bibelske prinsipper som skildres i N.T. Foreldrenes eksempel er altavgjørende for et lykkelig familieliv. Harmoni skaper samhold.

— **18. Har du hatt en leveregel som har vært nyttig for deg?**

- Som det første hver morgen å ta tid til stillhet i bønn og i Ordet.

— **19. Hva har inspirert deg mest i det siste?**

- At vi daglig opplever et levende, varmt åndelig fellesskap ved Disippelhøyskolens morgenandakt.

— **20. Kan du gjengi noe som fremkalte smilet hos deg i det siste?**

- Min kone!

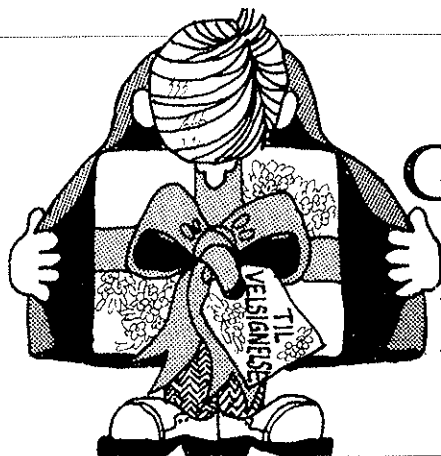
Institutt for kirkevekst Bibelskolen våren 1984

Våren 1984 arrangerer Institutt for Kirkevekst et 4 mnd. kurs. Målet er å dyktiggjøre menn og kvinner til aktivt arbeide i Guds rike. Undervisningen er åndelig og faglig rettet med stor vekt på øvelser og oppgaver.

Kurset starter 10. januar og avsluttes 13. mai. Undervisning tirsdag til og med fredag hver uke.

Aldersgrense 18. år. Kursavgift: kr. 2000,00. Kost og losji ikke inkludert.

Skriv eller ring til Institutt for Kirkevekst for nærmere opplysninger: Lybekkergt. 1, Oslo 1. Tlf. (02) 46 28 60.

Gaveoppdagelse og kallsbevissthet

Tekst: Kjell Sjøberg

Gave-oppdagende samfunn - prosessens begynnelse

Når Guds ord taler om gaver, er det koplet sammen med Kristi kropp. Gaver og samfunn hører sammen. Vi tjener hverandre med gaver, 1 Pet 4,10. Bibelens undervisning om ulike tjenester og gaver viser hvor sårt vil trenger hverandre.

Hvert kristent samfunn skal være et gave-oppdagende samfunn. Dersom mennesker går omkring med uoppdagede gaver og ressurser, er det brist i det kristne samfunnet. Hvis samfunnet virkelig var dypt, ville gavene ikke unngå å bli oppdaget.

I et spørsmålsformular til våre medlemmer satte vi en gang frem denne påstanden, som kunne besvares anonymt med ja eller nei:

Jeg har funnet tilstrekkelige tilfeller til å anvende mine gaver og mine evner i forsamlingen. Det viste seg at det var en av forsamlingens svake punkter. Mange svarte nei på dette spørsmålet. I hver forsamling finnes det uoppdagede evner og uforløste gaver. Vår oppgave er å identifisere dem og forløse dem så de kan anvendes.

Slik lød et bønne-emne som ble lest opp i forsamlingen:

«Jeg opplever at jeg ikke har mulighet til å gi ut det som finnes inne i meg, at mitt liv blokkeres på en måte. Bed om at jeg får arbeids-oppgaver der jeg kan gi mere av meg selv.»

Forsamlingen i Antiokia var gavebevisst. Profeter og lærere var identifiserte og tjente i forsamlingsledelsen. Når de ledende brødrene i forsamlingen var samlet til bønn og faste, oppdaget de gaver hos Paulus og Barnabas, gaver og utrustning som gjorde dem lempelige for misjonsarbeide.

Når en gjorde en undersøkelse i forsamlinger med sterk tilvekst og ville få rede på de viktigste faktorer som fører til tilvekst, fant en at den voksende forsamlingen tar vare på sine ressurser hos medlemmene ved at en identifiserer

og anvender gaver og evner hos medlemmene.

Åpenhet for hverandre— en forutsetning for å oppdage gavene

Det gave-oppdagende samfunnet forutsetter at vi lever i en åpenhet for hverandre. Vi skal bære hverandres byrder, og vi skal bekjenne synder for hverandre, sier Guds ord. Vandringer i lyset, som vi lever i i forhold til hverandre, har mange aspekt. Vi skal glede oss med de glade og gråte med de gråtende. Rom 12,15, Gal 6,2, Jak 5,16, 1 Joh 1,7, 1 Kor 12,26.

«Vi har nå talt rett ut til dere, korintere...» 2 Kor 6,11.

I Korinterbrevet var Paulus åpenhertig og beskrev sine innerste følelser for menigheten. De fikk vite om den nød, den lidelse og den angst som han hadde gått gjennom i tjenesten for Kristus. Åpenheten betyr at vi deler våre liv med hverandre, hverdagsliv og arbeidsliv, familieliv og følelsesliv. I mange kristne kretser kan en omgå hverandre på en meget formell måte, og aldri slippe noen inn på livet. Hvis en venner seg til en slik unormal kristen livsstil, går det ikke an å forandre seg med en gang. Det må skje en utvikling i åpenhet, for at en skal kunne komme fram til et stadium der en kan samtale om hverandres gaver og tjenester.

I det eldsterådet jeg arbeider sammen med, nådde vi skrittvis fram dit. Ved noen høve åpnet vi oss for hverandre og beskrev hvordan vi fungerte hjemme som make og far. En annen gang fortalte vi for hverandre hvordan vi har kjent det når vi har gått gjennom tider med depresjoner, og hvordan Herren har hjulpet oss ut av det. En etter en har fortalt om sitt yrke og sin arbeidsplass, delt med seg av sine fag-

kunnskaper, som kan være til nytte for andre, og tatt frem takksigelsesemner og bønneemner fra arbeidsplassen.

Når en har lært seg å snakke om sine innerste følelser og når tryggheten har begynt å vokse frem i fellesskapet, da våger en trekke frem dette med gaver og kall, som berører oss så dypt. Vi trenger å leve i et dypt samfunn med noen som Herren stiller i vår nærhet, for at vi skal vokse i Kristus og utvikles som personligheter, og for at vi skal få en plattform for vår tjeneste. Det jeg vil understreke er at å oppdage gaver er ikke det første en gjør i et fellesskap.

Skrutt i utviklingen som førte til Gaveoppdagelse.

Vår forsamling har i flere år arbeidet med trosmåliger. Vi har år etter år holdt fram ulike saker. Men i disse understrekningene kan vi etterpå skimte en Herrens strategi. Ett år var nøkkelordet «et dypere samfunn og en djervere åpenhet». Neste år talte vi om evangeliserende sjelesorg, at vi skulle begynne sjelesorg med hverandre og på den måten lære oss hvordan vi skal fungere i evangeliserende sjelesorg.

Vi har også hatt som målsetning å skape dype, trofaste relasjoner mellom medlemmene i menigheten - at forsamlingen skal være bygget opp som et nettverk av vennskapsforhold.

Når vi har drevet sjelesorg for hverandre, så har vi også bak problemene kunnet se det som glimrer som gull - nådegaven som Herren har lagt ned.

Det er nok viktig å forstå gaveoppdagelsen som en konsekvens av en utvikling. Ved ett tilfelle forsøkte vi å konkretisere den utvikling som vi som bønnegruppeledere ville føre frem i bønnegruppene, og vår beskrivelse kom til å se slik ut:

Utviklingsstadier i et fellesskap.

1. Å bekjenne hvem jeg er i Kristus, hva

jeg har i ham og hva jeg formår i Kristus. Vi behøver å hjelpe hverandre og finne vår rette, trygge identitet i Kristus. Kristus er oppstanden i oss gjennom vår nye fødsel. Han bor i oss ved troen. Å oppdage Kristi stadige nærvær i oss er vårt herlighetshåp.

Hver og en trenger å vokse i klarhet i sitt gudsforshold og trenger å kunne gi rett posisjonsbeskrivelse av sitt forhold til Kristus. Jeg behøver å vite og holde fram at det gamle menneske er korsfestet, død og begravet med Kristus. «Det er ikke lenger jeg som lever, men Kristus lever i meg», -det nye livet, oppstandel-

En menighet skal være bygget opp som et nettverk av vennskapsforhold. Fellesskapet skal frigjøre oss til det Gud har tenkt for oss.

seslivet. Da jeg ble vekket opp med Kristus ved min gjenfødselsopplevelse, ble jeg også satt med ham i den himmelske verden.

2. Å hjelpe hverandre til åndelig tilvekst og modning. Vi kan komme inn i et fellesskap etter å ha levet i en periode av stagnasjon. Samfunnets målsetning er at vi skal følge med hverandre i en åndelig utvikling. Voksteren synes i vårt bønneliv, i at vi lærer oss nye sider ved Guds ord og i at Herren utvider vårt ansvarssområde for andre mennesker og for fellesskapet.

3. Å knytte dype, trofaste samfunnsbånd med andre mennesker. Samfunnet mellom oss behøver å fordypes. Mange mennesker er hemmet, har liten selvtilitt,

har skuffelser bak seg i samfunn med andre mennesker, og de kan ha nådd et punkt der de har vansker med å knytte dype samfunnsbånd med andre.

4. Det gaveoppdagende samfunnet. Fellesskapet skal frigjøre oss til det som Gud har tenkt for oss, så vi blir de originaler som Herren har skapt oss til. Når vi har fått dype samfunnsbånd mellom oss, kommer spørsmålet: På hvilken måte kan jeg tjene mine søsken? Hva er min spesielle oppgave i de helliges samfunn? Hva er min tjeneste i forhold til de andre?

GORDINIER

tegn- under- kirkevekst

TA RISIKOEN

Tekst: David Allan Hubbard

Miraklenes tid er forbi, hevder noen kristne. Andre grupper averterer: «Mirakler hver kveld kl 19.30, (unntatt mandag).»

Disse to ytterlighetene synes både å være overdrevne og basert på en mangelfull forståelse av Skriftene.

Det er sant at Bibelen inneholder beretninger om tallrike mirakler, men vi må ikke overse det faktum at disse beretningene kommer gruppevis. De er ikke jevnt fordelt. Det finnes mirakler i 1 Mos 1-2; hele skapelsesberetningen er full av mirakler. Det skjer tegn og under for Moses og Josva i forbindelse med utgangen fra Egypt og bosetningen i Kanaan. Det skjer mektige gjerninger ved Elia og Elisja, skyggen går tilbake på Akas solur i forbindelse med assyrerkongen Sankeribs nederlag under Hiskias regjeringstid. Så har vi Jesu mirakler, og apostlene, som visste at Guds rike var kommet nær.

Men mellom og etter disse frembruddene av mirakuløs kraft, er det store tidsrom i bibelhistorien hvor ingen slike under finner sted. Vi kan slutte av dette mønsteret, at Gud reserverer seg retten til å virke kraftige gjerninger etter sin vilje og timeplan.

Derfor synes ytterligheter som «Mirakelens tid er forbi», eller «mirakler

som en del av programmet» - ikke å avspeile det bibelske mønsteret. Men å finne den vei som synes å ligge et sted mellom disse ytterlighetene - og ta den i bruk i menighetslivet idag - er ikke så enkelt.

I 35 år har vi ved Fuller Seminary søkt å undervise om det bibelske folkeslag som reformatorene gav oss. Samtidig vil vi være åpne for erfaringer og bidrag fra Den Hellige Ånds gjerning, i vårt eget århundre. Det undervisningsseminaret som har vært holdt av professorene John Wimber og Peter Wagner, er et uttrykk for vår langsiktige interesse av å bevare en bibelsk balanse mellom ytterlighetene.

Å ta sjansen på en slik innstilling til Åndens lov, er en del av det Fuller er rede til å gjøre. Overdrivelser i pinsebevegelsen har noen ganger ført til det som mine foreldre, som kom under innflytelse av pinsebevegelsen i 1923, pleide å kalle for løsilid - som resulterte mer i selviske ytterligheter enn en åndelig tjeneste for menigheten.

Risikoen på den andre siden er like farlig - kraftløshet. Livet plasserer oss ofte på steder hvor vi blir stående

Robert Walker i Christian Life, intervjuer her David Allan Hubbard (til venstre) som er president på det anerkjente Fuller Seminary. Til Fuller kommer bl.a. mange av de forkynnere som ønsker videreutdanning i sin tjeneste. Her vurderer Hubbard kurset om «Tegn, under og kirkevekst» som professorene John Wimber og Peter Wagner har hatt på Fuller. Et kurs som har vakt oppsikt i hele kristenheten.

overfor onde krefter og trenger til en Kraft utover vår egen. Å gå inn i en slik konflikt med læren og den intellektuelle utrustningen alene - så livsviktig som den enn er - vil ikke være nok.

Vi behøver alt hva Den Hellige Ånd er, for å kunne hanskes med de verdslige, hedenske og demoniske kreftene som søker å begrense vår effektivitet som kristne.

En annen risiko vi må være villig til å ta, er splittelse. Antagelig er merkelappen «splittere» den raskest settes på karismatiske kristne. Det er mange pastorer som har klaget til meg over de små, men kraftfulle grupper av karismatikere som har oppmuntret andre medlemmer til å søke Åndens gaver, og som på den måten er blitt «splittere».

Jeg har spurt disse hyrder hvordan de har behandlet dette karismatiske «problemet». Vanligvis har de mumlet noe om at; «Jeg har forsøkt å snakke dem fra sine opplevelser, og forsøkt rette på deres lære», osv. I ekstreme tilfeller har presten svart: «Jeg sier til dem: Ta deg sammen, ellers er du på vei ut».

Når folk med karismatiske opplevelser blir behandlet på denne måten, reiser det åpenbare spørsmålet seg:

«Hvem er ansvarlig for splittelse, den entusiastiske karismatiker eller pastoren?» Forandring innebærer alltid risiko. Men det gjør også motstand mot forandring. En endring av forståelsen av Åndens gjerning, kan lede til en overdreven nidkjærlighet, hvor man f.eks. mener «tungetale» er svaret å alle personlige og sosiale problemer. Men å avvise en forandring, kan føre til død rettroenhet og til den selvtilfredse lunkenhet som sier: «Vi kjenner hele sannheten, og er fornøyd med vårt åndelige modenhetsnivå».

Å følge det bibelske mønster, ligger i hjertet av vårt ansvar og vår forpliktelse som et utdannelsessenter. Vi er innviet til oppgaven å finne ut hvordan Gud virket fordum og hvordan Han virker idag, for å gi sin menighet vekst. Hvem kan tvile på den rollen som tegn og under spilte, for å åpenbare Guds Rike ved Jesus og bære vitnesbyrd om at han var Guds Sønn? Hvem vil stille spørsmål ved miraklenes betydning for utbredelsen av evangeliet og opprettelsen av menigheten, i Apostlenes Gjæringer?

Vi kan ikke være sikre på hvor mye av dette mønsteret Gud nå ønsker vi skal ta i bruk. Men vi kan ikke uten videre legge til side muligheten for at Han igjen arbeider på denne måten.

Pinsevekkelsens hurtige vekst i USA, og særlig i Latin Amerika, synes å tyde på det. Den samme tendens viser seg i den karismatiske bevegelsen innen Den Romersk Katolske Kirke og den måten som de gamle kirkesamfunnene i sin helhet styrkes åndelig på, nemlig gjennom en frisk demonstrasjon av Åndens nærvær.

Det å bruke teorien, er like mye en del av sunn undervisning og oppfostring, som det å finne fram til den. Vi har lært at åndelig vekst ikke kommer ved å tale om den, men ved å engasjere seg i åndelige øvelser, så som bønn, bibellesning, gruppesamvær, personlig veiledning, og offentlig tilbedelse.

Vi har også lært at elevene trenger konkret hjelp med hensyn til å finne fram til sine åndelige gaver. Hva er det Gud har dyktiggjort dem til? Hvilken særlig utrustning eller tjeneste har Den Hellige Ånd begunstiget dem med? Å undervise, styre, evangelisere, vise gjestfrihet - disse er bare noen få av de gavene som er nedskrevet i Rom 12, Ef 4, og 1 Pet 4. Nesten alle evangeliske troende er enige om at enhver kristen har i det minste en av gavene fra disse listene, og at de bør oppmuntres til å identifisere sine gaver og ta dem i bruk i Menigheten.

Men hva med de gavene som er opp-

tegnet i 1. Kor 12 Behøver ikke de kristne også hjelp med hensyn til å søke disse og ta dem i bruk? En rolle som kurset «Tegn, Under og Kirkevekst» har spilt i våre studenters liv, er at de er blitt seg bevisst de personlige gaver Gud har gitt dem til å tjene Ham i kraft.

Ikke noe av det som er sagt i denne artikkelen må oppfattes som om Fuller er omgjort til et stort vekkelsesmøte. Hundrevis av elever kjente knapt nok til at Wimber og Wagner tilbød dette kurset, som siden fikk slik oppmerksomhet.

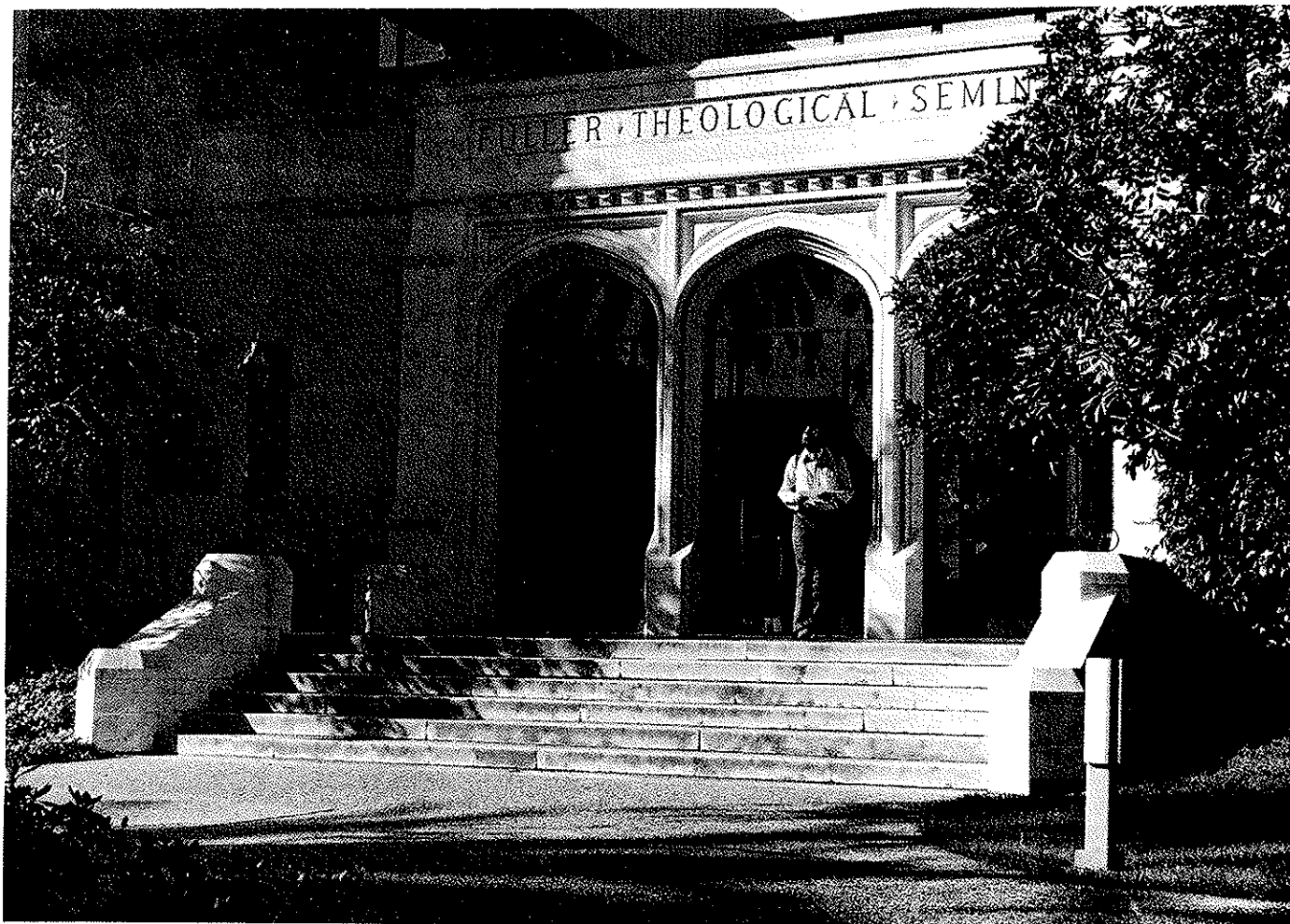
Vår hensikt med kurset var ikke å innføre dette som praksis for alle våre studenter. Kurset var en anledning for dem som ønsket å se hva Gud hadde i beredskap for dem.

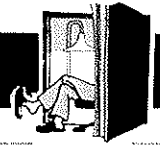
Vår rolle var å åpne for Guds muligheter. Guds ansvar er å avgjøre anvendelsen av disse. Og resultatene på lang sikt, er opp til Ham.

Dette var den siste av våre artikler i serien «Tegn, Under og Kirkevekst». Denne var oversatt fra «Christian Life».

Vi på Fuller Theological Seminary er rede til å ta risikoen ved å ta en åpen innstilling til Ånds lov, sier presidenten ved dette verdenskjente seminaret.

— I denne spalte har vi klipp fra noe av det vi har lest i det siste, og som kanskje er verd litt ettertanke?

Utenfor

Av og til hender det at en får kjenne seg som en riktig utenforstående. Det kan være nyttig for at en selv skal lære seg den vanskelige kunsten å omgås mennesker. På toget her om dagen kom jeg tilfeldigvis til å bli med et tydelig meget internt ordensselskap av «De siste dagers hellige». Denne gang var det hverken mormonere eller Jehovas vitner, men en flokk meget karismatisk utrustede venner. Og de omfavnet hverandre, klemte hverandre, og var så ett i Ånden at de demonstrerte dette fellesskapet også på toget. Jeg sto der i min enfoldighet og ventet på at jeg også skulle få en klem eller i det minste et dunk i ryggen eller noe annet påtagelig uttrykk for broderkjærlighet. Men det var tydelig at hverken klemmene eller karismene var til for meg. Jeg ble helt uten noen ting.

Det kjentes jo litt tomt og underlig å ikke få være med i venneflokken, og jeg satte meg i mitt kupéhjørne og undret meg på hva som var i veien med meg. Jeg var kanskje for gammel (i det 75. året), kanskje jeg hadde brukt feil etterberberingsvann, eller kanskje jeg ikke var nok karismatisk og ett i ånden med de store profetene? Jeg kjente meg i hvert fall meget «utenforstående». Snart krep de karismatiske vennene sammen i sitt eget hjørne og holdt en intern «konferanse», og jeg forsto altfor tydelig at jeg ikke ble regnet med blant de vennene. Enda mener disse brødre at de ikke regner med hvilke samfunn en tilhører, uten favner generøst hele kristenheten fra vest til øst, fra nord til sør.

Erik Sollerman

Forkynnelse i dag

Hva er ditt inntrykk av dagens kirkelige forkynnelse?

Mange svarer på spørsmål som ingen har stillet. I beste fall svarer de på spørsmål som folk stillet for mange år siden.

Ivar Ruud
til «Budbæreren»

Sammenheng liv og lære

Den første og største teologiske utfordring fra den karismatiske bevegelse, er å la teologi og erfaring, lære og liv samsvare. Det som den akademiske teologi lenge har anerkjent på grunnlag av Skriften, har kristne i den karismatiske vekkelse erfart, og gjort til sin praksis.

Tormod Engelsviken
Referert i «Budbæreren»

Donald Duck på MF

— Har ikke Donald & Co. bruk for Gud?

De er iallfall mer opptatt av andre ting. Og man finner en sterk tro på skjebnen i fortellingene: For eksempel den alltid heldige Anton og den evige taper Donald. Etterhvert er det også blitt et mindre klart skille mellom godt og ondt i Donald.

— Kunne du tenke deg å bli prest i Andeby?

Nei, hvem hadde kommet på gudstjenesten? Alle er jo på tur i helgene.

Formann i Donald Duck klubben
på Menighetsfakultetet
«Nybrott»

Selve livet

— Hva betyr den kristne tro for deg personlig, Matre?

Uten den kristne tro, intet levende liv. Det viktig-

ste for meg er å være kristen. Det er en grunn tone som alt ses i lys av og vurderes ut fra. Det er mer enn en livsfilosofi og en livsanskuelse. Det er selve livet.

Red. Matre i
«Vårt land»
til «Utsyn»

Massemedia isolerer

I land etter land verden over blir religiøse ledere, som utfører både en religiøs og en kulturell og samfunnsmessig rolle, høyt vurdert også i massemedia. I Norge er det slik at den som befatter seg med den kristne tro, nærmest isoleres. Det er en tendens vi må prøve å snu.

Torbjørn Grepssland
i «Santalen»

Oversett av NRK

Hans sans for ordanalyser og setningsrytmikk kan nyttes ved å lese hans bøker. Det er ufattelig at en geistlig-litterær ener som Fredrik Wisløff aldri er blitt oppdaget og framført i Norsk Rikskringkasting! Eller er han rett og slett ikke godkjent av de få på Marienlyst som er satt til å vende tommelen opp eller ned over talentene?

Harald Stene Dehlin
i «Santalen»

Elsk hverandre

Hvor i skriften står det at vi skal behandle hverandre som spedaiske om vi ikke ser akkurat likt på alle spørsmål. Av Jesus har vi fått ett bud, nemlig å elske hverandre, og denne innbyrdes kjærlighet som de kristne skal ha, skal være til et vitnesbyrd for verden.

Er det her vi i norsk kristenhet begår den største synd i dag.

Bjørn Solbakken
på Misjonsforbundets Årsmøte

Avdeling for bokanmeldelser:

Noen vil kanskje ha oppdaget at undertegnede står som bidragsyter til verket. I så fall virker det underlig at jeg skulle anmelde det. Men jeg kan forsikre at det eneste jeg har bidratt med til dette verk er mitt navn. — som redaktøren endog har skrevet galt. Jeg har ikke sikre informasjon om hvem som har gjort jobben. Det hadde vært av interesse å vite. Jeg ser ingen grunn til at dette skulle hemmeligholdes, tvert om. Antakelig er jeg ikke alene om å ha lovet bidrag, uten å få nærmere oppdrag. Nå er våre navn bare brukt for å gi inntrykk av felleskirkelig bredde bak verket.

Hallvard Hagelia
om «Studiebibelen»
i Misjonsbladet

....det er jo ikke Gud det er feil med, det er prestene og menighetsrådene.

Ole Paus

En ateists syn på livet

De virkelig lykkelige er bare de som aldri blir født. Ethvert liv ender før eller siden i bankrott. Et menneskeliv kan helt enkelt ikke gå ut med «gevinst». Det er en logisk umulighet fra ateistens synspunkt.

P.C. Jersild

Hva synes du om rockemusikken?

Jeg tror at det forekommer en grunnleggende tankefeil hos oss. Det er at all musikk skal passe

alle. I kirken har vi jo et rolig og inderlig miljø, men rocken har en aggressiv måte å uttrykke seg på. Derfor må vi innse at ulik musikk ofte har ulike funksjoner. Jeg synes det er viktig at vi med rockemusikken forsøker å nå de som normalt lytter på den musikken.

Göte Strandsjö til
«Nytt Liv»

Toppstyrt?

Pinsebevegelsen har vært den mest omdiskuterte frikirken i vårt land (Sverige) — men også den mest framgangsrike. Det er vanskelig å være en helhjertet beundrer av pinsebevegelsen. En på grasrotplan i en av de større menighetene blir intervjuet i det siste nummeret av Svenska Journalen. Ved siden av alt godt hun har å si om sitt åndelige hjem, kritiserer hun det for å være for toppstyrt. Det finnes nok både enkeltpersoner og hele menigheter som kunne samstemme i det om de ville og våget å være ærlige. Idéen med den frie menigheten har pinsevennene snakket mye om, men ikke alltid etterlevet.

I.R.
i «MissionsBaneret»

Be for de nasjonale pastorene

i landet vårt at de kommer inn i en profetisk tjeneste i sine menigheter i den forstand at de virkelig får ta imot levende ord og tjene i Åndens skapende kraft. Det krever mye å bli bevart brennende i ånden under de omstendigheter de tjener. Be for de nasjonale menighetene at Den Hellige Ånd får virke forløsning av det åndelige livet, slik at evangeliet får åpenbare seg med større tydelighet gjennom livet til de kristne.

Be for de misjonærer som står midt i arbeidet. Så mye har jeg forstått gjennom alle samtaler jeg har hatt med den enkelte misjonær, at de ofte er under åndelige angrep i form av fortrykk, samarbeidsproblemer og episoder som frarøver dem tid og avleder oppmerksomheten fra det som de egentlig vil hengi seg til.

Guds rike har fått et brohode gjennom misjonærenes tilstedeværelse og de nasjonale menigheter som eksisterer, men min sterkeste opplevelse fra mine besøk i India, Bangladesh, Nepal og Japan er det kompakte åndelige mørke og mottrykk som finnes i åndevederen over disse landene. Menigheten er virkelig «den lille hjorden», og det finnes en fristelse til å tilpasse sine forventninger til hva Gud kan gjøre etter disse forholdene.

Sven Nilsson etter
et besøk på misjonsfelt i østen

Atmosfære

Vi ville uten tvil oftere få bevitnet både frelsende, formynde og helbredende under dersom vi gav Gud frihet til å fylle oss med sin Ånd og kjærlighet, sitt liv og sin kraft. Da kunne vi fungere som levende medier for at det i våre kirker og menigheter kunne skapes den atmosfære som føder levende tro og som gir Guds Hellige Ånd frihet til å virke på den måte som han vil. Men den atmosfæren må vi ha med oss, alt når vi kommer til Herrens hus. Det betyr at vi som forberedelse for kirkebesøket kanskje får ta en stund i hellig stillhet innfor Gud, en stund i hengivelse, takknemlighet og tilbedelse innen vi går hjemmefra for å gå til kirke. Dersom halvparten av de tilstedeværende kom og bar med seg den atmosfære som en rykende fersk gudsopplevelse gir, ville mange ting være annerledes i den religiøse virksomhet.

Frank Mangs
til «Korsets Budskap»

Kirkelig fellesskap.

— La oss ikke forhaste oss i å dømme dem, som i tro på, at det er Guds kall til dem å bli i sine respektive kirker, der bibelstridig lære og villfarelser har et stort innpass, forblir der. Det er naturlig for oss alle å elske det fellesskap vi først kom til, da vi lærte Jesus å kjenne, og vi ber og håper at det skal bli rensket og fornyet.

— Kanskje det er deres oppgave i det lengste å bli i sitt kirkelige fellesskap som vitner om den levende Kristus, og at de kan vise dem at Andens gaver er for vår tid. Det viktigste er, at de har en klar bibelsk visjon, og ikke blir lokket inn i såkalte kompromisser, som strider i mot deres samvittighet, og berøver dem deres frimodighet.

— Det burde være naturlig for alle evangeliske kristne, og ikke minst pinsevenner, å akseptere dem som våre søsken, støtte dem i deres kamp gjennom forbønn og vennskapelige kontakter. La oss ikke forakte det som de kan utrette. La oss tenke over hva det betyr, at en stor del av dem som i dag kommer inn i studier og teologisk forskning, innen den katolske kirken, kommer fra karismatisk miljø. Noen velorienterte mener, at dette allerede på en sterk måte har påvirket den katolske kirkes teologiske forskning.

O.D. i «Dagen» - leder.

Forvirret folk.

— Det finnes ikke så mange frie land her i verden, bare et tjuetall. Ellers er det venstre eller høyrediktatur, eller religiøs diktatur. Dere er så heldige å få leve og bo i ett av disse frie landene. Men det finnes i dette landet et forvirret folk. De sifrene jeg har fått, sier at 90% er døpte og konfirmerte, men mindre enn halvparten tror at det finnes en Gud. Tre av fem ekteskap går i oppløsning. Dere bor i et land uten ledere. Når den sosiale velferden blir så stor som her, blir resultatet ofte likegyldighet for alt sammen. Herren kaller sitt folk til å stå opp med autoritet fra Gud, og tale til nasjonen: Så sier Herren.

Luis Palau i Sverige, sommeren '83, til Missions Banneret

Udøpte barn.

— Selvsagt har jeg aldri lært, at et udøpt barn går fortapt. Det er ikke-kristen lære. Skulle et barn dø udøpt, så befaler vi det til Guds grenseløse barmhjertighet.

Biskop Giertz

Kamp.

— Ta opp kampen mot ondskaper, men gjør det aldri alene. Du kan forsvare ditt eget revir, men vil du angripe Satan, må du tilhøre en armé.

Sven Nilsson i Ralingsås

Tusenvís av samfunn

En smule uroende i økumenikkens tid er kanskje beregningene som viser at det verden over dannes fem nye samfunn hver uke. I begynnelsen av 1900-tallet var det sammenlagt 1900 trosretninger eller samfunn. Nå er tallet oppe i 22 000!

Rolf Svellingen
i «Livets Gang»

Ingen læreautoritet

Når menneskelige tankebaner slipper til og skal vurdere bibelske sannheter, da dras alt ned på allmennreligiositetens plan.

Våre biskoper har ansvaret for kirketrukten i kirken, men det ser ikke ut til at de reagerer endog på grove fornæktelser slik vi har sett det i den siste tiden. Hvor langt skal dette gå før biskopene reagerer? Biskopene burde rykke ut og si klart ifra hva som er Skriftens klare tale, og holde fram Skriftens ord som autoritet for kirkens lære. Det kan virke som om vi ikke lenger har noen læreautoritet i kirken og det er kirkens egen skyld.

Professor Aksel Valen-Sendstad
til Dagen

...øverst på ønskelisten!

For millioner av mennesker er det å overleve denne julen det viktigste.

Julesang

— «Kjære Gud. Hvis det er mulig, så ta denne julefeiringen fra oss. Den er ikke av kjærlighet, den skaper ikke fred i våre sinn og fred i verden. Den skaper ikke glede engang, men stenhjerner. Den utdyper klyften mellom rike og fattige både i vårt eget land og i verden rundt oss. Herre Gud, la oss forstå det kristne budskap på en dypere og bedre måte og leve etter det, om det så skal forandre vårt samfunn og våre forbruksvaner. For vårt samfunn i dag er ikke bygget på prinsippet at det er saligere å gi enn å ta. Hele vår levestandard er bygget på å ta, ikke gi — og dette må du gi oss kraft til å forandre nå».

Rolf Wesenlund

Kirken sekularisert?

Selv radikale kristne vil ikke ha seg fortalt at moralismen kan være helsebevarende, eller at «de gode, gamle dyder beskytter liv, helse og velferd for store og små», som jeg sier med en spissformulering.

Hva er så de ømme tær innen kirken selv som reagerer på et så støttende budskap. Er kirken selv blitt så sekularisert og vitenskapeliggjort at grupper i den tror mer på sekulariserte, halvvitenskapelige teorier enn på sin egen, gode, gamle moralære? Dette har forundret meg, skjønt jeg har erfart at vi alle er barn av vår tid, uansett hvilken bekjennelseskrets vi forøvrig heller mot.

Per Sundby

Forfølgelse.

— «Kirken i Sovjet blir ikke forfulgt, men enkelte evangeliske kristne har problemer på grunn av sin egen holdning til myndighetene.»

— Sitatet er ikke hentet fra Pravda, som man kanskje ville tro, men fra generalsekretær Potter i Kirkenes Verdensråd. Han uttalte seg i forbindelse med rådets 6. generalforsamling i Vancouver. Han skulle vite hva det dreier seg om. Ja, han burde det, og han vet det, for sannheten er blitt ham fortalt av de forfulgte igjen og igjen. Det har kostet dem friheten. Mon det har vært et forgyves offer?

— Dr. Potter står som leder for en kirkelig organisasjon som gjennom årene har tatt standpunkt til en lang rekke spørsmål av politisk og militær art, den har drøftet sosial urettferdighet og nedrustningsproblematikk, den har gitt sin støtte til militante frigjøringsbevegelser og tatt avstand fra diskriminering på rasistisk og etnisk grunnlag. Men organisasjonen har altså ikke funnet anledning til å sette på dagsordenen den massive forfølgelse som har rammet trosfeller under mange himmelstrøk, ikke minst under marxistiske regimer.

Dr. Reidar Hasket
i «Aftenposten».

Alle som betaler abonnement innen utgangen av februar 1984 blir med i en trekning på 100 aktuelle kassetter.

Abonner nå, så blir du med blant vår «første-grøde», og kanskje bli en av de som får tilsendt en kassett.

Dersom du abonnerer nå, vil du ikke miste noen nummer av Hvetekornet, men er med fra begynnelsen.

en utvalgt bok ...

KJENN DITT TEMPERAMENT

KJENN DITT TEMPERAMENT av pastor Tim LaHaye

Du kan overvinne dine svakheter og forandre de negative trekk ved ditt temperament!
«Oppskriften» finner du i denne fascinerende boken av pastor Tim LaHaye ...

Pris poc. kr. 38,-
Din bokhandel har den!

utvalgte bøker
Postboks 93, 4480 KVINESDAL, Tlf. 043 50273.

Hvete Kornet

**vil gi innsikt
du behøver!**

Dr. C. Peter Wagner:
Guds hjertesak

«Gjør alle folkeslag til disipler» heter det bl.a. i Jesu avskjedshilsen. Det skjer mye interessant og viktig på misjonsfronten i dag. Man har identifisert de unådde folkeslag. Det gjøres klart forskjellen på vedlikehold av menigheter og misjonsarbeide, som er å nå nye mennesker med evangeliet. Man våkner for de nye misjonsfeltet i Europa. Kirkevekstforskningen viser oss at noen metoder for evangelisering fungerer dårlig, mens andre gir rik vekst. Vi vil følge den viktige utviklingen som i dag skjer på evangeliserings/misjonsfronten. Vi har bl.a. fått rett til å publisere artikler fra «**Global Church Growth**», som utgis av Donald McGavran, kirkevekstforskningens far. Bladet orienterer om kirkevekst rundt om i verden, og gir undervisning om hvordan mennesker vinnes for Gud i vår egen tid. En av de som skriver om det siste er prof. Dr. C. Peter Wagner. Vi har fått oversatt en artikkelserie hvor han vurderte ulike former for evangelisering. Har du hørt om «kropp- evangelisering» før? Eller hvordan vi kan måle kvaliteten av menighetens evangeliseringsarbeide? Vet du hva «den tredje bølgen» er? Vi stopper her. Du kan selv lese Wagners svar på disse og mange andre spørsmål som berører Guds hjertesak, at nye må vinnes for Guds rike.

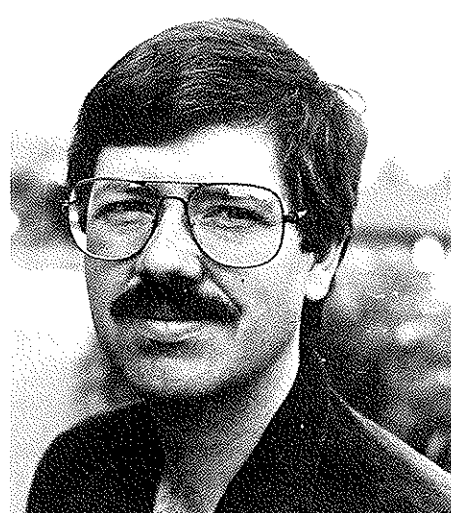
— Kommer i HVETEKORNET!

Derek Prince:
Midt-Østen i fokus.

Den kjente forkynner og bibellærer, som oppholder seg store deler av året i Jerusalem, har skrevet en rykende aktuell og fersk bok om ISRAEL. Vi har fått denne boken oversatt, og tillatelse til å ha den som en artikkelserie. Prince vil gi oss en historisk bakgrunn, og en grunnleggende innføring i det profetiske ord om Israel i dag. Disse artikler vil være som et grunnkurs for alle som ønsker å sette seg inn i hva Bibelen og Midt-Østen i dag har med hverandre å gjøre. Med historisk bakgrunn gir han oss et aktuelt profetisk perspektiv, og innsikt i hva som nå ligger rett framfor oss. Det er ingen tilfeldighet at det lille landet Israel, stadig er i brennpunktet i media, verden rundt. Hvilke destruktive krefter er allerede virksomme i Midt-Østen, og truer verdensfreden? Hvem kontrollerer begivenhetene som vil få alle verdens nasjoner til å ta en avgjørende beslutning - en beslutning som vil avgjøre om de vil overleve? Svarene på disse spørsmål er allerede gitt. Spørsmålet nå er bare NÅR? Johs. Facius vil innlede serien med en artikkel om «Israel i endetiden».

— Kommer i HVETEKORNET!

Jim MacInnes:
Praktisk undervisning.

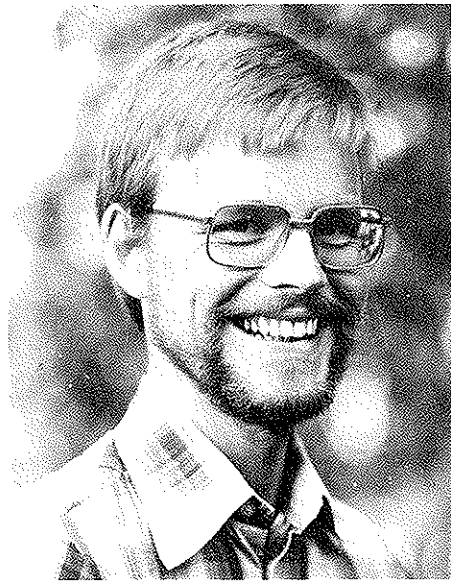
Når jeg reiser rundt som forkynner, treffer jeg mange kristne som klager over at de får for lite åndelig føde. De vil ha noe «å tygge på», som skaper vekst og utvikling. Da har jeg presentert Pioneren, og jeg har fått vite siden, at det ble en hjelp for dem. HVETEKORNET vil nå dekke dette viktige behov. Det vil være et samfunnsnøytralt blad, som bl.a. gir praktisk undervisning, og inspirasjon til åndelig utvikling. Du kan få dette, når du vil, i ditt eget hjem. Du kan bare sette deg ned og ta fram HVETEKORNET, og fordype deg i det stoff du vill finne der. Lengter du etter mer fostrende undervisning som kan utvikle deg videre som en kristen, da har du nå en fin mulighet til det; abonnere på HVETEKORNET! Hilsen Jim MacInnes

Jim MacInnes reiser innenfor ulike samfunn over hele Norden. Han har nettopp flyttet, og for de som ønsker besøk av ham, er adressen nå: Kyrkenorumsv. 17, S-44400 Stenungsund. (telf 095-46-303-80421)

DATA TEKNOLOGIEN,

kan den være et arbeidsredskap i den kristne virksomhet? Jim MacInnes er, foruten å være forkynner, også litt av en data-ekspert. Han vil selvsagt ta opp direkte åndelige emner, men vil også holde oss informert om data-utviklingen som nå også gjør sitt inntog i hjem og menigheter. Hva er farene, og hva er mulighetene?

— Kommer i HVETEKORNET!

Robert Kvalvaag:
En samlende faktor

I snart 10 år har jeg abonnert på mange forskjellige kristne blader. Det har vært til stor inspirasjon for meg å følge med i hva Gud gjør i mange land og i forskjellige kirkesamfunn.

Alle kristne har behov for å orientere seg ut over den lokale sammenheng man står i. Som Jesu etterfølgere, er vi en liten del av Jesu Kristi legeme på jorden. HVETEKORNET vil være et blad som fanger opp noe av det som skjer i dette legeme. HVETEKORNET vil ikke være opptatt av bare «håndens» eller «fotens» tjeneste, men rapporterer fra HELE legemet, enten legedelen bærer merkelappen baptistisk, luthersk eller noe annet.

Jeg ber om at HVETEKORNET skal være til oppmuntring og inspirasjon for alle Guds barn som er spredt rundt omkring, og som Jesus kom for å samle til ett. Dersom du vil være med å spre og informere om HVETEKORNET i den sammenheng du står, vil HVETEKORNET få virke som en samlende faktor for et splittet Kristi legeme. Jeg vil oppmuntre Guds folk i alle leire til å abonnere, og til å spre bladet videre! Jeg ønsker redaktøren Guds rike signing i dette viktige prosjekt som så absolutt har livets rett.

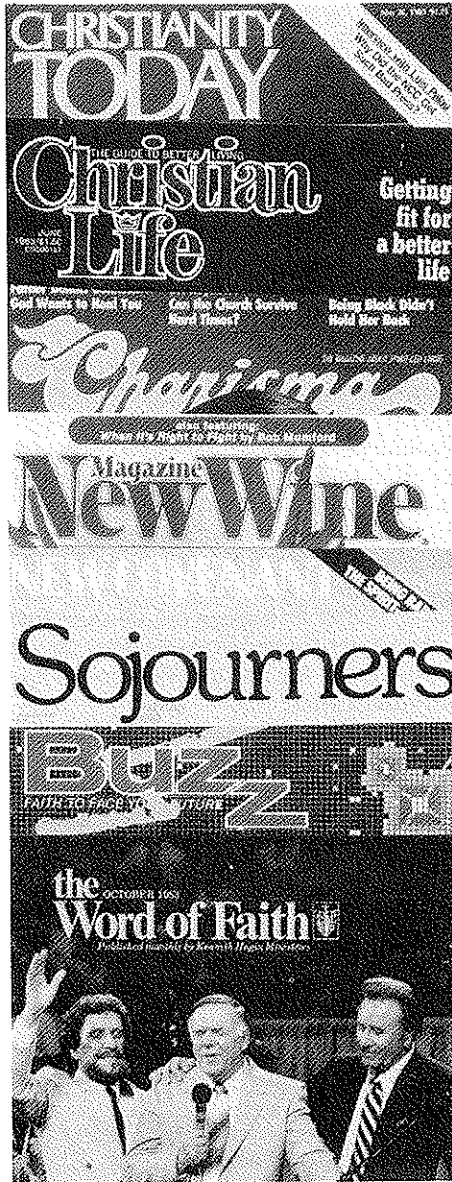
Hilsen Robert Kvalvaag

Pionerer i Guds rike

Robert Kvalvaag vil nå begynne en ny spalte om pionerer i Guds rike. Han vil der beskrive personer og grupper som opp gjennom vekkelses-historien har betydd mye for Guds rikes fremme. Kvalvaag, som er teologistudent ved MF, vil tegne et realistisk bilde, med vekt på den innsats som er gjort, uten å underslå svakheter. På den måten vil mennesker som Gud brukte i en annen tid, ha mye å lære oss. Deres liv og gjerning vil være til oppmuntring for oss som i dag ønsker fremgang for Guds rike.

— Kommer i HVETEKORNET!

Hold deg informert!

Det finnes mange interessante kristne blad. Her ser du kun noen få titler. Til HVETEKORNETS redaksjon kommer det 60-70 ulike kristne blad, og vi følger med i dem alle!

Det vi finner mest viktig, har størst interesse og er best, vil på ulike måter få plass i HVETEKORNET. I spalten SPEILET finner du aktuelle begivenheter som korte notiser. I andre spalter kan du finne rapporter og undervisning. Vi har avtaler med ledende kristne blad i Norden og USA, det beste vi finner får vi oversatt, så du kan få del i dette. Du kan ikke holde 60-70 kristne blader, og enda mindre få lest dem. Men ved å holde HVETEKORNET, vil du alltid være godt informert om de mest aktuelle begivenheter på kristenfronten i Norden og verden forøvrig. Når vi nå kommer hver måned, får vi større muligheter til å være aktuelle. Vi har alt funnet mye interessant og godt som vil dukke opp i HVETEKORNETS spalter.

DU GLEMMER ALDRI DISSE

2 kassetter av Frank Østensen:

ER GUD GOD ?

Ja, - sier Bibelen

HAR GUD SKAPT ALT ?

Ja, - sier Bibelen

Har GUD skapt Satan..?

HVA SIER BIBELEN ?

—En skapelseshistorie før jorden ble til, hvor Satan lagde kaos.
—Ingen beviser Bibelens skapelsesberetning så klart som vitenskapen gjør med oppdagelsen av «The Big Bang».
«Jeg lytter til kass. gang på gang—send meg neste så fort du lager en ny» er et omkved.

Kassett nr. 2 av samme forf.:

HVA BIBELEN SIER OM

2. VERDENS KRIG OG ATOMBOMBEN

Forfatteren kommer fra et miljø hvor de før den 2. verdenskrig begynte, snakket om brenningen av Finnmark og at Tyskland skulle bli delt.
—Om staten Israel før den ble til—om EF før det ble planlagt. Allerede i 1946 visste de mange detaljer om den 3. verdenskrig.
I denne kass. får du høre hvor detaljert Bibelen forteller om USA's triumf med sitt flyvåpen over Hitler—at Roosevelt skulle dø etter oppdagelsen av Atombomben.
En utrolig detaljert beskrivelse av begivenhetene hentet flere tusen år tilbake ...

I neste kasset (kommer senere):

NÅ TROR ALLE PÅ HARMAGEDDON

viser han at etter bortrykkelsen skal Russland okkupere Norge og Sverige. Frykt p.g.a. dette forener EF til verdens 4. supermakt. Russland må så forandre sine planer og angriper Israel som får hjelp fra EF. - USA kommer til slutt for å møte Russland på Israel's fjell. Dette er Bibelens Harmageddon.

Fritt tilsendt: 1 stk.: kr. 45.-, 2 stk.: kr. 80.-.
Best. på bankg. 3991.35.69427 el. postg. 4.01.46.50. Eller be din forh. skaffe den hos:

Han Kommer

Box 13 - 6101 Volda. Tel. 070 77960

Volda Ørsta Reklame AS

Hinder til fremgang

Fortsettelse fra side 28

priser Gud for det. Den andre ber for å tjene og fortsetter med det. Han kan nok delvis være tilfreds med hva han søker å være og hva han søker å gjøre, men troen blir bare tilfreds ved å mota. Den ene ber for at Gud skal tjene seg ved å gi av sin velsignelse, den andre ber for ved sine bønner å tjene Gud.

Ettersom det er en absolutt gjeldende lov at «uten tro er det umulig og tekkes Gud», da er det nødvendig at vi møter Gud med vår tro, hvilket er å erkjenne det ord som Han har talt. Dersom det skjer, vil vi også få vite at Den Hellige Ånd er kommet, og at Han er en personlighet som har sin bolig blant Guds folk og i Guds folk, ikke bare for visse perioder, men alltid, ikke bare i bønneuken like etter nyttår, men hver uke hele året gjennom. Om det blir en levende virkelighet for Guds menighet på jorden i dag, vil mye bli langt annerledes. En vil ikke da få det en har kalt «sommerens tørke» - en slags anerkjent åndelig likegyldighet fordi det er sommer. En vil elske Gud og gudslivet like høyt om sommeren som om vinteren. En vil ved å omgås Gud bli åndelig, og åndelighet er den makt som skal utta kjødets barn fra materiens verden for å tjene Gud i åndens nye vesen.

Det er åndens makt i oss som åndeliggjør oss selv, og som setter oss i stand til å være med å drive vantroen ut av den ufrelstes ånd. Da Jesus valgte sine, så var det fordi de først og fremst skulle være med Ham. Det er åndelighetens nøkkel å være med Jesus. Dermed skulle de preke evangeliet - det er åndens makt - og i denne makt skulle de for det tredje drive ut onde ånder, Mark 3,14-15.

Det er den virkelige fremgang: Å være med Jesus, preke evangeliet, drive ut onde ånder.

Men Satan har vært svært heldig i den siste tid, for han har fått en hel del med seg på den teori at så snart de åndelige krefter rører seg - om det så ikke gir seg annet uttrykk enn i inderlig bønn til Gud, som vi leser at menigheten i Jerusalem var i da Peter var i fengsel, — så er det hysteri. Årsaken til at han har fått til det, er vel delvis den at mange har lagt den åndelige kraft til det fysiske i mennesket. Men åndens kraft er for vår ånd, for i den og med den skal vi tjene Gud. Men det er det mange som ikke forstår.

Derfor sier Satan: Ikke rør deg! Hører du, så ti for all del stille. Ikke be! Og om du ber, så be i lønnkammeret, for du vet at slik står det skrevet. Begynn ikke å be i noe menighetslokale, særlig ikke hvis du er kvinne, for du vet det står at kvinnen skal tie i menighetssamlingen.

Og skulle du komme til å be noen gang, så vær da meget forsiktig så du ikke skjemmer deg ut. Tenk på deg selv under hele bønne! Pass alltid på ditt eget liv! Dermed holdes du borte fra de sanne velsignelser i Gud. Og med hensyn til å bli til velsignelse for andre, så kan du overlate det til pastoren. Du kan heller gi ham noen kroner for at han skal tjene Gud for deg.

Ja, så har du ikke noe bruk for den tredje person i guddommen.

Men sitt aldri og studer på hvorfor Guds rike ikke går frem, for det vet du etter dette.

Pioner evangelist i media

Fortsettelse fra side 25

om predikanten er på «bånd». Jeg har funnet ut, at jeg når langt flere mennesker ved å stå her hjemme og kopiere hundrevis av kassetter, og sende ut disse, enn jeg kan gjøre ved mitt legemlige nærvær som alltid er begrenset av sted og tid. På kassetten er jeg rede til å tale til alle døgnets tider, på et hvert lite sted. Tenk hva f.eks. ungdom eller pensjonister kan gjøre om de mer ville spre kassetter med budskap som de vet er aktuelle for de mennesker de har kontakt med!

Gud kan

— Jeg har opplevet meg selv som en person med få talenter. Jeg synes å mangle så mye når jeg ser på meg selv. Tross dette har Gud i sin nåde brukt meg til mange sjelers frelse, det er et bevis på at Gud kan bruke hvem som helst som stiller seg til hans disposisjon, sier Ole Rekdal, og det er intet forsøk på falsk ydmykhet, det er tydelig at det kommer fra hjertet.

— *Hva opptar deg når du ser den kristne virksomhet i dag?*

— Jeg spør meg selv: Hvor mye opplever folk Gud i all virksomheten. Jeg tror dette er et ømt punkt. Om vi tok bort den ytre rammen med store arrangement, strålende sang og musikk, og dyktige talere, hvor mange ville fortsette å søke de helliges samfunn? Jeg frykter for at mange uten de er klar over det flyter på en kristen form for underholdning, mens de har få opplevelser med Gud.

— *Hva ligger deg mest på hjertet idag?*

— At flere får nød for de mange forsømte steder i vårt land, svarer Rekdal spontant. Dessuten at vi som kristne er våkne for å bruke de mange muligheter media gir oss. Det har vært en veldig utvikling her, og jeg har alltid ivret for at vi skal se at media gir nye muligheter til å nå mennesker med evangeliet.

Fevik Video Klubb

I det siste har det vært telefon og video som Rekdal har arbeidet mest med. Han har bønnens time sammen med sine støtter og venner rundt om i landet hver mandag fra 8 til 9. Folk ringer da inn sine bønneemner til vår bror, og mange har blitt hjulpet gjennom samtale og forbønn. (Telefon 041-47649). Han var med og ivret for «andaktstelefon» lenge før de kom i bruk. Videre har Rekdal begynt en *Video-klubb* hvor de som har video-spiller kan låne ulike programmer mot en mindre investering. Rekdal utgir også det lille bladet *Misjonsbilen*, som alle interesserte kan få tilsendt ved å skrive til ham, adressen er bare 4870 Fevik.

Vi takker Gud for slike ildsjeler som Ole Rekdal, Herren gi oss mange med et slikt brennende hjerte for Guds rike og menneskers frelse!

Hvordan lese bibelen

Fortsettelse fra side 23

ca 1500 år senere. Og selv om de gjør det lettere for oss å finne igjen spesielle ord og vers til trøst og oppmuntring, så er det farlig å trekke dem ut av den sammenhengen de står i. Det er Den Hellige Ånd som er opphavsmannen til Bibelen, og siden det er Han som gir oss et guddommelig budskap når vi leser, vil han aldri lede oss til å bruke deler av Ordet mot sin vilje, eller i uoverensstemmelse med Hans opprinnelige mening.

Den regelmessige Bibellesningen gir oss den daglige åndelige inspirasjonen som alle kristne trenger, og den er alltid grunnet på de sannhetene som åpenbares i Skriften.

6. SKRIV ÅNDELIG DAGBOK

Det beste rådet jeg selv har fått og gitt videre for å få mest mulig velsignelse ut av Bibellesningen, er å begynne å skrive en åndelig dagbok. Første gangen jeg hørte tanken om å føre en slik dagbok, så avviste jeg den, siden jeg ikke er av de som skriver dagbøker. Men ettersom jeg selv skrev ned de tankene jeg fikk fra Gud gjennom min daglige Bibellesning, så kom dette etterhvert til å falle helt naturlig. Siden har jeg delt denne ideen med hundrevis av andre kristne som virkelig ønsker å vokse i sitt åndelige liv. Senere har mange sagt at dette har vært det nyttigste rådet de har fått. Det er ikke nødvendig med en fint utført dagbok eller skrivebok, vanlige papirark eller en billig notisbok gjør samme nytten. Bruk en side for hver dag, skriv måned, ukedag og dato øverst med plass til den teksten som blir lest.

I en bibelklasse med 47 elever hvor jeg underviste, ble disse pålagt å føre

en slik dagbok. Da jeg samlet inn disse ved skoleslutt, fant jeg 47 forskjellige bøker. Noen var fint utsmykkete og forseggjorte, andre var enkeitheten selv. Men det viktigste var at de ble skrevet!

I neste nummer av Hvetekornet vil La Haye forklare hvordan du kan skrive en slik åndelig dagbok.

Oversatt av John Hjemlestad
fra «Charisma»

Kunsten å bli gammel

Fortsettelse fra side 18

slokner, er Jesus der. Tiden blir aldri lang. Kristus lever i meg, det betyr at jeg har mulighet til å bli fylt av Den Hellige Ånd hver stund. Det eneste jeg behøver er å gi Herren frihet til å fylle meg.

Under nattens timer, når dagen gryr — når jeg går en tur i skogen og ikke minst når jeg kommer til en livløs, religiøs sammenkomst. Det kan være den største prøvelsen for mange av oss, vi blir negative. Jeg husker en slik livløs religiøs sammenkomst, der ikke livet fungerte, hverken i sang, bønn eller prediken. Jeg hadde nok holdt ut om ikke den snille unge predikanten hadde sagt midt i sin preken: «Her er ikke tale

om følelser, her er det spørsmål om noe annet!» Hva det «andre» var sa han ingen ting om. Da tenkte jeg, lytt jeg mer til dette blir jeg kritisk. Jeg lukket mine øyne og ører og sa til Herren: «Du får frihet til å fylle meg med din Hellige Ånd». Så sang jeg i Ånden, til broderen sa Amen. Det ble et salig møte — det står jo: «Bli fylt av Ånden». Som eldre er jeg redd for alt negativt. Når noen kommer og vil fylle meg med kritikk, nekter jeg å ta imot det. Jeg samler nå et forråd som jeg skal leve på den siste tiden jeg har igjen her nede, og jeg vil bare ta til meg det som er godt. Folk spør meg ofte «Hva syntes du om den og den evangelistens virksomhet? Hva syntes du om den og den måten å syngte på? Men jeg svarer aldri på slike spørsmål. Har jeg noe kritisk å si så ber Herren meg si det til vedkommende, og det har jeg liten lyst til. Istedenfor å drikke av kritikkens kloakkvann, slik vi så ofte ser pressen er full av idag, så vil jeg heller ta tid å prise Gud. Det betyr ikke at vi er uten ansvar innfor tidens situasjon, men det betyr at der jeg ingen ting kan gjøre, kan jeg holde meg borte og være fri.

Det at Jesus lever nå, er en virkelighet nå, innebærer at jeg slipper å leve på minner og erfaring. Vi har minner og erfaring, men ve oss om ikke Jesus er en levende virkelighet inne i oss net-

topp nå. Lære og sannheter har sin betydning, så langt de fungerer som levende organ for Livets Hellige Ånd. Men når dogmer og sannheter fortrenger livet og kjærligheten, da er det fare på ferde. Vekkelseshistoriens største tragedie er dette at vi stanser og lever på minnene.

Minner og vitnesbyrd fra gamle vekkelser kan bli den virkelige vekkelens verste fiende. Derfor la meg med min aldres autoritet og frimodighet rope ut så sterkt jeg kan den gamle kampsang: «Upp bröder, alle som en mann, at sova nu, det går ej an.»

Oversatt av: Ann Christin Haugen

Nå haster det

Det er kun de som har betalt inn abonnement for 1984 som vil få tilsendt det rikkholdige og interessante februarnummeret av HVETEKORNET. Betal inn kr. 110,00 på girokonto eller bankgiro SNAREST — SÅ FÅR DU FEBRUARNUMMERET.

Bli med oss fra begynnelsen.

Fin ekstrasfortjeneste

Vil du selge HVETEKORNET på ditt hjemsted, så kontakt oss. Du får gode betingelser, og får være med i en virkelig tjeneste. Kontakt oss.

Inspirasjon A.S. med GODE TILBUD!

GRIP SJANSEN!

I denne annonsen finner du bedre tilbud på kristne produkter enn du har sett på lenge. 1984 kalendrene selger vi med 20% rabatt. På øvrige produkter gir vi 12%. DETTE ER ÅPNINGSTILBUD TIL ÆRE FOR HVETEKORNET. Tilbudet gjelder denne annonsen, og i **din kristelige bokhandel** ut januar '84 SEND DIN BESTILLING STRAKS!

Kristne brevmapper vi er stolte av! Med disse brevmapperne får dine venner ikke bare en hilsen fra deg, men også fra Guds ord. BARNEPOST, UNGDOMSMAPPER OG VENNEHILSEN er svært populære — og denne måneden er de enda rimeligere enn vanlig. **Noen venter på ditt brev** — bestill brevmapperne i dag!

Betal for 3 og få

4 kalendrer! Et enestående tilbud på våre fire postkortkalendrer. YPPERLIGE SOM GAVER. Alle har vakre postkort med bibelsk tekst. Vi har ennå noen på lager av DY-

REKALENDEREN, BLOMSTERKALENDERE, UNGDOMSKALENDER og KJÆRE GUD-KALENDEREN — som vi nå gir deg dette gode tilbudet på.

Til INSPIRASJON A/S, boks 717
1601 Fredrikstad. Tlf. 032/90 939
Vennligst send snarest:

pk 4 ass kalendre 82,50	1 pk korr kort/2 pk visittk. 34,50
pk 3 ass brevmapper 57,00	4 pk minikort/bibelkort 35,00
pk 50 ass postkort 88,00	22 bokmerker/5 korskort 38,50
pk 10 ass doble kort 45,00	samplek (verdi kr 140) 120,00

Navn .....
 Adr .....
 Postnr og -sted: .....
 Porto i tillegg (ikke oppkr.) 10 dgr returret

Glimt fra artikler som kommer i

hvete kornet

Brian McCuallum

Flymajoren som ble trosforkynner

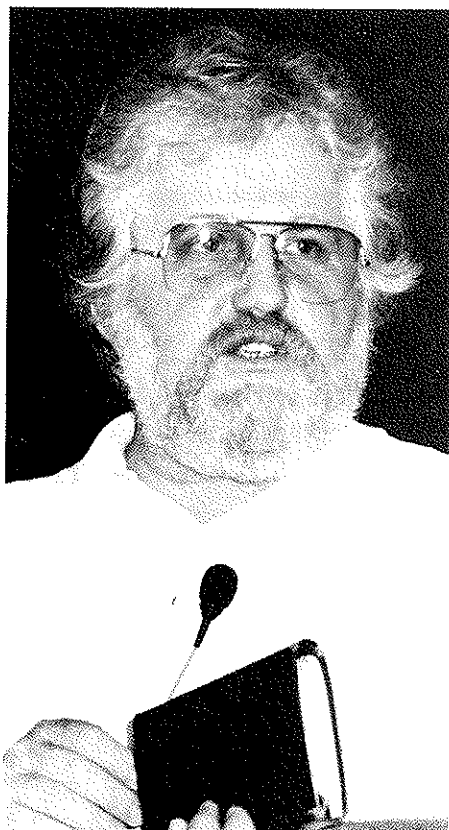
Brian McCuallum

er en av Kenneth Hagins nærmeste medarbeidere og lærer på Rehma bibelskole i USA.

Sammen med Jim Kaseman har han to ganger besøkt Norge.

«En av de ting vi underviser mest om er å lære folk å skille mellom tro og dårskap».

John Wimber

Professor i bønn for syke

John Wimber

er antagelig den person i verden idag som vet mest om temaet «Guddomlig helbredelse». Men Fuller-professoren Wimber har ikke bare teoretisk kunnskap. I hans menighet blir flere hundre helbredet hver uke!

Vi har et stort intervju med Wimber — som forøvrig har lovet å bli en av våre faste skribenter!

Yonngi Cho

Nærbilde av Yonngi Cho

Da Yonngi Cho sist besøkte Norge tok vi med Knut Grøndal og fikk en inngående samtale med den verdenskjente pastoren om bl.a. kristendom og suksess. Vi fikk et nærportrett som vil både overraske og inspirere.

«Om vi bruker Gud for å gjøre oss rike, er det ikke kristendom, men materialisme».

Kommer i HVETEKORNET . . .

Vekkelse

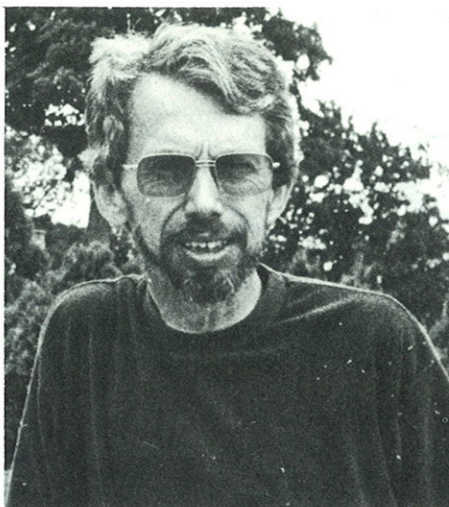

Georg Verwer

er leder for Operasjon Mobilisering som sprer evangeliet via litteratur over hele verden. Vi har hatt et åpenhjertig intervju med den kjente forfatteren og inspiratoren. Han mener forkynnerne må vekkes, før det kan bli vekkelse.

«Det største problem når det gjelder forkynnere over hele verden, er mangel på ærlighet!»

Kriser

Sogneprest Svend Boysen

har stått sentralt i den karismatiske vekkelse i Danmark. Boysen gir oss del i noen av de mange erfaringer fornyelsen har gitt ham. De siste årene har vært preget av kriser, men kriser er betingelsen for vekst, sier Boysen.

«Nå er det på tide å rive ned de tykke murer som verden så gjerne vil ha rundt kirken.»

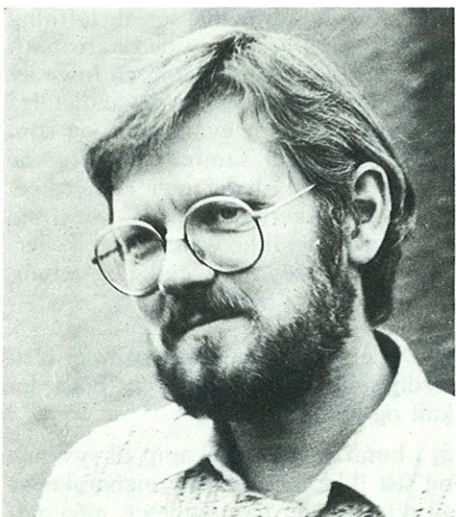
Den Hellige Ånd

Hva gjør teologen Tormod Engelsviken, prost Arild Jørgensen og evangelist Åge Åleskjær sammen med Hvetekornets redaktør i kantina på Menighets-fakultetet?

De samtaler om Åndens fylde! Hva er det? Hvordan opplever vi det og hvordan lever vi i Den Hellige Ånds fylde.

Nordmann som ble menighetsbygger i Danmark

Anders Ova

fra Lunde i Telemark studerte kunst i København. I dag er han en kjent forkynner i Danmark og har bygget opp en livskraftig menighet i stadig vekst. Vi hører om bakgrunnen for det som har skjedd, i et intervju med Ova. Det vil komme flere artikler fra Danmark i serien: «Det skjer i Danmark».

Gud vil mer enn fornye — Han vil gjenopprette

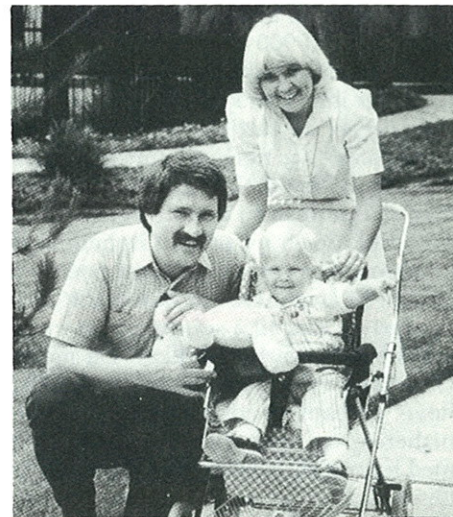

Sven Levin

har virket som pastor i Sverige og som misjonær i Østen. I dag er han aktiv i arbeidet med menighetsfornyelse i USA. Levin vil skrive flere artikler for Hvetekornet. Vi har også et intervju med han.

«Jeg tror vi er i den første begynnelse av en mektig vekkelse.»

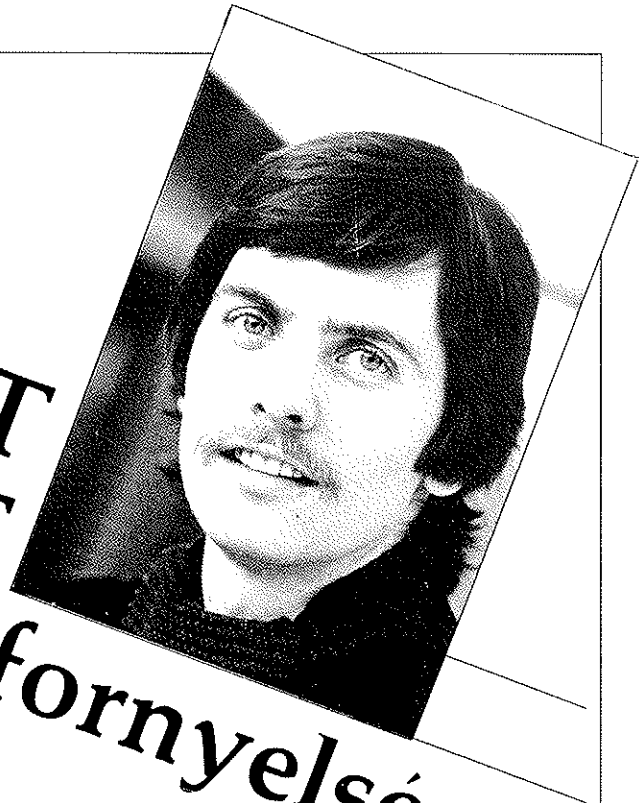
Kristen på arbeidsplassen

Pelle og Evie Karlsson

Hva har skjedd med det kjente sangeekteparet som nå bor i USA? Har de isolert seg, og trukket seg ut av all aktivitet? Eller er det tvertom at de på en spesiell måte innvier seg til å leve i Guds vilje? Christian Life har møtt dem og vi vil viderefremde dette meget interessante intervju.

**Følg med fra begynnelsen
Abonner på «Hvetekornet» nå!**

ENGASJEMENT SOSIALT i karismatiske fornyelsen!

Er det så store motsetninger mellom den karismatiske og den sosial-etiske vekkingen som vi ofte for inntrykk av? Her kommer andre og siste del av en studie av dette emnet.

En episkopal menighet på Houston's dårligere østkant, «Church of the Redeemer», har vært et eksempel til etterfølgelse for mange. Menigheten besto av 800-900 medlemmer som på søndag formiddag kjørte fra sine bedre forsteder inn til en kirke som lå i et område preget av fattigdom, kriminalitet og alkohol- og narkotikamisbruk. De var ute av stand til, og kanskje heller ikke så interessert i å møte behovene. I 1963 fikk de en ny prest, Graham Pulkingham, som ønsket å gjøre noe med nød. Et år seinere var han utslitt, deprimert og klar til å søke seg bort - forsøket hadde vært mislykket. Da møtte Gud ham, fylte ham med kraft fra det høye, ga ham ny visjon og tro for menigheten, og førte mennesker sammen med ham som ville stå med i tjenesten. Disse få familiene, vel 30 mennesker, dannet et karismatisk bofellesskap. I løpet av kort tid var de i stand til å begynne å møte behovene rundt seg, enda dette ikke var det primære. Konsentrasjonen om Jesus og kjærligheten til hverandre sto i fokus. Dette virket tiltrekkende på noen av de som levde på samfunnets skyggeside i første omgang, og etterhvert som disse ble forvandlet kom fler og fler for å få hjelp. Fellesskapet vokste seg sterkere i antall og modenhet og ble med tiden mer utadrettet. Over noen år har menigheten virkelig satt sitt preg positivt på hele området der kirken ligger og vært med på å skape en sosial løftning.

4. I fornyelsen ser en hele mennesket under ett og ønsker å møte alle dets be-

hov, de åndelige, de fysiske og de psykiske. Nettopp bofellesskapene der en deler både åndelige og materielle goder med hverandre, viser at en ikke vil skille for sterkt mellom disse tre sider ved mennesket. Frelse, helbredelse og frihet - blant annet fra demoniske makter og sosial nød er sentrale stikkord her.

For å hjelpe et menneske slik er det ikke nok bare å gi en håndsrekning, løse et «problem» eller ta hånd om et «kasus». Vi må gi av oss selv. Dette er en meget viktig nøkkel til «suksess». Det ser en gang på gang i forskjellige typer hjelpearbeid enten det gjelder blant fattige indianere i Mexico eller stoffmisbrukere i Oslo.

Når Gud selv kaller oss til tjeneste, krever Han ikke noe mindre enn våre liv.

5. Et resultat av den karismatiske fornyelsen, som den deler med andre vekkesbevegelser - særlig de som har en sterk helliggjørelsesforkynnelse, er den såkalte sosiale løftning - «the social lift». Det kan blant annet bety at en gir de mennesker som lider nød en følelse av verdighet og identitet, et fundament for en solid moral, nye mål og idealer slik at de blir i stand til å hjelpe seg selv.

Fra folk i den sosialetiske bevegelsen har det kommet til dels kraftig kritikk mot tradisjonelt hjelpearbeid, noen ganger med rette. Hjelpen har ikke satt mennesker i stand til å hjelpe seg selv. I stedet har den vært med på å holde undertrykte nede i sin lave og underprivi-

ligerte stilling. Kanskje går vi ikke fri den kritikken i den karismatiske fornyelsen heller?

Men der vi ser denne sosiale løftning finne sted på grunn av den karismatiske fornyelsen, er det som en følge av at menneskers liv blir forvandlet fra innsiden gjennom evangeliet, og som regel ikke fordi samfunnsstrukturene blir forandret til det mer rettferdige, slik sosialetikerne kjemper for. Men her trenger det ikke være et enten eller. Det første er helt nødvendig og det andre skulle ikke være gjort.

6. Det er viktig å arbeide for mer rettferdige samfunnsstrukturer, både lokalt og internasjonalt:

a) i bønn. Fordi vår kamp til syvende og sist ikke er mot ytre menneskelige strukturer eller myndigheter, men mot åndskrefter, Ef 6,12.

b) med politiske midler. I Sør-Afrika har man på fornyelseshold vært med i kampen mot apartheidsystemet, kanskje først og fremst gjennom et holdningsskapende arbeid, men også ved deltagelse i den politiske kampen. Maktøverne begrunner kanskje mer enn noe annet «kristent» land sin politikk ut fra Bibelen. Derfor betyr det svært mye hva kirken mener. Her som så mange andre steder rundt om i verden, ikke minst i Latin-Amerika er det katolikkene som er mest åpne for fornyelsen og samtidig klare i sin kamp for rettferdighet. Kardinal Suenens har sagt: «Fra og med i dag vil forkynnel-

sen av evangeliet alltid inkludere, for hver enkelt kristen, plikten til personlig å gjøre sitt til å rette opp den sosiale urettferdighet som finnes. I dag får kjærligheten til de fattige sosio-politiske dimensjoner uant for våre forfedre». Jim Wallis, leder for et tverrkirkelig bofellesskap i slummen i Washington D.C. og redaktør for et blad som heter «Sojourners», sier også at «Den Hellige Ånds komme alltid har å gjøre med Guds hensikt for å skape rettferdighet, frihet og forsoning i verden, ikke bare blant de troende».

7. I kampen for rettferdige samfunnsstrukturer kommer den Hellige Ånd oss til hjelp, så vi ikke blir bundet av ideologier - høyre eller venstreorienterte. Vi er bundet kun til Jesus. Det er Han som driver oss og er vår Herre. Ikke minst på dette felt har mange opplevd frihet i Sør-Afrika. Den Hellige Ånd har hjulpet mange hvite til å slutte å stole på apartheidsystemet, de som tidligere har vært overbeviste om at bare raseskillet kunne sikre dem og deres barn en trygg framtid, men heller sette sin lit til Han som er Veien, Sannheten og Livet.

8. Et siste viktig punkt som bør nevnes er at den Hellige Ånd avslører synd - for eksempel mangel på nestekjærlighet hos de av oss som i sin rikdom bare er interessert i sin egen framgang og velstand, eller for selvrettferdighet hos sosiale aktivister. Vi skal ikke dømme om hvilken synd som er størst, men heller gå til Han som er kilden til tilgivelse og ny kjærlighet, Jesus Kristus.

Er vi Ordets gjørere?

Vi ser at der vi finner sosialt engasjement i den karismatiske fornyelsen har dette mange sterke sider og en god del og tilføre mer tradisjonelt hjelpearbeid. Men hvis vi skal svare på spørsmålet om fornyelsen har ledet til et større sosialt engasjement enn det som er vanlig blant kristne, må svaret nok bli «nei». Hovedmålet for den karismatiske bevegelsen har hittil vært først og fremst fornyelse av den enkelte troende ved den Hellige Ånd, og dernest en fornyelse av det kristne fellesskap. Fortsatt er det enorme utfordringer som ligger og venter på oss her, men vi skal ikke la dette hindre oss i å be og arbeide for at den Hellige Ånd skal få forvandle verden rundt oss også. Hvis vi er preget av en verdens- og fremtids-pessimisme, hvilket jeg tror er tilfelle i en del av den karismatiske fornyelsen, så skal vi vite at dette ikke er av Herren. En slik pessimisme skaper igjen lett både passivitet og motløshet, men «Gud ga oss ikke en ånd som gjør motløs, men en Ånd som gir kraft, kjærlighet og sindighet.» Det er jo Gud som har skapt himmelen og jorden og alt som er på den, og Han er dens rettmessige

Herre (Salme 89,12, Ap.gj 17,28. Rom 11,36).

Derfor skal vi klart forkynne det som Guds Ord sier om at hvert enkelt menneske har fått i ansvar å arbeide til beste for sin neste og den verden vi lever i. Samtidig skal vi ikke legge tunge byrder med problemer og oppgaver på andre, men stole på at den Hellige Ånd vil kalle til de konkrete tjenester hver enkelt skal gå inn i.

Der hvor Guds Ord og Guds Ånd får virke på mennesker som virkelig ønsker å være lydige mot Herren, vil disse nepper blir sittende lenge på gjerdet og vente. La oss be om at Gud må gi oss et villig hjerte og vise oss hvor vi kan tjene andre mennesker for Ham.

Hvilke utfordringer venter på oss?

Det ligger et utall av behov og problemer som venter på å bli løst, men

Det er mye nød og sorg omkring oss. Skal man hjelpe mennesker er det ikke alltid nok å gi en håndsrekning. Vi må gi av oss selv.

Hvis jeg skulle sammenfatte vår oppgave i en setning må det bli følgende: Herrens utfordring til oss er at vi skal be og arbeide for at Hans vilje for våre medmennesker og skaperverket så langt som mulig skal bli oppfylt. Selvsagt er det viktigste å bringe ut budskapet om at det ikke er frelse i noen annen enn Jesus Kristus (Ap.gj 4,12). Men svært viktig er det også at kjærlighet, omsorg, rettferdighet, likhet osv får prege forholdet til vår neste og samfunnet som helhet. Vi kan ikke la alt som ikke får direkte følger for oss selv passere uhindret. Heldigvis er det mange kristne, også i den karismatiske fornyelsen som gjør en stor innsats på det sosiale området. Likevel, her venter gode gjerninger som Herren har lagt ferdig for alle kristne og ikke minst for våre fellesskap. La meg til slutt få komme med noen konkretiseringer:

Den mest grunnleggende utfordringen ligger i å kjempe for alles rett til å leve. Dette går selvsagt også på vern av det ufødte liv, hvor kristne står i fremste rekke i arbeidet, og det gjelder

aller mest kampen for det fødte liv. Å arbeide for frigivelse av samvittighetsfanger, enten det er i Latin-Amerika eller i Øst-Europa, er en meget nærliggende oppgave for oss som kjenner livets Skaper. Alles rett til å leve gjør at vi må bekjempe krig, vold, tortur, vilkårlige rettsavgjørelser, alle årsaker og forhold som fører til at det for mange bare er snakk om å greie å overleve, fordi de ikke har det mest elementære som skal til for å leve et menneskeverdige liv.

Etter det vi så i Skriften, lå det der en sterk vekt på å ikke utbytte og utnytte de svake og de som står lavt på rangstigen i samfunnet, men i stedet vise dem spesiell omsorg. I denne gruppen kommer ikke minst alle fattige og undertrykte i den tredje verden, men også arbeidsløse, eldre, innvandrere og mennesker med fysisk og psykisk handikapp. Våre fellesskap har store muligheter her til å la Guds kjærlighet til oss få strømme over.

Store utfordringer ser vi også i våre nærmiljø når det gjelder å styrke familieliv og hjem, bekjempe rusmisbruk og kriminalitet, vise nærhet til ensomme osv. Ikke minst overfor slike problemer er kristne bofellesskap en enorm ressurs.

Mange andre konkretiseringer kunne vært gitt, men det er først og fremst den Hellige Ånds oppgave å la Ordet fra Gud og behovene som venter bli kall til tjeneste for de som vil lyde Ham. La oss dog ikke tenke for snevert om sosialt engasjement.

I arbeidet for rettferdighet og likhet i denne verden må vi gjenvinne troen på eksempelets makt. Peter sier: «Derfor skal dere la dem (hedningene) se at dere gjør gode gjerninger, så de kan prise Gud den dag Han kommer» (1 Pet 2,12). De første kristne levde i stor grad slik og de virket som en sterk surdeig i samfunnet, blant annet når det gjaldt å spre holdninger i samsvar med Guds vilje. Det er lett også for kristne å kjempe med politikkenes middel, som er de slagferdige argumenter. Vi skal gjøre det også, men dersom vi i tillegg er et vitnesbyrd om den rettferdighet vi jobber for, vil våre ord stå så mye sterkere. Paulus' ord i 1 Tim 6 er kanskje enda mer aktuelle i dag enn da de ble skrevet: «Ja, guds frykt med nøysomhet er en stor vinning» (v 6). «Men du, Guds mann, ... jag etter rettferdighet, guds frykt, tro, kjærlighet, utholdenhet og tålsomhet» (v 11).

«Gud være takk, som gir oss seier ved vår Herre Jesus Kristus! Derfor, mine kjære brødre, stå fast og urokkelig, og gjør stadig fremgang i Herrens gjerning. Dere vet jo at deres arbeid i Herren ikke er forgjeves» (1 Kor 15,57-58).

FRA **PIONEREN**

TIL **Hvete Kornet**

OBS alle Pionerens abonnenter.

Etter en avtale vi gjorde med Pionerens nye redaksjon kunne vi ikke gå ut til Pionerens abonnenter før 14 dager etter at de hadde fått sendt ut sitt første nummer. Vi beklager derfor hvis du får dette sent. Derfor måtte vi gjøre vårt første nummer som et felles nr. for januar og februar. Men fra mars kommer HVETEKORNET hver måned. Men HUSK at bare de som innbetaler vedlagt giro, eller på annen måte melder fra at de vil abonnere på HVETEKORNET, får mars-nummeret. Den som betaler abonnement nå, vil få HVETEKORNET t.o.m. januar 1984, før abonnementet må fornyes.

— Et stort skritt for redaksjonen, — et lite skritt for leserne,

Bakgrunn

Sommeren 1979 ble det lagt med tyngde på mitt hjerte, at det var behov for et blad som skulle tjene hele Kristi legeme. Et blad, som ikke var et organ for en bestemt gruppering av Guds folk, men var fri til å tjene alle. Et blad som skulle virke for fornyelse og åndelig vekst. Et blad som skulle være med å skape åpenhet, for det Guds And fører fram i dag.

Stå sammen

Men denne visjon gikk jeg inne i Pioneren, da det var planer om å legge bladet ned. En viktig forutsetning for dette arbeide var å stå sammen med tjenester fra ulike deler av Guds folk. Jeg hverken kunne eller ønsket å ha dette som noen solotjeneste. I tillegg til redaksjonelle medarbeidere, så vi at et blad med denne målsetting burde ha et redaksjonsråd. Et forum hvor åndsfulle forkynnere, som hadde god tillit, kunne stå med oss. Vi forstod at dette var Guds vei videre. Jeg håpet lenge å få dette til med Pioneren.

I oktober -83 gjorde Aril Edvardsen, på en broderlig måte klart for meg, at det aldri kunne bli aktuelt med et slikt medbestemmende redaksjonsråd. Pioneren er et blad for Misjonsskolen i Sarons Dal. Ønsket om et redaksjonsråd kunne ikke kombineres med de planer styret for Troens Bevis har med Pioneren.

Et nødvendig skritt videre

Etter bønn og samtaler med de som har vært engasjert i denne tjeneste, ble det helt klart for oss, at tiden var inne for et nødvendig skritt videre i dette arbeidet. I broderlig forståelse med Aril Edvardsen, ble det så enighet om, at Pioneren får en helt ny redaksjon. Den gamle redaksjonen får så frihet til å utgi bladet HVETEKORNET. Et blad som i harmoni med det Gud har vist oss; ikke skal være bundet av organisasjoner eller samfunn. Dette var et stort skritt for oss i redaksjonen, og på denne måte nedlegge fire års arbeide i Pioneren som et «hvetekorn i jorden»

Men vi fant ut at det var et viktig trosssteg å ta. Vi kan nå med større frimodighet og troverdighet, gå videre med å tjene hele Kristi legeme.

Et lite skritt

vil det være for våre lesere. Du vil fort merke at vi fortsetter den linje vi førte fram i Pioneren. Det må bli slik, fordi det er det samme team som laget Pioneren, som nå fra 1984 står bak HVETEKORNET.

Navnet på bladet er nytt, men linje og innhold vil bli som før. Siden Sarons Dal eier Pioneren, vil de beholde navnet og abonnentene. Alle som ønsker HVETEKORNET må derfor abonnere. Det gjør du enklast og best ved å bruke vedlagt giro.

For deg som leser er det forhåpentlig innholdet som teller, og ikke navnet på bladet. Du vil se at «det gamle fortsetter i det nye». Ingen behøver sørge over det som har skjedd, dette var Guds vei. Derfor tror vi det vil bli en velsignelse både for Sarons Dal, HVETEKORNET og Guds rike forøvrig.

HVETEKORNET kommer ut hver måned

og vil på den måte bli enda mer aktuelt.

For abonnenter vil prisen pr nr være den samme som før. De betaler kun kr 10,- pr nr, mens løssalgspisen er kr 12,75. Du sparer altså over kr 30,- pr år på å bli abonnent. Siden HVETEKORNET kommer ut med 11 nr. pr. år, (juni-juli blir et dobbelt nr) vil det koste kr 110,- i året. Hvert nr har minst 48 sider.

Bli med oss fra begynnelsen

For kr 110,- får du 11 nr. av HVETEKORNET. Det vil gi deg inspirasjon, fostring og informasjon som er langt mer verd enn dette beskjedne beløp. Det vil gi deg innsikt i hva Herren fører fram i dag. HVETEKORNET vil skrive om det positive som skjer innenfor alle samfunn. Du vil bli inspirert og informert gjennom reportasjer, intervjuer, faste spalter og praktisk undervisning.

HVETEKORNET vil bringe mye godt fra Herren inn i ditt liv og hjem.

Bruk vedlagt giro - så blir du med oss fra begynnelsen.

På vegne av HVETEKORNETS redaksjon
ROLF ERIK JANØY

P.S. I denne spalte vil vi informere om hva som skjer med HVETEKORNET fremover. Det blir spennende å se. Husk oss i forbønn, vi behøver mye nåde og visdom i dette arbeide.

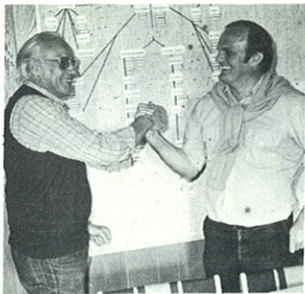
Kommer
i mars-
nummeret av:

hvetekornet

Foreldreansvar og barneoppdragelse

Hv vil det si å oppdra barn i «Herrens tukt og formaning»? Hva med fysisk avstraffelse, er det bibelsk? Skal vi godta en lov som forbyr dette? Disse og mange andre brennende spørsmål tar pastor Thomas Bjerkholt opp i en balansert og praktisk artikkel. Bjerkholt som er pastor i Den evangelisk-lutherske Frikirke i Trondheim, er en kjent forkynner og skribent i mange sammenheng.

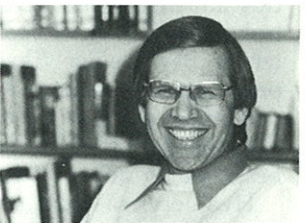
Det skjer i Danmark

Det skjer interessante og positive ting på den åndelige fronten i Danmark for tiden. Vi har besøkt det lille stedet Blåhøy, hvor det er bygget en frikirke som er så stor at den rommer alle stedets innbyggere. Menigheten ledes av Ove Petersen og Peter Madsen, de er begge forstandere og misjonærer og veksler på å være ute og hjemme. I marsnummeret kan du lese om denne voksende menighet som ligger langt ute på landet. En av hemmelighetene til vekst er den misjonsvisjon som preger menigheten.

Jehovas vitner — en misjonsmark

Hva skal jeg gjøre når «Jehovas vitner» ringer på døren og ønsker en samtale! W. J. Schnell som skrev boken «Tretti år som slave under Vaktårnet» har skrevet en artikkel om hvordan vi kan vitne om evangeliet for disse som kommer på våre dører. «Jehovas vitner» forsøker å vinne alle, også kristne, for sin lære. Nå er det på tide at vi søker å vinne dem for Kristus. Hvordan du da kan gå fram, kan du lese om i denne interessante artikkel.

Hva nå, Hans Bratterud?

Nærradio-pastoren som er blitt landskjent for sine utspill i OFK-radioen skal nå for retten. Som forsvarer har han fått Alf Nordhus, og saken ventes snart å komme opp. Hvilke tanker gjør Bratterud seg i denne situasjonen. Han gir «svar på tiltale» i marsnummeret.

Hvetekornet

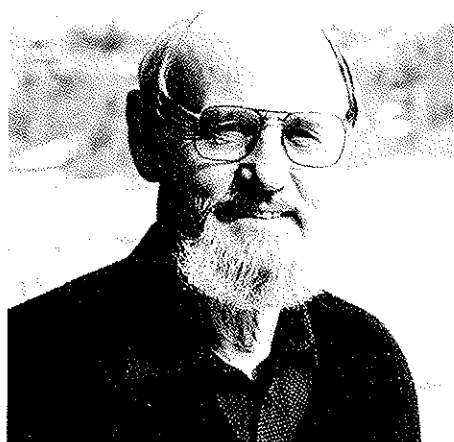
Sigvard Wallenberg er en av de mest kjente evangelister i Norden i dag. Han når også ut til kretser som ikke er så vanlig for en evangelist. I januar f.eks., skal han være med i årets første «Husker du?» program med Odd Grythe. Når han hørte om bladet HVETEKORNET, sendte han spontant en artikkel til oss, som han har kalt: «Hvetekornet — en kamp på liv og død.» Det er et engasjert og sterkt stykke, om ensomhet og fellesskap.

LES ELLERS I MARS-NUMMERET:

«HVORDAN DU KAN FÅ BEDRE UTBYTTE AV DIN BIBELLESNING»
MØTE MED MAMMA KWAM FRA VEKKELSEN I KINA.

Dette og meget mer i marsnummeret av HVETEKORNET.

GÅ IKKE GLIPP AV NESTE NUMMER
Meld fra at du vil abonnere — se siste side.

tro og tungsinn

Jeg mener - etter å ha studert både broder Laurentius og andre som likner ham, f.eks. den Hellige Frans av Assisi - at vi bør søke minst halvparten av deres hemmelighet på et annet felt. Jeg mener å ha funnet at det er noe i deres sinn som gjorde det mulig for dem å drive denne øvelsen og leve i dette stadige bevisste fellesskapet med Kristus. La oss feste oppmerksomheten ved de-

Om å vende seg til å leve nær Gud

Det fins en bitte liten bok, som på norsk har fått tittelen «Om å venne seg til å leve nær Gud». Jeg har alltid vært betatt av selve denne setningen. Det har jo så lett for å gå opp og ned i en kristens åndelige liv. Det er så mange som går omkring med dårlig samvittighet og et trykk over sinnet av den grunn. De har en følelse av at det burde være en stadig opplevd kontakt med Herren. Men det fungerer ikke slik som de ønsker.

I Bibelen tales det jo om uavlatelig bønn. Der formaner vi til å grunne på Herrens Ord dag og natt. Vi leser at våre liv skulle være en vandring med Herren. Vi hører at det skal være et vennskap med Kristus. Ja, kristendom er jo nettopp dette at vi hver dag får lov å være sammen med Herren.

I den nevnte boken fortelles det om en mann som levde dette livet. Og han sier endog at han i førti år ikke noen gang tapte følelsen av Guds nærvær. Aldri - verken i onde eller gode dager. Han levde hele sitt liv i bevisst, personlig og opplevd kontakt med Gud.

Han understreker i sine brever og samtaler at det for ham ikke var noen forskjell på bønnestundene og arbeidstidene. Han ba når tiden for bønn var inne. Da gikk han inn i sitt lønnkammer og forrettet sin personlige andakt. Han leste Bibelen. Han ga seg hen til meditasjonen. Og han priste Gud. Men når han gikk derfra, gikk han aldri fra opplevelsen. Han gikk tilbake til sitt kjøkken - for han var kokk. Der priste han Gud mens brøddeigen este og mens det sang i grytene. Bønnen tok aldri slutt. For selv om bønnens og lovprisningens ord tok slutt, så levde den

ordløse bønnen videre i hans sinn.

Hans venn, som refererer samtalen og brevene, spurte ham om hemmeligheten til dette stadige samfunnet med Herren. Da pekte broder Laurentius - for det var hans navn - på en særlig åndelig øvelse. Han sier at han i årevis ikke hørte opp med å venne seg til å leve nær Gud. Han gikk inn i sitt lønnkammer. Og straks han var kommet dit, sa han til seg selv: Herren er her. Kristus står ved min side. Han takket for dette. Han fylte sin sjel med ordene fra Bibelen som fortalte om dette. Og han holdt på med denne øvelsen både i sitt lønnkammer og under sitt arbeid inntil det var vanskeligere for ham å holde tanken borte enn å holde fast ved den.

Og dette var ingen selvsuggesjon som ble øvet for å presse fram en slags tro. På forhånd hadde han jo en sterk og levende overbevisning om at Gud var tilstede overalt. Han behøvde ikke å forsøke å innbille seg dette. Han visste det.

Han hadde lest det i Bibelen. Han hadde hørt det fra Kristi egen munn. Og Kristus var hans autoritet. Hva som var sagt av den store Mesteren, var sannhet for broder Laurentius.

Han øvde seg altså slett ikke i å tro. Han bare levendegjorde for sin sjel det han på forhånd trodde.

Enfoldighet

Vi skal si litt mer om denne formen for åndelig øvelse, og hvordan det er mulig for oss å gå inn i den. Men la oss først driste oss til å sette et spørsmålstegn ved denne hans hemmelighet. Han påstår altså at det var dette med å venne seg til å leve nær Gud som var hans metode, og som ga ham førti års uavbrutt opplevelse av Guds nærvær.

res livsholdning, deres livsstil, deres måte å føre seg på.

En ting skal vi spesielt legge merke til når det gjelder broder Laurentius. Gang på gang sies det at han er et enfoldig menneske. Enfoldig! Med det mener vi da ikke at han var dum, tåpelig eller uvitende. Nå bruker vi ordet slik. Men dengang han levde, betød det noe helt annet. I eldre kirkelig tradisjon brukes ordet om en spesiell livsholdning, som prises meget av den tids åndelige ledere. Den kjente erkebiskop Fenelon sier f.eks. at enfoldigheten er den Hellige Skrifts kosteligste perle. Og han legger til at han for sin personlige del gjerne skulle ha gitt alt det han eide om han kunne komme i besittelse av denne kostelige perlen.

Hva betyr så ordet «enfoldig»? Hva er meningen med det?

Vi kan si at det er det naturlige menneskets måte å leve på. Skal vi analysere ordet - og kanskje dermed også si noe om det å være naturlig - så kan vi uttrykke det slik: **Enfoldighet er enkelhet, ro og ledighet.** Smak litt på disse tre ordene. Enkelhet, ro og ledighet. Det forteller nettopp om det naturlige menneskets måte å leve på. Tenk så på motsetningene: komplisert, oppjaget og stivt. Dette er betegnelser som passer på den kunstige livsstilen.

La oss så forsøke å gå litt videre i vår analyse.

De egenskapene som karakteriserer det enfoldige mennesket, kan ingen oppnå uten at han først er blitt fri for selvopptattheten. Tillat meg å sitere et bilde som kaller på smilet, som likevel er meget treffende. Det står to menn utenfor en hønssegård. Den ene tenker: «Her står altså jeg og ser på hønsene.» Den andre bare står der og ser. Dette bildet er trukket fram net-

topp for å forsøke å karakterisere den typen vi her vil forsøke å skildre. Han som bare står der og ser, er den umiddelbare. Han har barnets sinn. Han er et menneske som lever.

Det var vel disse tankene som beherstket en kjent politiker, da han uttalte følgende: «Det er bare tåpelige mennesker som ser energiske ut». Jeg skvatt til da jeg så dette. Hvilken herlig setting midt i synet på det overenergiske, hovmodige og stive nåtidsmennesket. Og hvilken treffende evangelisk sannhet.

Kristus sa det slik:

«Jeg priser deg Fader, himmelens og jordens Herre, fordi du har skjult dette for de vise og forstandige og åpenbart det for de umyndige». Og han fortsetter med ord som folk flest regner for å være vakre og poetiske, men fullstendig ubrukelige. Hør bare på disse: «Vær ikke bekymret!» «Se til himmelens fugler!» «Akt på liljene på marken».

Samling og enkelhet

Hva betød så den hellige enfoldigheten for broder Laurentius? Den betød samling og enhet. Den betød at hans sjelelige krefter ikke ble spredt over de mange ting. Han var nettopp ikke mangfoldig, men enfoldig. Han hadde en livsholdning som gjorde det lett for ham å ha øynene festet på Kristus hele tiden. Han hadde fått løst opp den indre krampaktigheten og byttet den med indre stillhet. Derfor kunne han lettere lytte. Han hadde evne til å være sammen med Kristus og la seg elske av ham når det ikke lenger var noe spesielt å be om.

La oss ta fatt på problemet fra den praktiske siden. Vi sa at det enfoldige mennesket var preget av enkelhet, ro og ledighet. Og vi kan spørre: Hva kan vi gjøre for å komme inn i en rytme og en livsholdning som har denne karakteren?

Svært mange av oss må nok gripe til meget drastiske forholdsregler. Vi må på en eller annen måte bryte ut av den moderne livsstilen. Og vi må bryte med den også der hvor den preger det kristne miljøet vi lever i.

Vårt første ord var altså enkelhet. Og vi må stille de spørsmålene som er nødvendig for å finne ut på hvilke områder vi kan forenkle vårt personlige liv. Vi må spørre om det fins noe vi kan kutte ut. F.eks. selskaperighet? Studier vi driver av forfengeligshetsensyn? Lesning vi kaster oss over for å kunne si: «Jo, den boken kjenner jeg.»? Hobbys vi er opptatte med, ikke som vel fortjent avkobling, men fordi det er «interessant»? Deltakelse i arbeid, som vel er nyttig, men som kan kuttes ut til fordel for det viktigste? Kan vi få mer plan i tingene? Kan vi f.eks. få mer or-

den i sakene, slik at vi virkelig slapper av på hviledagen? Og så videre. Enhver må selv finne ut hvordan spørsmålene bør stilles, og ærlig gi sitt svar, gi det like overfor Kristus og gi det i den revolusjonens ånd som fikk Kristus til å anklage Marta og prise Maria. For vi må komme ut av mangfoldigheten, om det så skal koste oss vår levestandard, vår bil og våre venners gunst. Forenkling, forenkling, forenkling! Vi kommer aldri inn i den hellige enfoldigheten uten den. Og uten enfoldigheten får vi aldri det åpne, ledige sinn som mottar fra Gud.

Når broder Laurentius kunne drive sin øvelse med å venne seg til å leve nær Gud, så kom det nettopp av at hans sinn ikke var presset med unødige ting. Han var opptatt med færre, men viktigere problemer. Han stengte for følelser og fantasiforestillinger som han ikke behøvde å åpne seg for. Han drev en indre askese. Han øvet tukt overfor sin tanke og avholdenhet overfor sine følelser.

Det får gå som det vil forøvrig. Vi får heller - om nødvendig - bli mindre kunnskapsrike, bli fattigere, ha mindre å spise, gjøre færre reiser, kjenne et mindre antall mennesker, ikke være så almenorientert. For mangfoldigheten er blitt vår forbannelse. Og bare den som mister sitt liv skal finne det.

Stillhet og ro

Resultatet av forenklingen vil bli stillhet og ro. Og det betyr slett ikke slapphet. Om vi tenker på Jesus, så vil de fleste av oss se ham liksom innhyldet av fred. Den dypeste grunn i hans vesen var saktmodigheten, ydmykelsen, mildheten og freden. Hans hender var løftet til fredshilsen, hans øyne samlet til stillhet. Hans føtter var aldri rastløse, selv om de stundom var hurtige. Han var fredsfyrsten. Men tenker vi etter, så vet vi jo at han ropte i sine prekener, at gråten tok ham heftig, at han brukte ord som piskeslag, at ham med sterkt skrik og tårer frambar bønner og nødros. Han var impulsiv og levende. Men alt dette var bølgetopper på det hav av ro og mildhet som var hans vesen.

Skal vi ligne ham, må vi komme til ro. Vi må dele tiden, bevare den indre stillheten for å forbli i Jesu samfunn. Og for å komme inn i denne ekte kristne livsholdningen, må vi være villige til den personlige revolusjonen som bærer overskriften «enkelhet».

Jeg nevnte Frans av Assisi sammen med broder Laurentius. Og la oss tenke et øyeblikk på ham i forbindelse med vårt siste punkt om ledigheten. Frans var jo som et barn. Når vi leser om ham, kjenner vi hvordan all denne vanlige stivheten og oppstyltheten løser seg opp inne i oss. Frans var en av

de som så på livet omkring seg uten å tenke at «nå står altså jeg her og betrakter menneskene». Han var umiddelbar og impulsiv som et barn. Han talte til fuglene like gjerne som til menneskene. Og han snakket på den samme liketile måten til Sultanen som han snakket med broder Leone, det enfoldige Guds Lam av et menneske, som sto hans hjerte så nær.

Og så står vi til slutt ved det viktigste vi vil fram til med det som er sagt her: Frans av Assisi og broder Laurentius hadde den samme enkle, barnslige innstillingen til Kristus.

Dette var første delen av deres hemmelighet når det gjaldt deres evne til å motta og holde fast ved opplevelsen av Gud.

Og mitt råd er derfor dette: Streb etter den kostelige perlen som heter «enfoldighet». Be om nåde til å bli befriet fra selvbeskuelsen. Be om et enkelt sinn. Be om ro i sjelen. Gjør deg liten som et barn. Gå så inn i ditt lønnkammer og ut blant menneskene og øv deg i å tenke: Jesus er her hos meg. Han går ved min side. Han sitter her ved mitt bord. Han står foran meg under bønne og mens jeg er opptatt med mitt arbeid i kirken og på fabrikken.

Gud er kommet til oss. Han vil være sammen med oss. Og alt annet er underordnet.

KASSET FRA AGLOW

Kristent Fellesskap For Kvinner

WEEKEND på GEILO i høst

DORIS OTT

Colorado
taler et livgivende og befriende budskap.

- D 11 GUDS OMSORG . . . . . Doris Ott
- D 12 RENSET OG TILGITT . . . Doris Ott
- D 13 VILLIG Å BETALE PRISEN . . . Doris Ott
- D 14 INN TIL GUDS HVILE . . . Doris Ott

Pris kr. 30,00 pr. stk. + porto. Alle 4 porto-fritt. Skriv din bestilling og send den til

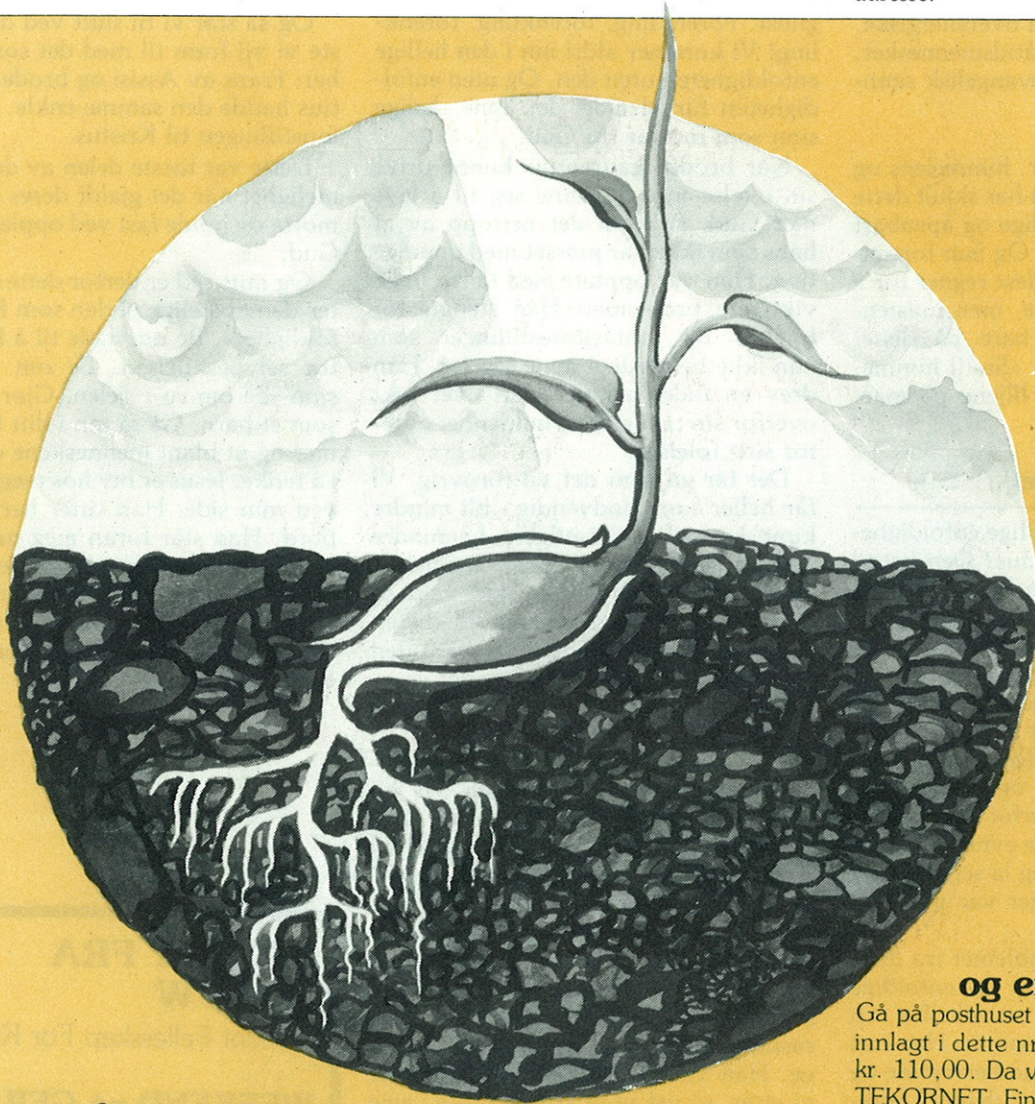
COURIER CASSETT

Solsvingen 42
6014 LERSTAD

Eller ring (072) 44 347

RETUR:
HVETEKORNET
Baggerødgt. 5
3190 HORTEN

Flytter du? Send oss da din gamle og nye
adresse!

Det spirer noe

godt i hjerte ditt, når du leser noe godt. HVETEKORNET vil i hvert nr. bringe stoff til åndelig fornyelse og fostring, gjennom hele 1984.

GLEM IKKE Å ABONNERE!

Så ut «Hvetekorn»!

- 1) Ved selv å bli abonnent!
- 2) Ved å oppmuntre andre til å abonnere!
- 3) Ved å sende oss adresser på venner du tror er interessert i å få et prøve-nummer!
- 4) Ved å få din menighet til å ta HVETEKORNET for løssalg. Full retur-rett, god avanse.

SLIK BLIR
DU
ABONNENT:

**Den beste
og enkleste måten:**

Gå på posthuset med den giro som er innlagt i dette nr. og betal inn kr. 110,- kr. 110,00. Da vil du få 11 nr av HVETEKORNET. Finner du ikke giroblanketten så får du en slik på posthuset. Send inn kr. 110,- på konto 40 40 440 med **tydelig** navn og adresse påskrevet — og du er abonnent!

Du kan også:

rive ut et av kortene i dette nr. Fulle det ut med navn og adresse og sende det portofritt til oss. Vi vil da sende deg neste nr. av bladet og en giro for 1984.

Du kan ringe

Ring nr. 033/44 726. Der kan du si fra at du ønsker å abonnere. Så sender vi deg neste nr. og en giro for 1984

**BLI MED FRA
BEGYNNELSEN!**

Abonner NÅ!